

Vertimas aukojamas kaip tarnystė
Jogos Viešpačiui

AGNI JOGA

IV KNYGA UGNIES JOGA

Gerbiama Didžioji Siela¹, davusi knygas: “Šaukimas”, “Nušvitimas” ir “Bendruomenė”, perdavė daug Agni Jogos patarimų ir ženklų. Šiuos praktiškus nurodymus surinkome žinių ieškotojų labui.

Sanskritas ir senzaras² turi savo specifinių bruožų, kuriems ne visada egzistuoja ekvivalentai kitose kalbose. Tačiau, nepaisant to, žodžių reikšmė tikslai išlaikyta ir šiuolaikinio gyvenimo dalyviai įdėmiai perskaitys šį išmintingą Mokymą, ateinantį kaip amžių patirtis.

Joga, kaip aukščiausias ryšys su kosmosu, egzistavo visais laikais. Kiekvienas Mokymas turi savo jogą, skirtą konkrečiam evoliucijos laipteliui. Jogos neneigia viena kitos. Kaip vieno medžio šakos jos praplatina pavėšį ir karščio išvargintam keleiviui suteikia daugiau vėsos. Kupinas naujų jėgų keleivis tęs kelionę. Jis nepaėmė nieko svetimo, jis neiškreipė siekio, jis tik patyrė erdvės palaimą, jis išlaisvino savo paties prigimtines jėgas, jis atrado savo paties vienintelį turtą.

Nevenkite Jogos jėgų, kaip šviesą neškite jas į nesąmoningo darbo prietamą. Mes kylame iš miego vardan ateities. Atnaujiname apdarus vardan ateities. Maitinamės vardan ateities. Sutelkiame mintis vardan ateities. Kaupiame jėgas vardan ateities. Pirmiausia realizuosime patarimus gyvenime, o po to išstursime artimosios ateities Jogos pavadinimą.

Mes išgirsime ugnies stichijos žingsnius, bet jau būsime pasiruošę valdyti liepsnos bangas. Todėl sveikiname vyresniąją Radžą Jogą³ ir liudijame būsimą Agni Jogą.

1. Paklaus – ar gali *Maitrėjos*⁴ laikas sudaryti epochą? Atsakykite – jeigu kryžiuočių žygiai sudarė ištisą epochą, tai, be abejo, *Maitrėjos* epocha tūkstantį kartų reikšmingesnė. Su tokiu žinojimu reikia eiti.

2. Žmonės nesupranta, ką reiškia “Dievas” ir “*Bodisatva*”⁵. Kaip akli klausia: “Kokia būna šviesa?” Tačiau žmonės net neturi žodžių šviesos kokybei nusakyti, nors šviesą mato kiekvieną

¹ Machatma (skr. – Didžioji Siela), aukščiausio lygmens adeptas. Subtili išaukštinta būtybė, kuri įvaldė savo žemuosius principus ir todėl gyvena laisva nuo “kūniško žmogaus” trikdžių, kuri įgijo pažinimo ir valdžios realizacijos laipsnį, atitinkantį tą stadiją, kurią ji pasiekė savo dvasine evoliucija. Pali kalba ji vadinama Rahatu arba Arhatu.

² Senzaras, mistinė slapta žynių kalba, arba viso pasaulio išventintų adeptų bendravimo kalba.

³ Radža Joga ugdo žmogaus psichines ir dvasines jėgas per minčių valdymą ir koncentraciją.

⁴ Maitrėja (skr. – kupinas *maitri* - geraširdiškumo, meilės), viena populiariausių bodisatvų – būsimasis Buda. Tikėjimas juo gana seniai paplitęs ne tik Indijoje, Birmoje, Sri Lankoje, bet ir Kinijoje, Korėjoje, Japonijoje, Tibete (lamaistai jį vadina Maldariu).

dieną. Žmonės taip bijo neįprastumo, kad sumaišė šviesos ir tamsos ribas. Lengviausia jiems įsivaizduoti, kad Dievo Rūmai yra pačioje didžiausioje žvaigždėje. Priešingu atveju jų Dievas lieka be gyvenamosios vietos. Nepajėgumas aprėpti verčia juos sumenkinti esmę.

3. Dažnai stebitės, kodėl nepateikiu atsakymo į klausimą?

Reikia žinoti, kad minčių strėlės dažnai kliudo atsakymo objektą. Įsivaizduokite kelevių virve einantį virš bedugnės. Ar protinga bus pašaukti jį vardu? Šūksnis gali sutrikdyti jo pusiausvyrą. Todėl, nesant ypatingo reikalo, reikia mažiau minėti vardus. Būtina sugebėti tarti asmeninius vardus. Su galia tariamas vardas turi nuaidėti kaip kūjo smūgis erdvėje.

4. Apie paprastus žodžius, skirtus paprastiems žmones, reikia atminti, kad paprastiems žmonėms pakanka mažų vaistų dozių. Tas pats dėsnis galioja nuo viršaus iki apačios. Todėl paprasti žmonės yra patys geriausi skleidėjai.

5. Sąmonės augimas – tai organizmo indų plėtra, todėl techninėmis priemonėmis reikia saugoti savo saulės rezginį nuo Saulės poveikio. Nepamirškime, kaip senovės žyniai saugojosi nuo Saulės. Jie nešiojo metalinius ličio antkrūtinis, padengtus vašku, kuris tirpdamas įspėdavo apie pakilusią temperatūrą.

Į vandenį leistina panerti ne tik rankas, bet ir kojas. Šaltos maudynės gali pakenkti ne mažiau už spindulius.

6. Mintimis galima keliauti į įvairias planetas. Taip klojami būsimo etapo pamatai, kai sąmonė neturės būti susieta su viena planeta. Jeigu mes dabar keliaujame iš vienos pasaulio dalies į kitą, tai tas pats principas tinka ir kelionėms tarp planetų. Valdovas siūlo džiaugtis kiekvienu dvasios pasiekimu. Tarpplanetinio kelio sąvoka nėra sudėtingesnė už ribos tarp fizinio ir astralinio⁶ kūnų suvokimą; nėra sudėtingesnė už minties suvokimą ir jos nukreipimą į žvaigždes. Tik veržiantis į kitas planetas galima tikėtis žmonijos evoliucijos.

7. Astralinio kūno veikla, lyginant su sąmoningu proto darbu, nėra svarbi. Planetos uždaviniams protas turi išlikti sakralus, o tarpplanetinei veiklai turime subtilesnį kūną. Naujų spindulių pripažinimas leis išlaikyti sąmonę skirtinguose sluoksniuose. Anksčiau tik kai kurie atmosferos sluoksniai padėdavo išlaikyti sąmonę. Tačiau galėjo pasitaikyti juos kertančių dujinių srautų. Nauji spinduliai gali perskrosti šias kliūtis, sudarydami tarsi oro tunelius, taip praplatindami sąmonės veiklą.

8. Galima nurodyti, kodėl Pažinimo Valdovai kentėdavo, palikdami Žemę. Be abejo, ši kančia buvo sąmoninga ir savanoriška. Kaip šeimininkas iki kraštų pripildo taurę, taip Mokytojas nori įsprausti paskutinį Įsakymo ženklą.

Senajo pasaulio šmeižtai neturi reikšmės, kiekvieno žygdarbio autentiškumas reikalingas kosmosui. Žygdarbio kūryba prilygsta kiekvienam kūrybiniam procesui. Vystydami formą, kuriame amžių kristalą. Sugebėjimas jausti tobulumą pakyli kūrybingumo dvasią.

⁵ Bodisatva (skr. *bodhisattva* – pasiekiantis praregėjimą, nušvitimą), tobulas asmuo, visiškai priartėjęs prie dvasinio nušvitimo būsenos (bodžio) ir galintis pasinerti į Nirvaną, galintis tapti Buda, bet atsisakantis to, kad padėtų kitiems išsivaduoti iš persikūnijimų grandies (sansaros). Populiariausios ir labiausiai garbinamos bodisatvos yra Avalokitešvara ir Maitrėja.

⁶ Į dvasino tobulėjimo kelią išsiruošusiam ieškotojui svarbu suvokti Agni Jogoje minimų nefizinių pasaulių topografiją. Ilgametis Agni Jogos tyrinėtojas, Rusijos Gamtos Mokslų Akademijos akademikas, psichologas ir rašytojas Sergejus Kliučnikovas knygoje «Путь к себе», Беловодье, Москва, 2003, taip išaiškina Agni Jogos terminus: Subtilus Pasaulis – Astralinis Pasaulis, Ugninis Pasaulis – Proto Pasaulis (Konkrečios Minties), o aukščiau šių esantys Pasauliai vadinami Dievišku Pasauliu. Atitinkamuose Pasauliuose egzistuojame iš to pasaulio materijos sukurtuose kūnuose: fiziniu, astraliniu, proto ir t.t.

Galima atskleisti, kad žygdarbį sudaro dvi dalys: nežemiškų pasaulių žygdarbis ir žemiškas žygdarbis. Susikoncentravęs į nežemiškus pasaulius Valdovas, išeina ramiai kaip, pavyzdžiui, didysis Platonas.

Nelyginsime žygdarbių, nes evoliucijos suvokimas individualus ir laisvanoriškas.

9. Kiekvienas, kuris galėjo stebėti žmonių auras, galėjo matyti gyvą šviesos spindulių žaismą. Šiuo kosminio srauto principu pagrįsta proto veiksmų struktūra. Kiekvienas negyvumas – tamsos produktas. Kur Šviesos bangos, kur gyvų kibirkščių mainai, ten Mūsų Spindulys. Mano Mokymas gali atverti tiriamos *Akašos*⁷ bangas. Sveikinkite kibirkščių džiaugsmą. Ne permainingumas, bet uždavinio išplėtojimas. Realizuodami⁸ Mūsų valią, artėjate. Mano noras – apsaugoti dvasios grožį.

Kiekviena veikla gali pasitarnauti dvasiai.

10. Tik kai vienu metu, kai jaučia saiką daiktams, kai neapverkinėja savęs, kai trūksta kantrybė – tada džiaugiasi drąsusis. Tad pradėkime versti Mūsų senąją Drąsos Knygą.

Kai kūdikis žaidžia su kačiuku, motina žavisi jo drąsa, nenorėdama matyti, kad kačiukas dar aklas. Kai jaunuolis žaidžia bendraamžio jausmais, draugai stebisi jo drąsa, nepastebėdami vargšės sielos suvaržymų. Kai vyriškis triuškina teisėjus, liudininkai stebisi jo narsa, nepastebėdami, kad kaltinimų drąsa pirktą aukso skambesiu. Kai senolis šaiposi iš mirties, draugai žavisi, nepastebėdami, kad siaubas suklostė pašaipos grimasą. Žmonės paprastai nepastebi drąsos, nes ji jiems neįprasta. Neįprastumas sukelia širdies konvulsijas.

Kur tu, visa tai nugalėjęs? Kur tu, transformavęs konvulsiją į šuolį šviesos link? Išgirsk, drąsuoli! Nakties tamsoj ateisiu palaiminti tavo apavo ir šviesos kibirkštėmis apibersiu tavo galvūgalį, nes drąsuolio sapnas – tai kaip liutnios staigi tylą, kai visas septynias stygas užpildo paslaptis; drąsuolio sapnas – kaip tylą prieš audrą, kai nejuda nei menkiausia žolėlė.

Nejaugi tai liūto riaumojimas virpina pasaulį? Ne, tai prabudo drąsa ir atsivėrė karališkas dvasios lotosas. Broliai, susirinkime džiaugsmo menėje – žiedas prasiskleidė, didysis ratas pajudėjo. Mūsų džiaugsmas nusileis į požeminius pasaulius ir pakils pas nežemiškų pasaulių Brolius.

Puikiausią dainą dainuojame drąsai.

11. Paukščių trelės nutraukė poilsio valandėlę. Ko sujudo paukščiai ankstų metą? Jie drįso, išgirdę drąsos šlovinimą. Niekas jiems nepasakė, kad įprastinės trelės nepadidins jų drąsos. Tamsa rėkia apkurtindama kasdienybę. Tamsa nepakenčia šviesos drąsos.

Kai Valdovo svarstyklės įtemptos, anksti prabusime, kad pasvertume, kaip praleidome praėjusią dieną. Atrinksime pačią ryškiausią drąsą, kad šie grūdai nusvertų svarstyklių lėkštę. Pridėsime senojo pasaulio nusivylimą, nes jo sunkis mums naudingas. Sudėsime nemokšiškumo pašaipas – kiekviena iš jų pridės svorio tiesos lėkštei. Jeigu rasime grasinimų ir pasikėsinimų, nepamiršime ir jų įdėti į kupiną lėkštę. Kas gi verčia svyruoti svarstyklės? Ko pripildyta kaltinimų lėkštė? Kokie apgailėtini pilki skutai užpildė vertinimo lėkštę? Kaip pernykščiai sudžiūvę lapai krūvon suvirtę kasdienybės prakeikimai – parėjusios dienos šiukšlės. Triumfuokite, drąsūs užmojai, nes patys sparnuočiausi įveikė pasmerkimą.

⁷ Akaša (skr.), 1. subtili dvasinė substancija, persmelkianti visą erdvę; 2. pirminė Visatos struktūra, kuri klaidingai tapatinama su Eteriu.

⁸ Realizuoti (pranc.), ką nors realizuoti, reiškia suvokti fakto realybę. Vidinė realizacija – perėjimas nuo prielaidos prie asmeniškai pažintos realybės. Realizuoti Mokymą – įgyvendinti, t.y. ne tik taikyti gyvenime, bet paversti gyvenimo būdu.

“Valdove, leisk ugniai atiduoti apgaulingos kasdienybės skutus. Nesuklysiu supratęs, kad Tu laimini sparnuotą drąsą. Šventam žaizdre nukalsiu *Alajos*⁹ sparnus. Nepažįstu skundų ir tūžmingumo bei visko, kas verstų nusvirtį mano naujus sparnus. Nauja bus mano daina!”

12. Šlovė drąsai plačiai nuskambėjo. Patys mažiausi mokiniai susiruošė į ieškojimų kelią ir atėjo pas Mus su savo pasirinktais siekiais. Kiekvienas atsinešė savo svajas: aš sugriausiu visas žemės šventyklas, nes tiesai nereikia sienų; aš sudrėkinsiu visas dykumas; aš atversiu visus kalėjimus; aš sunaikinsiu visus kardus; aš nutiesiu visus kelius; aš nušluostysiu visas ašaras; aš apeisiu visas žemes; aš parašysiu žmonijos knygą; bet pats mažiausias kreipėsi į sužimbančias žvaigždes ir tarė: “Sveiki, broliai!”, – ir į šį drąsų pasisveikinimą sutilpo visas jo “aš”. Šia pasisveikinimo drąsa grįstas Visatos kelias.

13. Tomo Kempiečio¹⁰ knyga “Apie sekimą Kristumi” seniai įvertinta Rytuose, ne tik dėl turinio, bet ir dėl pavadinimo reikšmės. Kristaus stambeldiško garbinimo viduramžiais metu Tomo balsas nuskambėjo kaip protestas. Iš už katalikų vienuolyno sienų pasigirdo balsas, pasiruošęs nušviesti Didžiojo Mokytojo asmenį. Pačiame žodyje “sekimas” slypi gyvybingas veiksmingumas. Formulė “sekimas Kristumi” yra drąsos žygdarbis, būdingas sąmoningai, visą kūrimo atsakomybę suvokiančiai dvasiai. Būtent sąmoningas mokyns drįsta priėti prie Mokytojo sekimu. Toks pavyzdys įnešė šviesos į sudvisimo tamsą ir už celės sienų sukūrė veiksmingos drąsos siekį.

Pagal prislėgtą viduramžių sąmonę tiksliau būtų sakyti – Kristaus garbinimas, bet kylanti dvasia drįso pašaukti sekimui. Kiekvienas taurios drąsos žingsnis turi išlikti kaip žmonijos žengimo į priekį gairė.

Mes neatkreipiame dėmesio į kai kuriuos turinio vienuolyniškus. Tomui nevertėjo “prašytis” ant laužo, jo uždavinys buvo pateikti uždraustą, bet kviečiančią formulę.

Du tiesos skleidimo metodai – vienas reikalauja alyvos laužo liepsnoms, kitas reikalauja nebaudžiamo platinimo. Sunku pasakyti, kuris metodas autoriui skausmingesnis. Kartais lengviau anestezuoti laužo pasekmes, nei matyti platinimo suvokimo iškraipymus. Vienaip ar kitaip, palaiminti drąsūs žygiai, prakiurdantys tamsą.

14. Pasaulyje prarasta laimė, nes laimė – dvasioje. Nusigręžę nuo dvasios turi patirti nelaimę, nes antraip, kaip gi jiems grįžti? Čia glūdi didelių įvykių esmė.

Laimės paieškos per melą ir žudynes! Galima džiaugtis, kad iškraipymai spartina evoliuciją. Nusikaltimai paduoda ugnies prigesusiam pasauliui.

15. Imperilu vadinamas suirzimo nuodas, prišaukiantis pavoju. Nuodas visiškai konkretus, nusėdantis ant žmogaus nervų kanalų sienelių ir taip plintantis po visą organizmą. Jeigu šiuolaikinis mokslas bandytų bešališkai ištyrinėti nervų kanalus, atsižvelgdamas į astralines sroves, jis atrastų nervų kanaluose keistas astralinės medžiagos nuosėdas – tai ir būtų imperilo reakcijos pasekmė. Tik ramybė gali padėti nervų sistemai susitvarkyti su pavojingu priešu, kuris gali sukelti pačius įvairiausius dirglumus bei kankinančius organizmo spazmus. Kenčiantis nuo imperilo turi kartoti: “Kaip viskas nuostabu!”. Ir jis bus teisus, nes evoliucija vyksta dėsningai, kitaip sakant, nuostabiai. Kuo subtilesnė nervų sistema, tuo skausmingesnės imperilo nuosėdos. Tas pats nuodas su tam tikru priedu dalyvauja materijos irimo procesuose.

⁹ Alaja (skr.), Visatos Siela. Šis pavadinimas priklauso tibetietiška meditacinei “Plačiojo Kelio”, arba Mahajanos, sistemai. Mistine prasme šis žodis identiškas Akašos prasmei.

¹⁰ Tomas Kempietis (apie 1380 – 1471m.), vokiečių rel. rašytojas, katalikų teologas mistikas. Labiausiai išgarsėjo knyga “Apie sekimą Kristumi” (apie 1418m., liet. k. spausdintas daug kartų, pradedant 1772).

16. Nedaug teverti žmonės, nesugebantys atskirti kregždės nuo peslio. Tačiau ko verti tie, kurie pešdami erelį, tikisi patiekti jį kaip kreivašonę antį! Saugokitės veidmainių, ypatingai savanaudžių gudruolių, gaminančių dvasios jovalą. Pasaulio dėsnių nesuardomumas švyti kaip kardas, todėl nėra kur nulenkėti veidmainiui galvos. Taip mokytojas, neperskaitęs iki galo Mokymų įsakų, primena asilą, apkrautą grūdų maišais. Taip ir žvejys, pasiruošęs krežius nepagautai žuviai, primena lapę po vištide.

17. Mokymo įžaidimas veikia kaip bumerangas, ir smogia įžeidėjui. Tačiau oras kupinas strėlių. Nubraukite priešišku išpuoliu prakaitą. Užpuolimo valandą noriu pasikalbėti apie amžinus dalykus. Džiaugsimės, nes auga galimybės. Manau, kad kiekviena priešiška širdis augina naudos grūdą.

18. Astrochemija padeda nustatyti tam tikriems organizmams geriausius poveikius. Astrologija – ne kas kita, kaip astrochemijos formulė. Žmogus, įėjęs į nikotino dūmų kupinus namus, išsineš ant savęs nuodingas nuosėdas. Lygiai taip žmogus, kartą betarpiškai patyręs astrocheminių spindulių poveikį, visada skambės tam tikra derme. Galima lengvai nustatyti, kada reikia prisiartinti prie pageidaujamo asmens.

Saulės dėmės taip pat sustiprina cheminį poveikį. Žmonės atkreipė dėmesį į pasaulio sumaištį saulės dėmių suaktyvėjimo periodu. Net silpnas supratimas pastūmės teisingo suvokimo link. Tačiau jeigu prisiminsime ten vykstančias stulbinančias chemines reakcijas, tai nesunku bus suprasti, kaip erdvė prisotina pačiais veiksmingiausiais metaloidų¹¹ oksidų junginiais. Argi galima lengvabūdiškai neigti materijos evoliucinę galią, kai iš Begalinio Rezervuaro ant mūsų galvų liejasi neapsakomos įtampos spinduliai! Ypatingai jautrūs organizmai gali patvirtinti, kad suaktyvėjus Saulės dėmėms šviesulio spindulių kokybė jiems tampa tiesiog nepakenčiama. Taip ir krentant stambiams meteoriniams kūnams galima pajusti nervų sistemos sukrėtimą. Žmonės iki šiol nepajėgia suvokti savo situacijos gigantiškoje laboratorijoje. Vien jau toks suvokimas apginkluotų žmogaus organizmą, ir jis, užuot su nerimu stebėjęs į seismografo skalės virpėjimą, nukreiptų žvilgsnį į Begalinius Aukščius, tokius pačius materialius kaip rytdienos maistas, tokius pačius didingus kaip šviesulių gausa.

19. Iš visų kuriančiųjų energijų pati aukščiausia išlieka mintis. Kas gi taps šios energijos kristalu? Kai kas galvoja, kad tikslios žinios taps minties viršūne, bet išsamiau būtų sakyti, kad minties viršūne taps legenda. Legendoje susidėlios kuriančios energijos prasmė, ir suspausta formule pasireikš viltys bei pasiekimai. Neteisinga galvoti, kad legenda priklauso neaiškiai senovei. Neturintis prietarų protas atskirs legendą, kuriamą visais Visatos laikais. Kiekvienas liaudies pasiekimas, kiekvienas vadas, kiekvienas atradimas, kiekviena stichinė nelaimė, kiekvienas žygdarbis apsigaubia sparnuota legenda. Todėl neniekinkime tiesos legendų, bet akylai pažvelkime ir pasirūpinkime tikrovės žodžiais. Legendoje išreiškiama tautos valia, ir mes negalime pavadinti klaidinga nė vienos legendos. Galingo kolektyvo dvasiniai siekiai sukuria teisingą paveikslą, ir simbolio apvalkalas reiškia visuotinį ženklą, kaip evoliucijoje neišvengiamą visuotinę kalbą.

Teisūs visuotinės kalbos ieškotojai. Teisūs pasaulio legendos kūrėjai. Triskart teisūs žygdarbio nešėjai.

20. Naują reikia suprasti kaip neatidėliotinai naudingą. Iš viso neturi būti jokios nerealizuojamos abstrakcijos. Mes pavargome nuo oro pilių. Net tolimieji pasauliai turi būti

¹¹ Metaloidas, nemetalas, cheminis dujinis, skystas ar kietas elementas, ypatybėmis priešingas metalui.

sukonkretinti. Žinios apie ledo gabalą arba saulės chemiją turi įeiti į sąmonę lygiai taip kaip menkiausių materijos produktų reikšmė.

Atbukęs dėmesys gamtos reiškiniams silpnina dvasios suvokimą. Nustodamas stebėti žmogus praranda sugebėjimą sintezuoti.

Piniginių ženklų išnykimas išlaisvins žmoniją iš regėjimą varžančių gniaužtų. Pasitaiko evoliucijos momentų, kai trukdo sienos, suręstos sąlyginių ženklų kaupimui. Atėjo metas išlaisvinti žinias, atsižvelgiant į asmeninę naudingumo atsakomybę. Laisvas protas turi teisę ieškoti naujų ornamentų iš netikėčiausių junginių. Šios netikėčiausios gijos nuves jį į aukščiausius materijos sluoksnius. Žvelgiant į baikščiai ribotą žaidimą, galima patarti vardan geresnių junginių sumaišyti ženklus.

Mėgaukitės didžiu Pasaulio Motinos¹² žaidimu!

21. Pamąstymai apie istorinį šmeižtą teisingi. Šmeižtas – tai alyva žygdarbio laužui. Šmeižtas sukelia nepatogumų tik buitiniams dabarties veiksams, bet istorinėse perspektyvose šmeižto liepsna pati spalvočiausia, ir, jeigu ne šmeižtas, dėkinga žmonija būtų palaidojusi pačius ryškiausius apreiškimus.

Nepalankumo taktika pareikalauja, kad žmonių varpai netylėtų. Sferų muzikai reikia akompanavimo, bet beprotiški pavyduoliai tiki, kad jų staugimas taip sutirština atmosferą, jog amžinybės simfonijos nebepasiekia Žemės. Geras šeimininkas sugebės pritaikyti visas atliekas. Tegul šmeižto fakelai šitaip nušviečia nuolatinio žygdarbio kelią.

Mūsų pasiuntinius vadindami šarlatanais, žmonės tarsi išrašo jiems išskirtinumo pažymą. Juk žemesniųjų gyvūnų glamonės būna labai grubios. O dabartinės nueinančios rasės grubumas pranoko net viduramžius! Ne tiek niekšiškas, kiek suvokimo grubumas paverčia žmonijos masę netinkama materija. Būtent grubumas sukuria lengvabūdiškumą ir paskui jį sekančią išdavystę. Todėl žvelkime į šmeižtą kaip į laukinių fakelus, bet nakties žygiuose praverčia bet kokio ugnis.

22. Nėra neteisingesnio požiūrio už paremtą akivaizdžiu veiksmu. Sužinodami tariamas pasekmes, žmonės praranda tikrovės giją. Mokymą, kuris veda į tikrovės ištakas, žmonės paprastai vadina svajonėmis. Gyvybės atsiradimas – nepastebimas, bet irimas – akivaizdus. Taip galima panirti į irimą ir lengvai prasilenkti su atsiradimo vertybėmis. Atsiradimo procesas sąmoningai nuslėptas, priešingu atveju stichijos sunaikintų galimybės grūdą. Inertiškumas – pagrindinė stichijų savybė, evoliucines energijas jam perteikti galima tik smūgiu iš tos dvasios būsenos, kuri gali sutalpinti mintį. Taigi mintis yra stichijų korespondentas.

Kai kalbama apie būtinybę sustiprinti mąstymo aparatą, tuo pačiu kalbama apie nežabotą stichijų spaudimą. Tam tikri planetos egzistavimo periodai patiria stichijų spaudimą. Juos atlaikyti padeda tik ryžtingas tautų siekis atnaujinti gyvenimą, ir šis minčių įmagnetinimas suteiks koncentraciją Mokymui bei kaip kertantis kardas sukapos neįprasminto chaoso gumulus. Mintis – stichijų priešingybė, nes antraip pusiausvyra taip sutriktų, kad kiltų kosminiai kataklizmai. Argi bado, sausros ir ligų metai – tai ne minties sumenkėjimo pasekmė? Vieno

¹² Pasaulio Motina, vienas iš pagrindinių didžiųjų žmonijos Archetipų. Savo Kosminiu aspektu gali būti pilyginta abstrakčiam dieviškam Moteriškam Principui – nediferencijuotai substancijai, viską savyje turinčiai, viską savyje pradedančiai. Žemiškame savo atspindyje ji yra Didžioji Moteriško Prado Dvasia, Aukščiausia Individualybė, kurios dvasinės energijos dalyvavo persmelkiant mūsų planetą gyvybės atsiradimo pastarojoje metu, pradėdant nuo augalijos karalystės. Žmonijos istorijoje mūsų planetos Didžiąja Motina, Pasaulio Motina buvo vadinamos atskirų kultūrų deivės, kaip pvz., Izidė, Ištar, Hekatė.

žmogaus mintys negali pasipriešinti stichijoms. Sąmonės posūkis dar negali suformuoti sąmoningos minties. Tik sąmoningumas ir atsakomybė gali suteikti minčiai potencialą. Priešingu atveju uragano sukuryje burės teprilygs nesąmoningumo įtampai.

Pastebime didelę įtampą, tiek magnetinių bangų, tiek ir cheminių spindulių. Žmonių mintys sulinko kaip neužgrūdinta geležtė, ir sąmonės gelmėse nerimsta chaosas. Ar įmanoma egzistuoti? Mūsų Švyturio idėja pradeda skverbtis į protus, nes po truputį nelieka kito pasirinkimo tarp chaoso gumulų. Kaip sunku jautriai dvasiai! Kaip stebime neregėtos tamsos bangas!

Širdis pajėgia sutalpinti tik tam tikrą kiekį stichijų nuodų.

23. Kas gi atginė nuodus į Žemę? Stichijų sudirginimas gimdo stiprias nuodingas dujas. Paprastai šios dujos lengvai prasismelkia į atmosferą, bet Saulės spinduliai sugena dujų bangas į arčiausiai planetos esančius sluoksnius – susidaro pavojinga situacija, tačiau perspėtieji gali išvengti nuodų poveikio. Susierzinimas ir jo produktas imperilas lengvai jungiasi su atmosferos nuodais, vadinamais aeroperilu. Dėsniai visur vienodi.

Valdovas kartais dėvi dujokaukę. Be abejo, nuodų veikimas netolygus, bet jautrūs organizmai pajunta. Šaltis gerokai sumažina dujų poveikį.

24. Galimas ir toks atvejis, kad kas nors nesutiks pasinaudoti pranašyste, sakys: “Su viskuo sutinku, tik ne su pranašyste”. Atsakykite: “Pamirškime šį žodį”.

Jums bus svarbūs Neregimos vyriausybės nurodymai. Jūsų šiuolaikinė širdis pirmenybę teikia šiuolaikiniams terminams. Mes nesilaikome įsitvėrę pavadinimų, Mums svarbiausia, kad jūs patys patirtumėte nurodymų pasekmes, kad jūsų smegenys įsimintų, jog egzistuoja Neregima tarptautinė vyriausybė. Labai jau nemoksliskai skamba žodis “pranašystė” jūsų žodynuose, bet vergiškai paklusnus įprotis jums padės tiksliai suprasti nurodymą, o konspiratoriaus gyslėlė padės suvokti Neregimos vyriausybės egzistavimo faktą. Be to, fakto sugretinimas su pasekme pažadins jūsų pagarbą. Aklai raidės Mes nesilaikome, bet naudingą veiksmą atliekame iki galo. Laikas Švento Rašto terminus pakeisti aiškiais sąvokomis. Vyriausybei nedaug tereiškia smilkalų maišelis kišenėje. Reikalingas atsidavimas, išbandytas sąmoninga veikla. Jūs tikėjotės terminologija išmušti mus iš pozicijų, bet prisišaukėte nurodymą, kurio pasekmes prašome apmąstyti. Būkite dėmesingi savo žodžiams ir mintims. Drąsos blyksnius Mes vertiname, bet menkumo vingrybes Vyriausybė atmeta.

25. Kiekvienas cheminis bandymas turi savo sėkmingą reakciją, po kurios prasideda medžiagos skaidymasis, – tai kūrybinės sėkmės momentas. Vien dėl to, kad žlugo Romos imperija, nereiškia, kad Numa Pompilijus¹³ buvo nesėkmingas. Tiesiog medžiaga išsikvojo savo elektronus. Tai nuolat vyks su visais evoliuciniais veiksmiais. Žmonės paprastai nesuvokia sėkmės momento, jiems atrodo, kad statinys turi kilti iki begalybės, nepaisant jokių statybos dėsnių.

Neteisinga galvoti, kad ankstesnioji Mano Draugo patirtis nesėkminga. Naujos sąmonės laipteliai tvirtai susiklojo. Taip ir dabar Mūsų stebimas kelias nusidriekė sėkmingai. Ten, kur minia regi šarlatanus, eikite sutelkę dėmesį.

26. Jūs dažnai klausiate: “Kaip suderinti nurodymą džiaugtis su nedžiuginančiu susidūrimu su žmonėmis?” Be abejo, kiekvienas Valdovas džiaugiasi begaliniu tolimų pasaulių grožiu ir

¹³ Numa Pompilijus (?715-?673 Pr. Kr.), antrasis iš septynių legendinių Romos karalių, įvedęs religinius papročius.

kenčia matydamas skausmingą įsikūnijusių dvikojų bukumą. Argi galima jiems duoti tolimų pasaulių raktus? Po akmeninio bukumo sunkio jie dar patirs nuodingą abejonių gleivėtumą ir savo išdidumo siaubą. Tada sija trenks per pakaušį; nuo laiptų nusiritusios sraigės svajoja prisiklijuoti bent prie žemiausios pakopos. Iš šių žmogaus dvasios kritinėjimų galima sumontuoti pamokomą vaikišką žaislą. Tiesa, sraigės stipriau laikosi ant savo pakopos. Be to, sraigės nekariauja beprasmiškų karų.

27. Tai, kad Valdovas neturi namų, yra neišvengiama jo savybė. Valdovas turi to momento buvimo vietą, bet ne nuolatinę gyvenamą vietą. Valdovas įžengia į gyvenimą, bet nepasineria į jį. Valdovas papuošia disputą, bet neprailgina jo. Gailisi, bet neapraudoja. Valdovas gina, bet nemosikuoja rankomis. Įtikinėja, bet nekursto maištauti. Perspėja, bet neskatina delsti. Iškilus reikalui kerta, bet nesužeidžia. Dėkoja, bet nepamiršta. Vertina valią, bet neskatina silpnumo. Apdairiai rūpinasi, bet neapsunkina. Nesibaimina, bet ir nesiautėja. Taigi saugokite Valdovą, apsiरेiškusį ugdyti dvasią. Dvasią ugdyti reikia sąmoningai.

28. Hatha Jogos nereikia suprasti kaip savarankiškos Jogos. Dvasios augimas paverčia ją Radža Joga. Neįmanoma rasti nė vieno pasiekusio tobulumo per Hathą Jogą. Be to, tamsių atgyvenų kupiname pasaulyje Hatha Jogos pasiekimai gali net pakenkti, savotiškai sustiprindami astralinį kūną. Fakyrai gali prisitaikyti prie tamsių atgyvenų pasaulio ir nepastebimai pristabdyti mąstymo vystymą. Net nejudrus medituotojas gali pasiekti daugiau, nes mintis yra viso ko radžas¹⁴. Grožis gimsta iš minties žaibo. Be abejo, aistra degantis bhaktis¹⁵ mintimi gali įžiebt naujus pasaulius, ir džnanos¹⁶ pakopa tesukels tik radžos-bhakti šypseną. Todėl Hatha ir Džnana nėra savarankiškos.

Koks pažinimo išminčius nebus meilės valdovas?

29. Priimkite Mūsų Mokymą kaip savo kūrimą. Transformavimo kvėpavimas teužpildo visą jūsų būtybę. Bendruomenės prasmė – vieningos mintys apie pasaulio tobulinimą. Fizinės materialinės gėrybės ateis kaip aukštesnio suvokimo įsivyravimo pasekmė. Mintys apie fizinius materialius reiškinius nėra reikšmingos. Taip pat reikia atsisakyti kiekybės ir siekti vien kokybės.

Reikia nuolat kalbėti apie kokybės vertę ir abejonių žalą.

30. Kai mūsų bendradarbis baigė ilgą atsakingą cheminį bandymą, vaikas sušuko: “Kaip gražiai jis žaidžia su stikliukais!”. Kai išvysime į kalną kopiantį žmogų, argi suprasime, kad jis skuba pas Mokytoją? Kai išvysime medkirtį, argi suprasime, kurį namo kampą jis ruošiasi stiprinti? Kai sutiksime vandenį nešančią moterį, argi suprasime, ką ji ruošiasi pagirdyti? Kai išvysime uždarytas duris, argi suprasime, kas pirmas pro jas išeis? Kai išgirsime netikėtą griaustinį, argi suprasime, kur nuskriejo strėlė? Tačiau žmonės mano, kad pasilenkęs pakels akmenį žudymui. Mano, kad sėdantis ant žirgo skuba su skundu. Mano, kad kviečiantis meluoja. Mano, kad paduodantis ranką liepsnoja išdavyste. Mano, kad kiekvienas veiksmas –kėsinasi į jų

¹⁴ Radžas (skr.), turintis veiksmo ir aistros savybių, viena iš gunų (kokybių): ezoteriškai Visatoje egzistuoja vienatinė substancija – pirmapradė materija. Joje įsikūnija pirmapradė gyvybė, pagimdanti trijų tipų judesius, tris judėjimo formas – stabilumą, lankstumą ir harmoniją. Šios trys judėjimo formos pasireiškia kaip sukamasis, svyruojamasis ir vibracinis judesiai. Indijos filosofijos sistemose šios trys materijos modifikacijos nuo seno vadinamos trimis gunomis – tamas, radžas, satva, kur tamas simbolizuoja tai, kas dar nepasireiškė, tamsu, t.y. inertinę materijos būseną; radžas – tai, kas verčia judėti, energiją, paskatą; satva – tai, kas nušviečia, šviesa.

¹⁵ Bhaktis (skr. *bhakti* – atsidavimas, meilė Dievui), Bhakti Jogos – ekstatinės meilės Dievui Kelio pasekėjas.

¹⁶ Džnana (skr.), Žinojimas; aukščiausias, arba dieviškas žinojimas įgyjamas Džnana Jogos kelyje.

mąstymą. Vargšai! Kas jus apdovanojo išdidumo prakeikimu? Kur radote savo manymo prietarus? Kokiam skersgatvyje išgirdote šmeižto šauklus? Pats pasisveikinimas jums atrodo kaip pasmerkimas. Tikitės, kad kalnai atlaikys šmeižikų grasinimus ir okeanai neišsėks nuo išdavysčių.

Pažinimo žaltys dar nesukaustytas!

31. Būtina skirti dvasios pasipiktinimą nuo suirzimo. Reikia skirti dvi suirzimo ugnies rūšis. Kai suirzimas yra beasmenio kosminio pobūdžio, tai jo nuodus gali nunešti pranos srautas. Tačiau jeigu išdidumas arba savigrauža pagilina suirzimą, tai nuodų nuosėdos nusėda energetiniuose centruose. Tada nėra galimybės jas pašalinti, nebent išgyvendinti kosminiu mąstymu.

Mąstymo kokybę reikia suprasti kaip gydymą. Dėkingumo kokybė – geriausia organizmo išvalymo priemonė. Radęs grūdą ir suvokęs Pasiuntusiojo rūpestį gali nukreipti dėkingumą į erdvę. Dėkingumo emanacijų jėga – galinga gydanti galia.

Visas abstrakcijas reikia realizuoti tikrovėje.

32. Tarptautinė vyriausybė niekada neneigė savo egzistavimo. Savo buvimą ji demonstravo ne manifestais, bet veiksmais, kurių neišbraukė net oficialioji istorija. Galima išvardinti faktus iš prancūzų ir rusų revoliucijų, taip pat iš anglų-rusų ir anglų-indų santykių, kai savarankiška išorinė ranka pakeitė įvykių raidą. Vyriausybė neslėpė savo pasiuntinių buvimo įvairiose šalyse faktų. Priešingai, jie visada veikė viešai, lankėsi šalių vyriausybėse ir buvo daugelio žmonių pastebėti. Literatūra saugo jų vardus, pagražintus amžininkų fantazijos.

Ne slaptos bendrijos, kurių taip bijo šalių vyriausybės, bet konkretūs asmenys siunčiami Neregimos tarptautinės vyriausybės įsakymu. Bet koks klastojimas nesuderinamas su tarptautiniais uždaviniais. Savo neatidėliotomis priemonėmis Tarptautinė vyriausybė stiprina tautų vienybę, skatina kūrybinę veiklą, o taip pat sąmonės plėtimąsi. Ir jeigu peržvelgtume Vyriausybės veiklą, tai negalėtume apkaltinti neveiklumu. Vyriausybės egzistavimo faktas atskirais pavadinimais ne vieną kartą prasiskverbė į žmonijos sąmonę.

Kiekvienai tautai pranešimą siunčiame tik vieną kartą. Pasiuntinys apsisireiškia tik kartą per šimtmetį – toks Valdovų dėsnis. Neregimos vyriausybės siekius diktuoja visuotinė evoliucija, todėl išvados remiasi tiksliais matematiniais dėsniais. Nėra jokio asmeninio noro, tėra tik materijos dėsnų nepažeidžiamumas. Ne “noriu”, bet “žinau”. Todėl sprendimo nepakeičia net srauto bangavimai.

Į kalną galima įkopti iš šiaurės arba iš pietų, bet pats užkopimo faktas nuo to nesikeičia.

33. Jūsų stebėti reiškiniai reikalavo rimties, bet buvo galima jausti, kad, be rimties, reikėjo dar ir kompresijos. Ši sąlyga reikalavo suspausti energijas pagal siurblio veikimo principą. Todėl teisingiau būtų sakyti, kad apreiškimui reikalinga prisotinta ramybė.

34. Augant sąmonei, siekis susikoncentruoja saulės rezginio energetiniame centre. Jeigu siekis pažeistų prigimtines kliūtis, tada ištiktų ugninė mirtis. Neišlavinta sąmonė atlaiko siekių energijų spaudimą, bet tolesnis kilimas reikalauja laikinai perdėti vertybes į patikimesnę saugyklą. Kiekviena mintis palieka nuosėdas ant nervų sistemos kanalų sienelių. Kuo tobulesnis siekis, tuo spindulingesnės nuosėdos; tada vienintelė pakankamai apsaugota vieta degioms medžiagoms laikyti yra saulės rezginys, kuris nuolat sutraukia į save tarnybinių kanalų nuosėdas. Kartais toks sutraukimas vyksta taip energingai, kad sukelia žvaigždės pavidalo skausmo pojūtį. Tada Vadovas turi panaudoti vėsinantį spindulį, kuris padeda sutraukti nuosėdas iš galūnių į centrą. Visas šis procesas vadinamas – sąmonės plėtimosi procesu. Trimetėmis pakopomis

galima stebėti pojūčių subtilėjimą. Kiekviena pakopa reikalauja išlaikyti saugyklą, kad ją būtų galima sėkmingai panaudoti ateityje.

Saugokime gyvenimo dėsni, kuris veda sėkmės grožio laiptais.

35. Kai kalbama apie kieno nors naudingumą, nereikia galvoti, kad jis pavadintas Mokymo atrama. Reikia žiūrėti į realiąją daiktų pusę, nes perdėjimai savo prigimtimi prilygsta sumenkinimams. Nereikia jėga temti į dangų, lemties valandą aklašis praregės. Naudinga nurodyti gyvenimo tvarkos kriterijus, kad žemesnieji galėtų matyti techninių priemonių tikslingumą, išvengdami bereikalingų šiukšlių, tačiau nereikia prausti prievarta. Stebėkite kiekvieno pasiuntinio naudingumą ir neužverskite asilui kupranugario naštos.

36. Kiekvieną sąmonės veiksmą reikia nukreipti evoliucijos srauto kryptimi, kiekvieną gyvenimo žingsnį reikia suvokti kaip neatsiejamą nuo tobulėjimo. Sustingusi forma tinka kopijuoti, bet srautas nekopijuoja nė vienos bangos. Miegas ar būdravimas, darbas ar poilsis, judėjimas ar rintis – viskas mus vienodai neša į gyvenimo plano realizaciją. Kaip nuplėštus lapus – pasakys baikštieji. Kaip sėjos grūdus – pasakys išmintingieji. Kaip šviesos strėles – pasakys drąsieji. Ką gąsdina srauto garmėjimas, tas dar negimė dvasia.

Kas skrieja su banga, tas gali mąstyti apie tolimus pasaulius.

37. Atsakykite, kai matote sugebėjimą suvokti jūsų atsakymą. Dažnai klausimas nereikalauja jūsų atsakymo, tada, prieš nukreipiant mąstymą nauju keliu, reikia rasti harmoniją. Nereikia galvoti, kad mąstymą pertraukianti srovė, mažiau pavojinga negu peilis arterijai. Mes turime ne perpjauti svetimo mąstymo štampaną, bet įpilti į jį naujo gyvybės kraujo, pamaitindami nervų sistemą. Kiekvienas atsakymo žodis turi tapti ne karsto vinimi, bet gydytojo spinduliu. Atidėtas atsakymas grįš kaip patarimas.

38. Trokštančiam priartėti prie bendradarbiavimo leiskite parodyti supratimą. Gydytojui galite patarti išradingai panaudoti muskumą, valerijoną ir kedro sakus. Galite patarti ugdyti pastabumą, aprašant gyvenimo įvykius. Galite patarti stiprinti ištvermę, siekiant Mokytojo be abejonių ir prietarų. Tik gyvenimo pasireiškimais galima parodyti pasiekimų kokybę – Mes vertiname kiekvieną judėjimo požymį.

Kiekviena valanda gali atnešti naują nepakartojamą galimybę. Geras pasiruošimas garantuos ryškią realizaciją – taip dėsningai klojasi pasiekimai.

39. Nereikia galvoti, kad čia galima ką nors prarasti, kur kas sunkiau rasti. Praradimo sąvokoje egzistuoja tam tikras savininkiškumas. Visa, kas įsigyta, vilksis paskui savininką. Kartais neįmanoma atsikratyti materialia ir abstrakčia nuosavybe. Todėl patariame priimti nuosavybę su visiška atsakomybe už ją. Taip gimsta aukšta daiktų ir mąstymo kokybė. Vilkti paskui save atgyvenų skarmalus sunki lemtis.

Kaip išgydyti silpnadvasiškumo ir išdavystės minčių opas? Auros gydyti kedrų sakais negalima, opas reikia išdeginti sukrėtimų liepsna ir rasti narsos iškęsti skausmą. Tačiau iš kur imti narsos silpnadvasiškumo atveju? Siaubas sukrečia silpnadvasiškumą, bet siaubas mums visiškai netinkama priemonė.

Kaupdamas nuosavybę, mąstyk apie kokybę!

40. Apie apdovanojimą svajoja tik neregys; praregėjęs jis nustebtų tokiu savęs apdovanojimu. Plėsdamas sąmonę, žmogus gyvena kupinas džiaugsmo, ir mintis apie apdovanojimą gražintų jį į vergovę. Vergų išties daug; būtent jie galvoja, kaip paslėpti dvasios vergovę po lediniu nežvelgiamumu ir tariamu atsisakymo nuo to, ko neturi. Kiekvienas

apdovanotasis yra vergas. Evoliucija gali būti kuriama tik sąmone laisva nuo išdidumo bei žeminimosi.

Dvasios kūjis – geriausias pasiekimų ginklas.

41. Tiltų, kuriais pereiname iš vienos sąmonės prasipletimo pakopos į kitą, egzistavimas nepriklauso nuo kasdieninių įvykių. Klaidinga laukti kokių nors išorinių žvaigždžių kombinacijų, saulės rezginio gyvatės darbas vyksta savarankiškai. Tik ypatingas jautrumas atmosferos reiškiniams telydi šį darbą. Aplinkos atmosferos sutankėjimas apsunkina nervų sistemos darbą, todėl ramybė reikalinga kaip medicininė sąlyga.

42. Reikia skirti tris vaistų rūšis: gyvybės teikėjai, saugotojai ir atstatytojai. Mūsų gydytojams paliksime ketvirtą grupę – ardytojus. Pirmiausia atkreipsime dėmesį į gyvybės tiekėjus, nes jie dirba su nervų sistema. Nervų centrai ir endokrininių liaukų išskyros – medicinos ateitis. Per šias sritis žmonija atras subtiliausią energiją, kurią supaprastintai kol kas vadiname dvasia. Šios energijos emanacijų atradimas bus artimiausias kultūros ugdymo žingsnis. Augalų metalizacija skatins jų šaknis išskirti naudingus elementus. Todėl tikslinga dar kartą atkreipti dėmesį į augalų karalystę. Beje, stebėkite daržovių ir grūdų maistingumą – patirsite netikėtumų.

Žmogaus neišrankumas maistui stulbinantis – kalbu apie kokybę.

43. Mokinys neturi būti apsėstuoju, o Mokytojas – apsėdėju. Ir tuo pačiu reikalaujama suvokti Hierarchiją bei suderinti veiksmus, laisvą valią suderinti su Mokytojo pripažinimu. Dažniausiai tai glumina tik silpnus protus. Be abejo, sąlygos ir apribojimai prieštarauja laisvei jos vulgariąja prasme. Tačiau tikslingumo suvokimas ir kultūra sudaro didelę Mokytojo sąvokos reikšmę. Įsileisti Mokytojo sąvoką prilygs praeiti pirmuosius evoliucijos vartus. Nereikia Mokytojo sąvokos apipinti išankstinėmis nežemiškumo prielaidomis. Juo taps tas, kuris paduos geriausią gyvenimo patarimą. Šis gyvybiškumas apims ir žinias, ir kūrybą ir Begalybę.

44. Nesakyk: “Neprisimenu”, bet sakyk: “Nesugebėjau pastebėti”. Nešmeišk atminties, bet atsižvelk į nesugebėjimą stebėti. Žmonės lengviau nukris nuo laiptų, negu įdėmiai stebės pakopas.

Nesakyk: “Nežinau”, bet sakyk: “Dar nespėjau sužinoti”. Nei amžius, nei sveikata, nei gyvenimo sąlygos nepateisina amžino “nežinau”. Drąsa gyventi užpildo prisipažinimą ryžtis žinoti.

Nesakyk: “Aš nusprendžiau”, bet sakyk: “Manau esant tikslinga”. Tikslingumą lengva pagilinti, bet keisti sprendimą negarbinga.

Svarbiausia, nesišauk nelaimės taip atkakliai, kaip tai paprastai daro žmonės.

45. Reikia ryžtingai pasakyti žmonėms, kad Naujas Pasaulis jau egzistuoja, bet žmonės nepasiruošę dalyvauti kūryboje. Klaidinga galvoti, kad užkariavimai atitinka Naujo Pasaulio uždavinius. Ar tai bus žemių užkariavimas, ar atskiros žmonių klasės, jie priklausys praeitin grimztančiam mąstymui. Evoliucijos proceso eigoje galima galvoti tik apie sąmonės kilimą, parentą galimybių laisve. Žmonijos tobulėjimo eigoje galima stebėti atskiras sąmonės plėtimosi epochas. Neslėpsime, kad būtent dabar priešais žmoniją atversta atradimų ir drąsių šviesos paieškų knyga. Šie brandūs kolektyvo negandų vaisiai pasiruošę atverti savo branduolį. Argi galima šiuos vaisius atidaryti ginklu, supurtyti įbauginimais ar slegiančiu silpnadvasiškumu, arba užgrobti išdavikiška veidmainyste? Ne, tik sąmonių vienijimasis ir žinios atneš žmonijai naujos rasės vaisius. Ir ne kosminiai reiškiniai, bet minties srovė suteiks postūmį.

Nepraleiskime numatyto termino, kai minties žaibai gali nuspręsti Pasaulio likimą. Ne šiaip sau siūlome žmonijai mąstyti, bet suvokti astrocheminį planetos momentą, kai mintis sukuria atmosferoje įtampą kaip cheminis ingredientas. Beje, kol nesuvokta minčių emanacijos reikšmė, tol mintis tik slidinės skeptikų kaktomis, o momentas negali laukti.

46. Pagal kai kuriuos požymius galima atskirti evoliucionuojančias ir involiucionuojančias tautas. Tauta, kurios evoliucija dar tik prasideda, svajos apie herojų, bet atgyvenusiai tautai herojaus sąvoka – tik niekam nereikalingas balastas. Nors ši tauta dar skendi aukse, nors pasipūtėliškai didžiuojasi savimi, bet žygdarbis jai – nepadorus veiksmas. Drąsos įkarštis nusileido sveikam protui.

Visi mes prisimenam vaikus, išėjusius iš namų ieškoti laimės, ir visų laikų pasakos suteikia laimę šiems vaikams.

47. Žmonės kartais linkę pasvajoti apie pagrindinių organizmo funkcijų pokyčius. Vaisiaus apvaisinimo principas, arba materijos irimas, arba kūnų nesvarumas, arba klonavimas, kaip ir kitos naujienos, svarstomos net klerikaliniuose sluoksniuose. Atrodytų, kad galimybių horizontai turi plėstis nuo vaikystės ir, patekę į tikslųjų tyrinėjimų laboratorijas, turėtų ryškėti, tačiau būtent čia rasės netobulumas sukuria kliūtis. Tiksliesiems mokslams atsidavęs drąsus ieškotojas virsta miesčioniu ir pratęsia senelių įpročius. Mes matėme, kaip raudona sukilimo liepsna grįždavo į židinio žaizdrą. Mes skaičiavome šviesos vėliavas, persiūtas prietarų pakopoje. Mes regėjome, kaip švarūs pastatai pertvarkomi turgui. Baikštus nemokšiškumas audė pinkles ir labiausiai bijojo nutolti nuo apsamanojusio dūlančių kaulų kranto. Evoliucijos Mokymas byloja, kad žmonių baikštumas padidėja keičiantis rasėms. Tačiau terminas artėja, ir neišmokusiems plaukti teks prisiryti sūraus vandens.

Stebėsime drąsuolių šuolius.

48. Reikia labai skubiai paruošti keleivius suprasti Mokymą. Pats paprasčiausias gyvenimo pagerinimas padės jiems eiti neįprastu keliu. Nauda vers ieškoti grožio. Aiškus gyvenimas diktuos tikslingumo poreikį. Paprastas dėstymas stiprins tikėjimą realizacija. Taip ir ateis: kaip paprasčiau, kaip greičiau, kaip naudingiau. Nesusaistyto žmogaus drąsa nenukrypstanti. Už jūros skrendančio paukščio drąsa duoda ženklą žmonijai, nors niekas nelaiko kregždutės heroje.

Vis tik išvėdinkite savo podėlius ir patalpas.

49. Paklaus: “Kas jums davė teisę drįsti?” Atsakykite: “Drįstame pagal evoliucijos teisę”. Evoliucijos teisė liepsna įrašyta mūsų širdyse. Evoliucijos neginčijamumo tiesos niekas nepaneigs. Ir prieš minias, ir vienatvėje mes vienodai žinome savo neatimamą teisę. Galime teigti, kad tik aklas nemato evoliucijos krypties. Kai aiškiai pažymėtos žinių durys, tai nesunku į jas veržtis iš tamsos. Argi drąsą reikia suprasti kaip neregėtą žygdarbį? Argi drąsa netaps mūsų kasdieniniu maistu ir kiekvieno ketinimo rūbu? Argi kalėjimo durys netaps skaidrios? Ir argi drąsuoliui neištirps slapto laiško antspaudas? Patardami drįsti, Mes siūlome lengviausią kelią. Širdis žino tiesą apie šį kelią. Negalima dabar nurodyti kito kelio.

Drįskite.

50. Kada gi žmonės suvoks minties ir žodžio reikšmę? Ir vis tiek jiems kur kas labiau gaila, kai iš maišo prabyra menkaverčiai grūdai nei naikinantys žodžiai. Bet koks grauzikas surinks grūdus, tačiau net Valdovas nesunaikins minties ir žodžio pasekmių. Ruošdamiesi tolimam plaukiojimui ima tik būtiniausias daiktus, bet kalbėdami nenori suvokti prasmės ir pasekmės. Mes negąsdiname, bet jeigu iš užančio jau sklinda dūmai, galime atkreipti dėmesį.

51. Tikslinga prisiminti, kad darbas su Mumis teturi tik vieną tikslingumo ir dėsningumo kryptį. Kelio išdavikas tiesiog neturi šių savybių, ir jo likimas – kaip kačiuko jūroje.

52. Senzaro kalboje nėra žodžio „atgaila“. Jis pakeistas mums žinomu posakiu – protingas bendradarbiavimas. Apmąstykite atgailos sąvokos šventeivišką prigimtį. Liaudžiai lengviausia atskleisti atgailos prigimtį, pateikiant medicininį pavyzdį. Dėl savo išsiderinusio mąstymo žmogus žeidžia savo artimą, bet nei mintys, nei žodžiai neužgydys šių žaizdų. Teks ne vienu atkakliu veiksniu vėl sujungti sutraukytą materiją. Tikslingumui atstatyti teks protingai bendradarbiauti. Veiksniu pasekmes užgydyti galima tik veiksniu. Jokie žodiniai patikinimai, jokios priesaikos neturi reikšmės. Kas jau suvokė savo neišmintingumą, tegul pridengia jį tikruoju išmintingumu. Neišmintingumą galima pakeisti tik išmintingu bendradarbiavimu. Argi nusikaltėlio pasigailėjimas už piniginių atlygį nėra pats sunkiausias nusikaltimas? Argi piniginis Dievo papirkimas nėra blogesnis už pirmąjį fetišizmą? Šį šiurpų klausimą reikia visapusiškai nušviesti, antraip žmonijos baltiniai dar ilgai nebus švarūs.

53. Taip pat dar reikia grįžti prie pasauliškų abejonių nuodo. Egzistuoja du abejonių tipai: vienas – savo lizdą sukantis tamsoje, nejudrus ir dygus; antras – nuolat šliaužiantis, slystantis ir besisukantis. Paprastai pirmas priklauso jaunystei, antras – senatvei. Pagrindą sudaro ne tiek baimė, kiek prigimties nenuoširdumas. Prisimindami savo ankstesnę nenuoširdumą, žmonės tam, kas vyksta, priskiria savo savybes. Nors žmogus nemėgsta savęs stebėti, bet sprendžia visada pagal save. Bandykite sugauti abejonių siūlo galą. Nesupančiokite savo žingsnio šiais dėmėtiais pančiais. Iš tikrųjų lengviau nešioti gyvatę užantyje, nei leisti apsvyti abejonių smaugliui.

54. Kuo greičiau persiimkite Naujo Pasaulio sąmone. Palikite prisiminimus. Argi gali vežėjas važiuoti pirmyn žiūrėdamas atgal?

55. Iš tiesų – dalinkite pasaulį ne į šiaurę ir pietus, ne į vakarus ir rytus, bet visur skirkite seną pasaulį nuo Naujo. Senas pasaulis glaudžiasi visose pasaulio dalyse, kaip ir Naujas gimsta visur, nepaisydamas sienų ir sąlygų. Senas ir Naujas Pasauliai skiriasi sąmone, bet ne išoriniais požymiais. Amžius ir sąlygos neturi reikšmės. Raudonas vėliavas dažniausiai kelia prietarų kupinos senojo pasaulio rankos. Dažnai vienumoje plaka širdis, kupina Naujo pasaulio blyksnių. Be jokio gailesčio dalijasi pasaulis mūsų akyse. Neįgudusi, bet kupina drąsos auga nauja sąmonė. Nepaisant patirties, miršta senos mintys. Nėra jėgų, kurios galėtų sulaukyti Naujo Pasaulio okeaną.

Mes apgailėstaujame dėl atgyvenančios sąmonės beprasmiško energijų švaistymo. Mes šypsomės drąsai tų, kurie suvokia teisę siekti naujų laimėjimų. Kiekviena klaida, padaryta vardan Naujo Pasaulio, virsta narsos gėlele. Kiekvienas įsigudrinimas balzamuoti seną pasaulį, virsta siaubo sala.

Senas pasaulis neigė Pasaulio Motiną, naujas pradeda jausti Jos nuostabų šydą.

56. Teisingai galvojate apie smurto bangų pavojų žemuosiuose mūsų atmosferos sluoksniuose. Vienpusiška sąmonė gali sukelti nematytą katastrofą. Susidūrusios šviesos ir garso bangos gali nemaloniai paveikti smegenis. Tai kur gi nukreipti sąmonę? Be abejo, į realią Begalybę. Vadinasi, laikas nuo fizinės materijos tyrinėjimų pereiti prie subtilių energijų.

57. Prisiminkime legendą apie Gralį. Mokymui atsidavęs Titurelis gavo šviesos galią. Jo įpėdinis paniro į tamsą ir kraujavo negyjančia žaizda. Tikintis geresnių laikų, Titurelio palaikai buvo viešai išstatyti. Žymaus numirėlio žodžiai pildėsi, tačiau Tiesos taurė užgeso. Turėjo ateiti naujas herojus ir paimti iš Titurelio negarbingo įpėdinio rankų Tiesos taurę – tada nušvistų visas

pasaulis. Ši legenda gerai žinoma Vakaruose, nors pirmiausia pasirodė Rytuose. Ar neprimena ji jums tam tikros šiuolaikinės situacijos?

58. Galima atgaivinti prisiminimus apie herojus, bet kiekviena valanda atneša savo sprendimą. Uolos nuošliauža atveria naujas aukso gyslas. Negriaukite svetimos šventyklos, jeigu jos vietoje negalite iš karto pastatyti naujos. Šventyklos vieta neturi likti tuščia. Dievo kokybei nusakyti žmonija privalo daugybę vardų. Kiekviena sąvoka gimdė žinių giją. Rytuose nėra vartų, ant kurių nebūtų išrašytas Aukščiausios Būties Vardas. Iš tiesų neįmanoma žengti į Rytų sritį be žinių. Nepamirškime, kad Rytai ant akmenų rašė savo tiesas.

59. Mokymo išsamumas atvirkščiai proporcingas sąmonės platumui. Kuo platesnė sąmonė, tuo trumpesnė formulė. Artimiausiems pakanka vieno žodžio ir vienos raidės. Pirmasis priesakas nugriaudi kaip perkūno griausmas, bet paskutinis siunčiamas tyloje.

60. Koks didis Pasaulio Motinos žaidimas! Ji pasišaukia vaikus iš tolimojo lauko: “Skubėkite, vaikai, noriu jus pamokyti. Aš paruošiau jums skvarbias akis ir atviras ausis. Sėskitės ant mano kilimo, mokysimės skraidyti!”

61. Teisingai galvojate apie žmogaus spinduliavimo poveikio aplinkai įvairovę. Įtikinamu pavyzdžiu gali būti žmogaus poveikis gyvūnams ir augalams. Duokite žmogui gyvūną arba augalą ir galėsite stebėti objektų būsenos pasikeitimą bei gyvybės energijos naikinimo tipus. Raitelis kaip vampyras iščiulpia žirgą, arba medžiotojas – šunį, arba sodininkas – augalus. Priežasties ieškokite žmogaus išspinduliuojamose energijose. Stebėkite ir aprašykite dvasios ligos istoriją. Fizinės regimybės šaknys slypi ankstesnių patirčių sankaupose. Patariu šaltai elgtis su nesveikų energijų žmonėmis. Gydymas šalčiu juos greičiausiai sustiprins. Nereikia šalčio terapijos suprasti kaip žiaurumo; juk Mes mokome jautriai atverti duris kiekvienam besibeldžiančiam.

62. Žinokite, kad į atgyvenų pasaulį patenka tik sankaupos. Nemokėjimas toks ir išlieka. Galima norėti gauti tai, ko išmokai norėti. Praktiškai neįmanoma gauti platesnės sąmonės, todėl pasirūpinkite sąmone, kad netektų vaikščioti išaugtais rūbais.

63. Jeigu pastebėsite Mokyme pasikartojimų, vadinasi, galite rasti išsamesnių aiškinimų arba akcentuojamų mažai gyvenime taikytų nurodymų.

Reikia atminti, kad *pranos* taikymo naudą galite išplėsti visam kolektyvui. *Praną* galima naudoti ne tik sau pačiam, bet per psichinę energiją perduoti dalį savo atsargų kitiems.

Senovėje ligotą kūną jėgų palaikymui stengdavosi apsupti sveikais kūnais, bet tokiam vampyriзмui mes nepritariame. Visiškai kitą reikšmę turi sąmoningas perdavimas, geranoriškas, laisvavališkas, ne tik vienam asmeniui, bet net keliems vienu metu, jeigu jau sugebate perduoti visiems proporcingai. Įgyjama svarbi patirtis, kai fizinė vertybė perduodama psichine energija. Svorį turinti medžiaga persiunčiama nesvaria energija; ne įtaiga, bet konkretus persiuntimas.

64. Kiti Mūsų Broliai gali apsireikšti asmeniškai, bet migloje skendinčiais veidais. Jeigu veidas skendi migloje, žinokite, kad šis Asmuo nugrimzdęs į ilgalaikę patirtį, reikalaujančią akių fiksacijos. Jeigu apsireiškia moteriška figūra uždengtu veidu, tai ją reikia priskirti Pasaulio Motinos apsireiškimui.

65. Jeigu jūsų paklaus visiškai paprastas žmogus: “Kokie yra Mokymo uždaviniai?”, atsakykite: “Kad tau būtų geriau gyventi”. Nereikia jo apsunkinti sudėtingais apmąstymais. Tegul visa jo būtybė persismelkia suvokimu, kad visas Mokymas siekia pagerinti jo gyvenimą. Atsakomybės suvokimas ateis vėliau. Pirmiausia – skelbkite džiaugsmą ir gerėjantį gyvenimą.

66. Ar galima žmonėms atskleisti tiesą apie pasaulių raidą, kai net sąvokos neįdiegtos? Reikia vengti net užuominų apie abstrakcijas.

67. Kaip pažadinti ištikimybę? Tikslingumu. Kaip pagerinti kokybę? Pagarba meistriškumui. Kaip pažadinti kūrybingumą? Grožio troškimu.

68. Paprašykite vaiko papasakoti, kaip jis įsivaizduoja Naują Pasaulį. Būtent taip galima stebėti ateities apraiškas. Sukurti postūmį svajonių realizacijai – geriausias uždavinys vaikams. Po to užduokite aprašyti paprasčiausią granito gabalą. Tai bus skirta išradingumui. Gal akmuo padės jam įsivaizduoti tolimų pasaulių gruntą. Iš kasdieniško galima išskelti grožio kibirkštis.

69. Ne kartą išgirsite gyvenimišką formulę: „Aš pasitraukiau ir po to vėl priartėjau“. Tada sugebėkite pasakyti: „Kiek galimybių prarasta jūsų šokio metu!“. Neįmanoma apskaičiuoti, kiek žmonija praranda nuo asmeninių šuolių. Nutolsta vedini išdidumo, o priartėja pastūmėti savimeilės. Šis visiems žinomas vidinis darbas primena dagties dūmus. Sugebėjimas slėpti tikrąją maršo pirmyn ir atgal priežastį gali išblizginti grindis, bet pūslės ant padų teks skaudžiai pradurti.

Kiekvieno pasitraukiančio paklauskite, kas įskaudino.

70. Reikia skirti vienpusę sąmonę nuo vienpusės energijos. Kartais Mokytojas siunčia vienpuses energijas, kad sukeltų dvasios postūmį konkrečia kryptimi. Iš to nereikia susikurti įvaizdžio, kad Mokytojo sąmonė vienpusė.

Sugebėkite pridengti sąmonę, kai reikia pasiūsti veržlią minties strėlę. Tik diletantai bando nukabinėti langus sausomis arogancijos šakelėmis. Tas, kurio namai kupini žinių, nebijo atkirpti gabalėlio minties.

Vienarūšių grūdų sėja duoda gausų derlių, bet dar stipresnį poveikį turi gydomųjų grūdų mišiniai – jie pasitarnaus dvasios proveržiui.

71. Teisinga galvoti, kad magnetinės srovės yra kanalai tarp planetų. Bendravimo tarp pasaulių studijos turi vykti magnetinių bangų kanalais, bet dvasinės sąmonės taip pat negalima pamiršti.

72. Taigi ar pagaliau išmokote džiaugtis kliūtimis? Ar galime patikėti, kad tariama kliūtis dešimteriopai padidins jūsų išradingumą? Ar galime jus pripažinti nugalinčiais kariais? Ar galime jums atsiūsti pagalbos strėlę tikėdami, kad sugausite ją dar skrydžio metu? Ar galime kartu su jumis ištarti Naujo Pasaulio žodį? Ar galime suprasti, kad vardan grožio kūrimo sudeginti senieji rūbai? Ar gali Pasaulio Motina patikėti jums saugoti Šviesos medžiagą? Ar gali Liūtas šuoliuoti jums į pagalbą? Ar gali Šviesa nušviesti jūsų kelią? Pergalė beldžiasi. Pagaliau ar jūs sugebate duodamą Mokymą taikyti sau? Ar galime jums patikėti nešioti ant savęs ženklus? Ar galime nukreipti tobulėjimo spindulį? Ar galime garantuoti už jūsų įžvalgumą? Ar galime sukurti jūsų savivokos atramą? Ar galime džiaugtis jūsų kelio neginčijamumu? Ar gali Pasaulio Motina jus pavadinti teisingais? Ar gali Liūtas tapti jūsų namų sargu? Ar gali Šviesa lietus į naujas pakopas? Atrakinkite savo duris!!

73. Jūs žinote, kad 3,5 km. aukštyje astralinis kūnas įgauna ypatingą savybę. Kiekvienas aukštis turi reikšmę kiekvienam kūnui. Jūs galėjote pastebėti, kad 2 km. aukštyje žmogui reikia mažiau maisto, ir šis poreikis nuolat mažėja, o 5 km. aukštyje jau labai ryškus skirtumas. Virš 3 km. nepatariu naudoti vyno, kavos, pipirų ir kitų aštrių prieskonių. Virš 5,5 km. nepageidautina stipri arbata. Mažėjant maisto poreikiui, mažėja miego poreikis, reikėtų tik šešių valandų, o virš 6,5 km. aukščio pakanka net keturių valandų. Taigi dideliuose aukščiuose galima beveik apsieiti be miego, o maistas į gauna kitą vertę.

Aukštikalnėse negalima gerti jums rekomenduoto valerijono su priedais. Kalnuose kenksminga naudoti tiek maisto kaip žemumoje. Aukštumos – tai pradas, išvedantis iš žemųjų fizinių sąlygų. Dideliame aukštyje galima pajusti, kaip išeiname iš įprastų žemės reikalavimų. Jeigu net astraliniam kūnui 3,5 km. aukštis turi reikšmę, tai fiziniams kūnams kiekvienas šimtas metrų reiškia naujas ypatingas sąlygas. Būtų nepataisoma klaida bandyti aukštumose dirbtinai palaikyti žemumų įpročius. Įsidėmėkite ir taikykite.

74. Kiekvienas apvalkalas iškraipo tikrovę. Įtempus visą dėmesį, gali pavykti sumažinti klaidingo įsivaizdavimo kiekį. Kiekviena regimybė, kiekvienas atspindys, kiekviena mintis suteikia savo atspalvį.

75. Mes pasiruošę dvasinės kraujomaišos painiavai. Žmonės lengva ranka jungia nesuderinamų stichijų elementus. Jie sujungia tėvą-ugnį su vandeniu-dukterimi ir žemę-motiną su oru-sūnumi. Jeigu visa karta sudegs, tai jie visiškai nesijaudins, jie visą atsakomybę suvers dangaus “Tėvui”.

Neįmanoma priprasti prie lengvabūdiško žmonių mąstymo. Tik dvasinė sąmonė patars, kurie elementai nejungtini. Žmonės skiriasi ne tik savo spinduliavimu, bet ir stichijomis. Stichijų pradas nekintamas. Būtent pagal stichijas gaunami geriausi deriniai.

76. Paskubėkime, paskubėkime suprasti Mokytoją. Apsupsime jį ištikimybės siena ir taip apsitversime stiprybe. Po klajonių suprasite, kur sėkmė – ten Mokytojas; kur žlugimas – ten išdavystė. Ten, kur žlugimas, ten mes įsigudrinome iškreipti bei sužlugdyti ir išnaikinti tikslingumo nurodymus. Žlugdami mes nusigrėžėme nuo patyrusios strėlės pagalbos. Ar galime tvirtinti, kad pavojaus valandą ištarsime Mokytojo Vardą? Ar galime liudyti Mokytojo Vardu? Ar galime rasti aukščiausią dėkingumo Mokytojui džiaugsmą? O gal kartais pamąstome, kodėl Mokymas taip mažai pritaikytas prie mūsų įpročių? Kodėl Mokymas sutrikdė mūsų neveiklumą? Kodėl esame pažadinti iš save pateisinančio sapno?

Dėkingumas ir ištikimybė Mūsų Bendruomenėje džiaugsmu žydi. Jeigu Mūsų kanalais ateitų žinia, kad bendradarbis kažką paaukojo vardan Mokymo, tai priverstų Mus atsisakyti bendradarbiavimo su juo. Mūsų bendradarbiai sugeba suderinti ir duoti.

Kai skleisite Mūsų Mokymą, nešaukite aikštėse, bet nusišypsokite ateinantiems. Ateinantis pripažįsta Mokytoją, bet pagautas grauš pančius. Gi Mes tikimės džiaugsmo ir priimame tik nuostabų ištikimybės žiedą. Paskubėkime suprasti Mokytoją!

Stiprinkite sėkmę, stiprinkite džiaugsmą, stiprinkite judėjimo suvokimą, palikite seno pasaulio mintis. Nepavargsiu kartoti.

77. Žinokite, kad Tarptautinės vyriausybės nariai ir bendradarbiai turi paklusti Įsakymams. Paskutinį kartą atsigręžkime į M.:, į Mūsų istorinį Ultimatumą. Ši žmonijos perspėjimo amžių tradicija įgyvendinama absoliučiai geranoriškai, tai pagrindinė sąlyga, kitaip pasiuntinio vaidmuo nebus nuoširdus ir įtikinamas. Sen Žermenas kalbėjosi su Liudviku geranoriškai, lygiai taip M.:kreipėsi į Viktoriją; A.L.M. perdavė Mūsų Įsakymą teisingai. Jeigu kariui sako: “Ši aukštuma mūsų”, – jis išgirsta įsakymą, kitaip prapuola Vyriausybės prasmė. Po savo misijos Sen Žermenas susirgo. Tai įvyko dėl vieno bendradarbio nedisciplinuoto mąstymo. Saugokitės nedisciplinuoto mąstymo pražūtis. Mąstykite tik naujomis formomis. Užsibrėžkite sau uždavinius su konkrečiais gyvenimo klausimų sprendimais. Laikykite prarasta tą dieną, kai nemąstėte apie Naują Pasaulį.

Neapsunkinkite kvėpavimo kosmogonija¹⁷, kai kopiate į žemės aukštumas.

78. Granito molekulės irimas tiesiog prikaustė dėmesį; kai ląstelė išsivysto iki analogiško bestuburiams lygio – pulsas beveik tas pats.

79. Ką galima pavadinti pačiu drąsiausiu? Tikriausiai mažutėlį drugelį, kuris patiria tas pačias atmosferos sąlygas kaip ir liūtas. Stebėkite Mokymo poveikį mažiesiems, jie dažnai atlaiko nušvitimo uraganą geriau už didžiuosius.

80. Jeigu galima teigti, kad mintis egzistuoja ir akmenyje, tai kokia tyra minčių vaivorykštė užpildo erdvę! Reikia priprasti prie fakto, kad visa kas persmelkta mintimi. Tai ne abstrakcija, bet realybė, aišku, energijų lygmenyje, bet išsaugo evoliucijos suvokimo potencialą. Augalų jutimai ne taip seniai buvo ribotai priskirti instinktui, bet instinkto tyrinėjimai juos perkelia į minčių sritį, iš čia – stebėjimai ir į apačią, ir į viršų. Žmonių rasės įprasta klaida yra ta, kad jie priskiria sau išimtinę teisę į mintį. Pačiais primityviausiais pavyzdžiais galima parodyti, kaip žmonijos mintį įtakoja amžius, visuomeninė padėtis ir tautybė. Kartais tiesiog stubina žmonių teturima minties užuomazga. Užtat bevardės erdvės mintys pakyli dvasią.

Jūs žinote, kad analogiškas radijui imtuvas gali pagauti erdvės mintis, ir mintis kaip medžiaga gali maitinti bei auginti abi puses.

Susimąstykite apie mintį, suvokite jos sklidimą ir džiaukitės Pradus nuo mineralo molekulės iki Begalybės sujungiančios minties laboratorija.

Magnetinė banga, elektros kibirkštis ir mintis – šie trys reiškiniai pasitinka kelevį, besiveržiantį į Begalybę.

81. Ar gali mintis griaudėti? Aido teorija teigia, kad mintis kaip ir garsas magnetinėse bangose stiprėja, ir žodžiai “minties griausmas” nebus perdėti.

Reikia tyrinėti būtent minties prigimtį. Pavyzdžiui, ar gali tam tikro pobūdžio ir įtampos mintys turėti įtakos augalų gyvenimui? Kaip į atskiras mintis reaguoja gyvūnai? Pagaliau kaip minčių apsuptyje jaučiasi pats viešpats žmogus? Kaip mintis veikia cheminius junginius? Ar nereikėtų minties poveikio ištirti lakmuso popierėliu? Ar mintis gali rungtis su stipriais nuodais bei muzika? Iš viso reikia ištirti mintį kaip gyvą viso ko faktorių. Taip bus galima nutiesti tiltą nuo psichinės technikos iki dinamikos ir netgi iki astrochemijos. Taip reikia suvokti erdvės ekonomiką.

82. Ar galima pasitikėti aklu vadovu? Ar galima tikėtis, kad seno mąstymo skutai dar pravert Naujam Pasauliui? Reikia suprasti, kad Naujo Pasaulio dovanos bus atneštos prie atvertų vartų. Naujas Pasaulis iš tikrųjų nori duoti naujus apdarus, bet atėik, žmogau, pasiimk Pasaulio Motinos veiklos medžiagą!

83. Nuosekliai sėkite Mokymo sėklas. Tegul jis nepastebimai prisotina būtybę. Pamokslų laikai praėjo, teliko gyvenimas. Suteikite draugo sąmonei įkvėpimą nepastebimais prisilietimais, teikiama jam kaip kasdieninis penas. Atverkite jo pyktį ir užgesinkite tikslingumu. Sustiprinkite jo džiaugsmą suvokti. Venkite pateikti jam viską kaip stebuklą, atverkite jam bendramatiškumą, besitęsiantį iki pat Begalybės. Sunaikinkite šventę, kad pateiktumėte amžiną šventę. “Mano šventė taps tava. Mano kelias bus tavo pasiekimas. Mano dosnumas taps tavu. Tu jo nepastebėsi, bet stebėsi savo pasikeitimu. Man nereikia padėkų, bet dėkingumas bus tavo maistas, nes dėkingumo ugnis pranoksta visų kitų garbinimų liepsnas”.

– Mokytojai, matau ir prisimenu neišdildomai.

¹⁷ Kosmogonija (gr. – pasaulio atsiradimas), mokslas, tiriantis kosminių kūnų kilmę ir raidą.

Mokytojų virtinė švyti tarpplanetiniais perlais. Pridėk savo perlą!

84. Manau, Mūsų knygas gali skaityti kiekvienas. Nematau, kad kuris nors iš einančių pas Mus galėtų išsigąsti. Atlikite įvairius baimės išbandymus. Kai suvirpės širdis, užsidėkite baisiausias kaukes ir nusišypsokite. Kur tikėjimas Mokytoju? Kur jėgų pažinimas? Mūsiškis galima pažinti iš pirmo pašaukimo. Mūsiškis veržiasi kaip elnias. Nežinau tokios baisyos kaukės, kuri pakreiptų jį į šalį.

Neimsime pavyzdžiu milžinų ir herojų, priminsiu mažą indų berniuką, pažinusį Mokytoją. Mes paklausėme jo: “Nejau tau užtams saulė, jeigu išvysi ją be Mokytojo?” Berniukas nusišypsojo: “Saulė išliks saule, bet prie Mokytojo man švies dvylika saulių”. Indijos išminties saulė švies, nes ant upės kranto sėdi berniukas, pažįstantis Mokytoją.

Kaip yra elektros laidininkai, taip yra pažinimo jungikliai. Jeigu barbaras kėsinsis į Mokytoją, paaiškinkite jam, kaip žmonija pavadino bibliotekų griovėjus.

85. Ar gali Mūsų žmonės greta savęs turėti artimųjų? Be abejo gali. Šie artimieji pagilins atsakomybę, rūpestingumą ir išradingumą.

86. Reikia žinoti, kad atvirų energetinių centrų būseną suteikia sugebėjimą užgožti aplinkos netobulumą. Ne tik jautrumo tobulinimas, bet ir savo paties jėgos skiriamos aplinkai gerinti. Taip pat galima pastebėti, kad aplinka tarsi sugeria jėgas. Šis energetinių centrų atvirumo lygis vadinamas – “atsiskyrėlio buveinės lempele¹⁸”. Vėliau jį pakeičia “atsiskyrėlio liūto” lygis.

87. Reikia skirti besąlyginę ištikimybę nuo sąlyginės ištikimybės. Besąlyginę ištikimybę žmonės dažniausiai išreiškia gaudami, tačiau duodami kelia įvairias sąlygas. Duodamą priima, bet kuria kliūtis sąmonėje, įtardami, jog už tai teks atiduoti saują pelėsių. Tuo tarpu reikia prisiminti, kad ištikimybės laipsnis prilygsta gavimo laipsniui. Tikėjimas turi prilygti tiksliam žinojimui. Kiekvienas tikėjimo sąlyginumas sukuria pasekmių sąlyginumą. Juk niekas nenorėtų būti pavadintas sąlyginiu mokiniu. Toks pavadinimas sukeltų nuoskaudą. Lygiai taip dėsnis reaguoja į kiekvieną sąlyginumą. Tačiau dėsnis neįsiseidžia, jis vertina. Tikėkite ištikimybės bendramatiškumu.

88. Kosmogonija turi sukelti didingas mintis. Jeigu nesąmoningos tautos Dievas sėdi ant menko rutulėlio krašto, tai aukšta dvasia žvelgia į Begalybę, švytėdama beribio pažinimo džiaugsmu. Nežeminkite Begalybės!

89. Spinduliavimo harmonijos esmė – ne tik vienspalviškumas. Taip violetinei aurai nesvetima žalia spalva, arba rausvą gali papildyti mėlyna. Šių papildų esmė – ypatingos įtampos srovės. Netgi pageidautina kombinuoti spalvas kaip būsimos vaivorykštės garantą. Be abejo, žaižaruojančių spalvų vibracijos tokios daugiaspalvės, kad jų neįmanoma perteikti skurdžia Žemės gama. Kaip neįmanoma perteikti sferų simfonijos Žemės garsų gama.

Jūsų šviesiai ir tamsiai violetinės spalvos neturi nieko bendro su Mūsų dangišku purpuru.

90. Paprasčiausios žinios sumažins prieštaravimų. Neįmanoma mąstyti be pagarbos žinioms. Mokytojas siūlo žiniomis grįsti sąmonės pamatus. Aiškinkite, kiek žinios gali palengvinti kelią į vienatinį Mokymą. Nejaugi žmonija negali suprasti, kad žinios išeina iš vieno Šaltinio? Todėl dalijimas į žinias ir nemokšišumą – tai dalijimas į šviesą ir tamsą. Mes lengvai

¹⁸ Atsiskyrėlio buveinės lempelės vietą (pagal indų Joga) veide sudaro du energiniai rombai: 1-o – horizontalaus – rombo kampai liečia smilkinius, kaktos centrą ir tašką tarp antakių; 2-o rombo – vertikalaus – kampai išsidėsto nosies šaknyje, burnos kampučiuose ir pabarzdėje. Mokinio tobulėjimo eigoje tarp antakių įsižiebiantis aliejinės lempelės liepsnos pavidalo energinis centras vadinamas “atsiskyrėlio buveinės lempele”. Vėliau jį pakeičia „atsiskyrėlio Liūto“ lygmuo.

pakeičiame Torą Vedų¹⁹ himnais ir Budos priesakus sujungiame su Kristaus žodžiais, nes nematome skirtumų tarp Mokymų iš vieno Šaltinio.

91. Aprėpti Visatos baigtinumą, suvokiant erdvės begalinumo principą – tai uždavinys, kurį mokinys turi išspręsti pats, nes tai yra Esmių Esmė. Šių erdvės sąvokų supratimui prismaigstoma gairių, bet formulė turi būti išarta savarankiškai. Formulė atitinka „atsiskyrėlio liūto“ laipsnį, ji rodo sugebėjimą atitrūkti nuo žemės ir žemiškos nuosavybės. Kadangi egzistuoja atskiros sferos, būtina suvokti formulę. Vien Begalybės sąvoka neturi konkrečių pasekmių, o vien baigtinumas šią sąvoką sumenkina. Tik šių antipodų suderinimas bus teisingas kosmogoninės problemos sprendimas. Taip galima spręsti apie baigtinumo apskaičiavimus, nesumenkinant Kosmoso didybės.

Jūs radote teisingą sprendimą, kuris konkretizuoja tolesnius samprotavimus apie pasaulių kūrimąsi. Ryškiai spindi astralinė mechanika.

92. Skaičiuokite didelių reiškinių valandas. Jau prasideda Vedų susilieėjimas su Tripitaka²⁰ bei su Kabala²¹, ir Mokytojų įsakymai nugena nemokšiskumą. Stebėkite žinių augimą atskirose pasaulio šalyse. Teigiančios ir neigiančios eina viena kryptimi. Nepakartojamas metas – kaip lemties vartai. Negyvi tie, kuriems lemties valanda niekuo neišsiskiria.

93. Nesiklausykite mokytojo už mokslą imančio pinigų. Mokymas negali būti perkamas arba gaunamas prievarta. Mokymas iš tikrųjų gali atsiverti kiekvienam, veiksmis įrodžiusiam ištikimybę. Ne žodžiai, bet veiksmai atveda į Žinių Bendruomenę. Jeigu vaikas veržiasi į Bendruomenę, argi jam neatsiras darbo Bendruomenėje? Taip kiekvienas suvokęs Bendruomenės statutą ras atviras duris. Ar galite rasti pavyzdžių, kai tyra sąmonė liko be atsako?

Žinių Bendruomenės statusas labai aiškus, jo neužtemdys jokios klastos. Keleivi, atlik pareigą, eik nepavargdamas.

94. Kai kas nesugebės suvokti lygybės su Hierarchija. Lygybė atsiranda iš dvasios potencialo, o Hierarchija – iš sukauptos nepamainomos patirties. Todėl bus teisinga sakyti, kad žinių kompleksas taps vartais į Hierarchiją. Atkreipkite dėmesį į žodį “kompleksas”, nes viena sritis negali tapti Hierarcho turiniu.

Mąstydami apie žinias, turėkite mintyje Mokytoją. Iš tikrųjų pagarba Mokytojui yra panacėja net nuo fizinių ligų. Sunkiausia su atvirais energetiniais centrais, kai kiekvienas senojo

¹⁹ Vedos (skr. *veda* – žinojimas, šventasis mokslas), seniausieji indų tekstai sanskrito k., sukurti arijų genčių apie II t-mečio vid.-IV a. Pr.Kr. Seniausios Vedos susideda iš 4 dalių: Rigvedos (himnų), Jadžurvedos (aukojimų formulių), Samavedos (maldų) ir Atarveos (užkeikimų). Po jų eina šių dalių komentarai bei tekstai skirti atsiskyrėlių gyvenimo praktikai. Paskutinė dalis yra Upanišados, kaip tik jose svarstomi kosmologijos, eschatologijos, teologijos ir kt. klausimai bei suformuotos pagrindinės sąvokos ir koncepcijos.

²⁰ Tripitaka (skr. “Trigubas krepšys” įstatymų), seniausias budizmo kanoninių raštų rinkinys. Užrašytas I a. Pr. Kr. Ceilone pali kalba (pali kanonas), kuri tebėra to regiono šalių budistų liturginė kalba. Susideda iš 3 dalių: Vinaja pitakos (budistų vienuolių gyvenimo taisyklių), Suta pitakos (Budos pamokymų) ir Abidama pitakos (budizmo pagrindų). Svarbiausia budizmui pažinti laikoma Suta pitaka, surašyta Budos kalbų arba pokalbių forma.

²¹ Kabala (QBLH), seniausia žmonijos mistinė mikrokosmo ir makrokosmo teorinių ir praktinių žinių visuma. Per senąjį arabų pasaulį iš Egipto Misterijų sistemos patekusios arabizuotiems žydams ir nusėdusios judaizme, šios žinios virto tuo, kas žinoma kaip Kabala, ir skilo į dvi dalis: 1. talmudinio judaizmo religiniai moraliniai priesakai, plitę sakybine forma iki VI a.; 2. XII-XIV a. išplėta mistinė judaizmo srovė, vėliau išauginusi krikščioniškos Kabalos šaką, kuri pagimdė okultinę Vakarų Tradiciją.

pasaulio kvėptelėjimas neša užkratą ir tik tikrosios evoliucijos srovė atneša sveikatą. Todėl nesidangstykite senu pasauliu ir pratinkite jaunimą prie Naujo Pasaulio džiaugsmų.

Visur kur džiaugsmingas, griežtas tikslingumas.

95. Pas Išminčių atėjo mokinys, norėjęs stebuklą: “Po stebuklo patikėsiu”. Mokytojas liūdnai nusišypsojo ir parodė jam didelį stebuklą. Mokinys sušuko: “Dabar aš sutinku Tavo rankos vedamas kopti Mokymo pakopomis!” Tačiau Mokytojas parodė jam duris ir tarė: “Dabar tu man daugiau nereikalingas”.

96. Stebiuosi senuoju pasauliu. Saulės dėmių aktyvumas atneš netikėtą disharmoniją. Senas pasaulis mojuoja paskutiniu sparnu, atviri energetiniai centrai patiria trikdžius. Kiekvienai šių centrų būsenai reikalingas epidermio sluoksnis, kuris auga skausmingai.

Tyras oras sunkiai atlaiko gyvenimo azotą.

97. Aiškinkite, kaip bet kokie opijaus preparatai neturi nieko bendra su Mokymu. Budrus aiškumas greičiau priartins prie mūsų.

98. Su ištikimybe kalbėkite tyrą maldą. Sugebėkite Mokymo tiesas išvelgti kasdienybėje. Sugebėkite neprarasti nė dienos, nė valandos. Išmokite įsivaizduoti save ištiso veiksmų pasaulio kūrėju. Išmokite realizuoti kiekvieną veiksmą. Išmokite Mokymu grįsti kiekvieną mintį. Išmokite apskaičiuoti jėgas kaip mūšio lauke. Išmokite jausti ištikimybę kaip džiaugsmo ryšį su grožiu. Sugebėkite kilniai užbaigti, nes pabaiga – būsimų pasiekimų ugnis.

Didžiausia išdavystė – žinoti Mokymą ir netaikyti jo. Piktžodžiauti ant Mokymo – blogiau už dvasios mirtį, nes tuo veiksmu žmogus išbraukia save iš bendradarbiavimo ir pasmerkia Saturnui²².

99. Patariu savo galią pasiaštrinti į Mano kardo ašmenis. Valdovo buvimas gali nušviesti žmones, jeigu kelias bus grįstas žiniomis. Driežas stiprus, ir aštrūs jo šarvai.

100. Lemtis, vedanti pas Mus, turi būti kalama be perstojo. Menkinantis bendramatiškumą prilygsta pakaruokliui. Atidedantis siekius prilygsta paskenduoliui.

101. Dalyvauju atliekant bandymą perduoti žmogaus jėgą per atstumą. Minties energijų jėgą nukreipus į atitinkamą objektą, galima pasišaukti bet kokį daiktą, galima atstumti durų velkę. Šis bandymas seniai žinomas, bet siekiant bendradarbiavimo reikėtų atminti, kad mąstymo energija jungia visus būties planus. Ne kūju jungsimė, bet mintimi perskrosimė net sudėtingus daiktus.

“Išmintis visame kame” – žino indas. “Bendradarbiavimas su visu kuo”, – pridurs *Maitrėjos* epocha. Ne įsakymais, ne harmonija, bet minties žaibu sujungiami bendradarbiai.

Naujam Pasauliui būdingi atskirų materijos sluoksnių bendri suderinti veiksmai. Kiekviena epocha turi savo šaukiamuosius signalus. Minties jėga bus Naujo Pasaulio šaukiantis pradas.

Bandykite stebėti taip vadinamą negyvų daiktų gyvenimą. Stebėkite savo poveikį jiems. Ne visada juokingas žmogus, kalbantis su daiktais. Mintys apie daiktą apgaubia jį ištisa atmosfera. Taip sukuriuojantis minčių stulpas perskrodžia tolimų pasaulių erdvę. Galvokite apie mintį kaip apie realų gyvenimo faktorių. Iš to seka griežta minčių srauto kontrolė.

²² Ezoterinė Žemės planetos kosmologija byloja, kad involiucijos eigoje besivystanti mūsų planeta praėjo Saturno, Saulės, Mėnulio gaublių ciklus ir dabar žmonija gyvena Žemės gaublio ciklo stadijoje, nuo kurios prasideda evoliucijos procesas; evoliucijai lemta užbaigti Žemės gaublio raidą ir praeiti Jupiterio, Veneros bei Vulkano gaublių ciklus. Ezoterine prasme posakis “pradėti nuo Saturno” reiškia pradėti egzistenciją nuo pradinės involiucijos stadijos, t.y nuo mineralų karalystės.

102. Apgalvokite kiekvieną priartėjimą prie Mūsų. Tapkite nepakeičiami. Nakties metu apsigaubkite Mūsų Vardu. Dienos metu susiveržkite ištikimybės šarvus.

103. Mokytojo ir mokinio tarpusavio santykiai: Mokytojas duoda nurodymus leistinos ribose. Jis veda mokinį tobulėjimo keliu, apvalydamas nuo senų įpročių. Jis saugo jį nuo visų išdavystės, prietarų bei veidmainystės apraiškų. Jis skiria pastebimus ir slaptus išbandymus. Mokytojas atveria naujos pakopos vartus žodžiais: “Džiaukis, broli”. Jis užveria juos žodžiais: “Lik sveikas, praeivi”. Mokinys pasirenka sau Mokytoją. Jis gerbia jį kaip aukštesnę būtybę. Jis tiki juo ir skiria jam pačias puikiasias mintis. Jis saugo Mokytojo Vardą ir išraižo jį ant savo žodžio kardo. Jis stropus darbe ir lankstus žygdarbyje. Jis pasitinka išbandymą kaip rytmečio šviesą ir nukreipia viltį į naujų vartų užraktą.

Draugai, jeigu norite priartėti prie Mūsų, pasirinkite Mokytoją²³ Žemėje ir perleiskite jam vadovavimą. Jis pasakys, kada raktas jau pasiruošęs pasisukti vartų spynoje.

Visi turėkite Mokytoją Žemėje.

104. Puoselėkite mintis apie Mano norą rodyti jums geriausią kelią. Mąstykite, kaip reikia padėti Mano norui. Tegul senienos neužtamsina jūsų siekio. Atminkite, kad vienas atsilikęs arklys stabdo visą karavaną; todėl sakykite: “Eik sparčiau, kitaip tavo likimas nevertas nė skatiko”. Neslėpkite, kaip svarstyklės virpa, artėjant prie Mūsų.

Pasakysime maldą *Šambalai*²⁴: “Tu, Pašaukęs mane į veiklos kelią, priimk mano sugebėjimus ir norą. Valdove, priimk mano veiklą, nes matai mane dieną ir naktį. Ištiesk, Valdove, Savo ranką, nes tiršta tamsa. Einu paskui Tave!”

Galite eiti kaip į džiaugsmo kalną. Pavydėtini kovos už žmonijos sąmonės atnaujinimą užmojai. Mokytojas džiaugiasi pasiryžimu.

105. Mokiniai būna keturių tipų: vieni seka Mokytojo nurodymais ir tobulėja teisėtai, kiti už Mokytojo nugaros viršija nurodymus ir tuo dažnai pakenkia sau. Treti, naudodamiesi Mokytojo nebuvimu, tuščiai plepa ir taip griaua savo kelią. Ketvirtį už kampo smerkia Mokytoją ir išdavinėja. Nepavydėtinas dviejų pastarųjų tipų likimas!

Tegul įsitvirtina Mokytojo sąvokos supratimas!

106. Teisus tas, kuris priešinasi grubiems ir dviprasmiškiems posakiams, nes jų šaltinis – nemokšiškumas. Kalba turi būti žavi, aiški ir prasminga.

107. Pažinimo laipsniai: sunerimęs, besidairantis, besibeldžiantis, sutelkęs dėmesį, prisimenantis, realizuojantis, ginklanešys, galingas, atsiskyrėlio buveinės lempelė, atsiskyrėlis liūtas, Pradų bendradarbis, kūrėjas. Kiekvienas laipsnis dalijasi į tris smulkesnes padalas. Visi šie

²³ Vakarų Ezoterinių Mokymų Tradicijos Mokytojo ir mokinio santykiai skiriasi nuo Rytų Ezoterinių Mokymų Tradicijos, pagrįstos pasyvia praktika ir besąlygiška mokinio ištikimyste Mokytojui. (Plačiau žr. 54 komentarą). Vakarų Tradicijoje per alchemikų laboratorijas ir Ezoterinius, Hermetinius Ordinus Mokytojo ir mokinio santykiai susiformavo kaip Meistro-mokslininko ir jo pameistrio. Buvo skatinamas pameistrio proto smalsumas ir savarankiškumas. Ugnies Joga susieja abi Tradicijas ir reikalaujama mokinio ištikimybės Mokytojui primygtinai siūlo domėtis žemiško ir nežemiško pasaulių dėsniais bei juos realizuoti fiziniame gyvenime.

²⁴ Šambala (skr.), ezoterinė Tradicija teigia, kad Šambala egzistuoja Himalajuose. Tai – mistinė vietovė, miestas ar kaimas, minimas Puranuose, iš kur, pasak pranašystės, pasirodys Avataras Kalkis (Avataras – dievo, norinčio daryti pasauliui poveikį, įsikūnijimas koku nors pavidalu). Kalkis – tai Višnus, braminų Mesijas ant Balto Žirgo; budistų – Buda Maitrėja; parsų – Sosiošas; Krikščionių – Jėzus. Šie pasiuntiniai, vienų pranašų nuomone, turi ateiti “prieš pasaulio pabaigą”, kitų – kali jugos (Visuotinio Laiko vienos iš 4 erų: satja, treta, dvarpa, kali) pabaigoje.

laipsniai turi būti praeinami nuosekliai. Susikoncentravęs į tikslą gali greitai juos įvaldyti, bet atskalūnas krenta žemyn.

108. Kuris išdavikas? – piktžodžiaujantis, nutylintis, pasisavinantis, veidmainiaujantis, neigiantis ir laukiantis Mokymo žlugimo.

Vėjo sūkurys lengvai praplėšia debesis; lygiai taip veikia sąmonės sūkurys.

109. Draugą širdis pažįsta. Todėl išstirkite draugus, kad neįsileistumėte į širdį praeivių. Mokytojas – geriausias draugas, nepridėkite Jam sunkumų.

110. „Atsiskyrėlio liūto“ laipsnis ypatingai realizuoja mintis, todėl reikia būti itin atsargiam. Šis laipsnis nepatiria įžeidimų. Kas gi galėtų įžeisti? Didi širdis gali tai sutalpinti.

Džiaugsmą lengva pasiekti, jeigu kiekvienu momentu jaučiate ištikimybę Mums. Mokiniai gali jausti pasitenkinimą; mylintiems ir suprantantiems – debesis, nes saulė be debesų degina. Mokytojas gali veikti tik ten, kur jo rankos nesuvaržytos.

111. Mokytojas mėgsta kautynes ir žino, kaip jos papildo Kosmosą energija. Mokytojas stovi kartu su jumis virš bedugnės, kas išsigąs didelių žvėrių? Pataluose gaudyti blusas nėra patrauklu. Tačiau rankoje laikomi Saliamono kardas ir *Maitrėjos* įsakymas įžiebia rytmečio šviesą. Vien neregėtų kautynių suvokimas skamba kaip triumfo fanfaros.

Nesupraskime skirtingai sąvokų, kai pagal Mus “žygdarbis”, jums reikštų “nuopuolį”.

Sulaikykite kvailį nuo lėkštų sprendimų. Senuose sprendimuose slypi ardantis nuodas.

112. Suprantu, kaip alkanam sunku laukti, kol užvirs srėbalas, bet reikia išvirinti mikrobus. Kol erdvė prisisotina, pažvelkime į tolimus pasaulius, pasijuskime jų dalyviais. Tokie susisiekimai su tolimais pasauliais vis labiau artina fizinį kontaktą. Dabar jau greitai galės būti priimami tolimų pasaulių garsai. Fizinis ryšys su tolimais pasauliais bus įmanomas netolimoje ateityje.

113. Būtent žmogaus noras yra įsakymo tekstas. Ko užmigusi dvasia panorės, tą prabudusi gaus. Potvynio dumblas nusineš nepatikimas mintis. Pasauliniai uždaviniai – geriausias kardo grūdinimas.

Pasitraukęs srautui iš kelio, jau neberas savo srovės. Taip reikia suvokti pasaulines kautynes. Tas, kuris nenusipraus veido srauto srovėje, taps perėjos kliuviniu.

Brangiausią paslaptį galima patikėti tik keletui; jų nedaug, bet pati erdvė jų klausosi, nes žmonijos žaizdras suldydys pasaulio mintį. Tegul žmonės rūpinasi mintimi.

114. Neveiklumas negali išbaigti veiksmo karmos. Sukrovęs tiesos deginimo laužą, turi lenktis kiekvienos anglies. Teisingumo įsakymas nedega ir nesmilksta, jis netikėtai įsiplieskia ir sudegina kliūčių tvirtoves. Kosminės kūrybos sėkmė nepanaši į žmonių lūkesčius. Žmogaus protas kaip pradedančiojo pamoka – jis stengiasi išvengti atsakymo, pasaldindamas savo liežuvį. Tai kaipgi praeisite? Tik suvokdami kosminės kūrybos artumą. Kas teisėjai ir kas teisiemieji?

Ar sferų muzika reiškia žmonijos projektų pergalę, ar užmirštos tiesos apvalymo triumfą?

Pranašystė prisimena švento miesto pasmerkimą ir apvalymą.

115. Mus dažnai klausia, kodėl neskubame sunaikinti kenksmingos būtybės? Šį veiksma reikia paaiškinti, tuo labiau, kad jūs patys turite tokį patį naikinimo ginklą. Paaiškinsiu iš gydytojo pozicijų. Dažnai gydytojas pasiruošęs pašalinti kenksmingų nervų pluoštelį, bet simpatinės nervų sistemos reakcija sustabdo jo peilį. Nė viena būtybė nėra izoliuota. Nesuskaičiuojami karmos voratinklio sluoksniai, jungiantys pačias įvairiausias būtybes. Karmos tėkmės kelyje galima pajusti gijas nuo pačios neverčiausios iki labiausiai gerbtinos. Todėl operatorius pirmiausia turi anestezuoti karmos tėkmės jungiančius kanalus. Kitaip konkrečiam

atvejui teisingas sunaikinimas gali pakenkti visuotiniu mastu. Todėl naikinančios priemonės turi būti naudojamos labai atsargiai.

116. Ypatingą reikšmę sveikatai gali turėti menkiausias ištikimybės ir atsinaujinimo pagrindų priėmimo nenuoširdumas. Toks nenuoširdumas gali slypėti giliausiuose sąmonės sluoksniuose. Nenuoširdumas labai užkrečiamas, nes jis pažeidžia greta esantį spinduliavimą.

Jeigu žmonės žinotų, kaip jie pakenkia sau ir kitiems daliniais, neryžtingais sprendimais! Jie perskelia sąmonę, pastūmėdami į mirtį. Liga kaip visada prasideda nepastebimai, tačiau vėliau bus reikalinga neišvengiama mirtinai pavojinga operacija. Taip žūsta žmonės nuo menkutės nenuoširdumo gyvatės geluonies. Perspėti reikia, bet perdaryti negalima. Virš bedugnės pasibaidęs žirgas, nebeklauso pavadžio.

117. Kodėl ugnis gali lietus iš po padų? Koncentruotas siekis – kaip gaisras, o nesutramdomumas – kaip sūkurys. Aistringas Mūsų Įsakymų suvokimas suteikia ugninius sparnus. Toks apsigaubimas liepsnomis – kaip siena, iš už jos saugiai stebite kautynes, budrūs, pasiruošę pasiūsti savo strėlę.

Tikrieji kariai, kokia srovė nesulaikomai tvenkiasi aplink jūsų stovyklą! Ypatinga ir kelianti nerimą pasaulio akims. Kas gi privertė jus laikyti kardus švitrius ir kantrybe iškeltus skydus?

Atsakykite: “Mes žinome Žemės terminus, ir niekas neužmerks mūsų akių. Terminų Valdovas patikėjo mums jėgų suderinimą ir sprendimą. Ir kantrybė virto nepažeidžiamumu. Vakar laukdami krūčiojome, bet šiandien džiūgaujame verždamiesi į kovą, nes žinome, kad lemta kova veda į pergalę”.

“Septynių Vartų Valdove, vesk mus į Saulės pusę, mus, praėjusius vidurnaktį. Mūsų strėlės priklauso Tau, Valdove! Be Tavo Įsakymo mes nežengsime už poilsio sienų. Nei valanda, nei diena, nei metai neužtveria kelio. Juk Tu, Greičiausiasis, laikai mūsų žirgų pavadžius! Juk Tu Pats išbandei kelią ir apsišarvavai kantrybe. Sakyk, Valdove, iš kur išteka kantrybės šaltinis?”

Iš pasitikėjimo klodų.

Kas žino, kur pasiuntinys keičia žirgą?

118. Dažnai girdime savimi patenkintų balsus: “Aš jau pasikeičiau, aš jau padariau pažangą!” Svyruojantis “aš”, ar tu teisingai save įvertinai? Jeigu tu padarei pažangą, tai puiku, bet ar nepasikeitė aplinka ir ar nepasisavinai svetimos pažangos? Kur gi išvalgumas, ir ar nesišauki dvasios ligos?

Klaidinga galvoti, kad Mūsų pokalbiai – be pasekmių. Priešingai, kiekvienas Įsakymas neša apsaugos arba pasmerkimo sūkurius. Ar gali būti kitaip, kai kiekvienas pasitenkinimas savimi skleidžia kenksmingą užkratą? Kai kiekvienas ribotumas maitinasi kaimyno sąskaita? Todėl kiekvienas ne iki galo išgirstas Įsakymas – kaip strėlė į širdį. Kiekvienas smukimas – kaip smaigianti kilpa. Žinote, kad viskas pakimba erdvėje. Kuris gi pats įsikals savo pasmerkimo vini? Tačiau Mes skubame išbaigti karmas, kad išlaisvintume greitaeigį laivą nuo nereikalingų lynų.

Lemties valandą įtempkite klausą, kad suprastumėte kiekvieną Valdovo žodį.

119. Bet kokia pagarba Mokytojui rodo Mokymo suvokimą. Bet kokia pagarba Mokytojo darbo vietai parodys įsigilinimą ir ištikimybę. Tačiau šie dėmesio ženklai neturi būti pasufleruoti. Šie ženklai turi patys pražysti sąmonėje. Mokytojas nepasakys: “Būk Man dėmesingas”.

120. Ar pasitaiko pateisinančių lūkesčius taip vadinamų stebuklų? Be abejo, pirmoji fenomeno sąlyga – netikėtumas. Pati žmogaus sąmonės esmė daro fenomeną nesugaunamą. Paprasta sąmonė stato kliūtį, pateikdama prieštaringas sąlygas. Žinių adeptas gali tik prašyti žmonių: “Mielos būtybės, netrukdykite savais lūkesčių aikčiojimais, kai pasaulio esencijos retorta jau kuria sėkmingą junginį. Ar galima tikėtis laivo posūkio į dešinę, jeigu Mūsų ranka vairą suka į kairę?”

Tik aiškus neginčijamumo suvokimas bus pasaulinių procesų bendradarbis. Jeigu kambarys mūsų akims atrodo tuščias, ar galime tvirtinti, kad jis iš tikrųjų tuščias?

Tegul nemokšiško iliuzijos neriboja horizonto.

121. Atkakliai kartoju, supraskite – tai kas šiandien negalima, rytoj taps visiškai įmanoma. Mokytojas taip pat lieja savo jėgą, siekdamas apsaugoti jūsų žygdarbio grožį. Žmonių nelaimė – kad jie nesupranta įsikūnijimų ir žygdarbio sąlygų sudėtingumo. Vienatvė – geriausias žygdarbio draugas, bet kartais reikalingi liudininkai ir tada karmos dėsniai ypatingai sudėtingi.

Mokytojas gali pakreipti pagrindinį veiklos kanalą. Mokytojas gali apsaugoti iki tam tikros pakopos, bet šešėliai tebesuks savo šokio ratelius.

Reikia užgrūdinti mintį sugebėti traktuoti demonus. Kai pamatote durininką, nelabai rūpinatės jo psichologija. Taip pat ir tada, kai sutinkate nuteistąjį, jūs nepradedate jam aiškinti kosmogonijos. Žemėje tenka valyti brangenybes, ir net demonai pasitaiko kelyje. Iš Mūsų ankstesnių gyvenimų galima priminti virtinę susitikimų su siaubingais charakteriais. Stichijos tampriai dalyvauja žemės žygdarbyje, kaip apsauga iš abiejų šonų. Kai ugnis kovoja su žeme, galima išvysti tam tikrų gamtos reiškinių. Galima tikėtis šiek tiek nesavalaikių pasireiškimų. Žemė – senojo mąstymo globėja, bet ugnis – evoliucijos maištininkė.

Kokias neregėtas kovas kovojame, mirguliuojant stichijoms! Pirminės medžiagos patvarumas suteikia kovai tvirtybės. Lygiai taip pat egzistavimų nenutrūkstamumo žinojimas suteikia žygdarbiui sparnus.

Sakykite: “Sesės ir broliai, galima įsitraukti į nenutrūkstamą veiklą, ir sparnai augs šmėžuojant dienoms bei naktims”. Mažatikams sakykite: “Jaukiai ir šiltai įsikurkite galvodami apie Mokytoją, tačiau bent nemėtykite akmenų ant kelio”. Stichijų kovoje kiekvienas senas mąstymas – kaip kliūtis šviesai. Sakykite: “Neapsunkinkite pagrindų!”

122. Padėtis be išeities atrodo tiems, kurie linkę remtis žmonėmis, o ne minties galia. Sielvartas dėl esamos žmonių būsenos teka kaip upės bangos. Tačiau Tiesos formos, kurias vadinate idėjomis, viešpatauja virš pasaulio karmos. Galima apstulbti, kaip Tiesos formos kovoja erdvėje. Kol dauguma žmonių pūva nemokšiško ir išdavysčių liūne, Tiesos mintys suka savo dangiškus lizdus, kurie realiai evoliucijai kur kas svarbesni už ištisų tautų pagarbą.

Jūs skiriate realybės veiksmus nuo majos²⁵ veiksmų. Tikrovė yra erdvinė mintis, bet maja yra žmonių atida. Turėkite omenyje, kad kiekvieną iš Mūsų gali nuvilti žemas įsikūnijusių lygis. Tačiau tai neturi nieko bendro su evoliucijos planu, nes kuria mintys. Tiek atskiro kūno tobulėjimas, tiek ir irimas bei Tiesos formos suteikia galimybę skristi į naujas sferas. Kiekvienas gyvenimo mokytojas savo žinias grindė tik Tiesos formomis ir ateitį kūrė mintimis, bet ne minios sąmone.

²⁵ Maja (skr.), iliuzija; kosminė jėga, kuri atveria galimybę egzistavimui pasireikšti ir jį suvokti. Tai įvairiareikšmė, universali indų religinės filosofijos sąvoka. Vedose ji reiškia magišką jėgą, dievybės reikšimosi būdą, faktą, potencialą, būties energiją; upanišadose – Brahmaną (absoliučią substanciją), sugebančią kurti pasaulį.

Net jeigu praeities laužų pelenai užtamsina regėjimą, naujų formų ugnys švyti Begalybėje. Kai pakylame virš tautų ir valstybių sienų, ar ne tas pats, kurią planetą maitina erdvinė mintis! Svarbu, kad ji būtų prisotinta Visuotinės Gerovės suvokimo. Tada tautų raida nedrums žvilgsnio, sukoncentruoto į evoliucijos neišvengiamybę.

Gerbti Mokytojo gyvenamą vietą nereiškia garbinti žemę, nereiškia šventyklos sąlyginumų, bet reiškia įžiebtį teisingumą erdvėje.

Mes daug vargome su žmonijos situacija, bet nesigailime nė vienos evoliucinės minties. Šios mintys išauga kaip stebuklingas cheminis sodas, ir stebuklingai nematomi šio sodo darbininkai. Tik sugebėkite mąstyti apie Visuotinę Gerovę – ir Mes visada su jumis.

Užbaigsime legenda: “Pažvelkime į žvaigždes. Mums pasakojo, kad Tušitoje²⁶ išsipylė išminties indas ir stebuklingo gėrimo lašai sušvito erdvėje”. Tačiau Mokytojas pasakė: “Tai švyti minčių strėlių antgaliai, nes mintis įsminga į spindulingąją materiją ir pradeda pasaulius”.

Kurianti mintie, nenustok puošti erdvės šviesos gėlėmis!

123. Saliamonas kalbėjo: “Pastatysiu tave kryžkelėje ir paversiu nebyliu bei nejudriu, tada tau apsireikš įvykių ženklai. Taip patenkinsi žmogišką smalsumą, taip pažvelgsi į Lemties tėkmės srautą, nes virš žmogaus sklando pasaulio mintis”.

Taigi stebėkite įvykių tėkmę taip, lyg iš bokšto viršūnės stebėtumėte avių bandą.

124. Kai mokinys praranda Mokytoją, jis turi grąžinti iš Jo gautą žiedą. Nereikia suprasti šio atvejo kaip išimties. Karmos energijų svoris arba dvasios silpnumas gali lengvai nubrėžti ribą tarp mokinio ir Mokytojo. Atstatytojo saviveikla gali privesti iki kelio nutrūkimo. Mokinys turi suskubti ir imtis veiklos.

125. Atviras, pasiruošęs nusipurtyti seno pasaulio skutus, susitelkęs į naują sąmonę, trokštantis žinių, bebaimis, teisingas, ištikimas, akylas sargybinis, darbštus, tikslingas, jautrus mokinys priartėja prie Mokytojo. Jis rado pasitikėjimo kelią. Maja jo nebevilioja. Mara²⁷ jo nebegąsdina. Žemės iščiose rastas tolimų pasaulių Akmuo. Praturtintas gyvenimas, įdiegtas sugebėjimas, pašalinti nereikalingi žodžiai. “Mokytojau, aš atlaikiau karščio strėlę, aš atlaikiau šalčio siaubą. Išseko mano fizinės jėgos, bet atvira mano klausa. Ir šviesos kūnas pasiruošęs suplazdėti, išgirdęs Tavo šaukimą. Ir mano rankos pasiruošę sunešti pačius sunkiausius akmenis šventovei. Žinau tris Vardus, žinau Veidą Prisidengusios Vardą, jėgos į mane suteka”.

Taip kreipėsi mokinys į Mokytoją.

126. Žmonijos nelaimės kyla iš nesugebėjimo suvokti sėkmingų ir nesėkmingų reikšmių gijas. Žmonija taiko ženklus pirmiausia savo ateičiai, viskas jai prasideda mintimis apie save ir baigiasi mintimis apie save. Argi toks kriterijus gali padėti susidaryti teisingą nuomonę? Svarbiausia ir baisiausia šio susisaistymo pasekmė ta, kad daug gero ir naudingo patenka į vieną krūvą su žalingu. Nesuskaičiuojami pavyzdžiai, kai ateičiai skirti nurodymai panaudojami dabarčiai ir praranda savo vertę. Kartais ištisu tautų likimai sutelpa į paprastą formulę, bet žmogus nori pats asmeniškai pasinaudoti ištisu kolektyvui skirta žinia, ir paruošta formulė

²⁶ Tušita (skr), indų panteone tai ypatingu tyrumu pasižyminčių dievų klasė. Šiaurės budizme tai dangaus sritis (Deva loka) materialiam plane, kur vėl gimsta visi Bodisatvos prieš įsikūnydami žemėje kaip būsimi Budos.

²⁷ Mara (skr ir pali - naikinantis), gyvybės priešybė, blogio personifikacija; budizmo dievybė, kurios svarbiausia funkcija – trukdyti Bodisatvoms tobulėti. Gundymo Dievas, Gundytojas, kuris bandė nuvilioti Budą iš jo Kelio. Mara valdo daugybę kitų dievybių, kuriose įsikūnijusios neigiamos žmogaus emocijos bei seksualinės aistros – tai vienas iš Kamos, meilės Dievo vardų.

sutrupa kaip skulptūra nuo grubios rankos. Šis ribotumo grubumas – pats žalingiausias vertingų galimybių irimo elementas.

Šviesių pasaulių gijos naudojamos prisidurti prie namų ūkio, kai tuo tarpu pasaulinių uždavinių deriniai susiklosto ne taip dažnai. Todėl pagarbiai, visuomeniškai nusiteikite artėdami prie pasaulinių uždavinių. Per katastrofų plyšius pajuskite žemės krūpčiojimą, bet tuo pačiu skardžiu kopkite į pasaulinių suvokimų sferą.

Vargas susibėrusiam pasaulio grūdus į savo sodą, bet džiaugsmas atidavusiam kiekvieną grūdėlį Visuotinei Gerovei! Tai įsakymas, atėjusiems spręsti pasaulinių uždavinių.

127. Energija ir Valia – karmų Valdovai. Išsižadėjęs savęs, susitelkęs į Visuotinę Gerovę, ištikimas kovoje, džiugus veikloje akimircai pajunta *Arhato* nušvitimą, paverčiantį jį savo karmos valdovu. Susivokimą galima prilyginti nuojautai. Be abejo, ši nuojauta gali išsisklaidyti arba nepasiekti realizacijos. Šie dvasios meteoroidai klaidžioja erdvėje, nusinešdami sėkmingas nesąmoningos žmonijos galimybes. *Arhato* sąmonė teikia privalumą, bet ji grįsta atsakomybe. Ar daug galinčių jausti atsakomybės džiaugsmą? Atsakomybės valandą reikia turėti drąsos pripažinti save *Arhatu*, kovojančiu be jokios pagalbos, vien savo protu bei valia atlaikančiu stichijų puolimą.

Susitikimas su stichijomis nemokšai vien pasaka, bet jūs tai žinote, kaip dažnai stichijos pritraukiamos į realų žmonių gyvenimą. Mokymas ne kartą aiškino fizinių reiškinių poveikį žmogaus organizmo būklei. Stichijų energijos veikia išvien su žmogaus organizmo įtampa. Valia gimsta iš reakcijos į būties reiškinius, iš patirties ir atidos. Taip neįveikiama karma gali tapti pavaldi žmogaus įtakai.

128. Pas mus populiarios diskusijos apie ateitį, jų metu leidžiama pateikti plačiausias vizijas, pagrįstas faktais ir analogijomis. Toks prognozių šturmas yra geriausias poilsis, jis pažadina miegančius energetinius centrus ir gimdo naujas mintis. Mūsų Mokymas sukurtas iš patirties bei prognozių. Todėl patarkite draugams galvoti apie ateitį. Beprasmiška galvoti sėkmingas ar nesėkmingas dabartinis momentas; tik perkėlę faktą į ateitį, galime išvysti jo vertę. Taip kuriama ateities tikrovė.

Mes prieš nepagrįstas fantazijas, bet sveikiname kiekvieną tikslingą prognozę. Jeigu vizijos elementai gali būti įrodomi ir valia gali juos sujungti į vieną visumą, tai planą galima tvirtinti. Vizijos netinkamumas arba trapumas glūdi mumyse pačiuose. Griovimo siaubas kyla dėl sąmonės ir sveiko proto neatitikimo. Sąmonė jau švenčia pergalę, o sveiko proto logika tuo metu griaua pagrindus. Jeigu sveikas protas pripažins akivaizdų faktą, sąmonei jau tapusį tikrove, tada sprendimas virs neišvengiamybe. Taip mąstykite apie ateitį, taip vidury dykumos statykite žinių rūmo sienas. Jūs žinote, kad kiekvienas šios sienos akmuo besąlygiškai naudingas. Besąlygiškumo kriterijus atblošk žinių priešų išpuolius. Kai prognozuojate ateitį, įvertinkite kiekvieną valandą. Pagrindinės žmonijos jėgos gimsta iš prognozės. Iš kur drąsa? Iš kur siekis? Iš kur realizacija?

129. Išdavystę reikia numatyti iš anksto. Kiekviena užuomina apie išdavystę turi būti įvertinta. Jeigu baimė spalvota, tai išdavystė dar spalvotėsnė. Būkime atidūs!

130. Pasakykite pašnekovui: “Net didžiausių sukrėtimų ir neramumų metu privalu išlaikyti dvasios ramybę”. Atsakys: “Ne nauja jūsų tiesa. Kam man dar tiek jėgų skirti dvasios ramybei, kai kūnas net virpa nuo įtampos?” Sakykite jam: “Tai tobulėjimo dėsnis”. Atsakys: “Ir tai ne naujiena. Kas iš to tobulėjimo?” Pasakykite: “Ramybės ugdymas padeda įvaldyti įvairias kūno būsenas. Nesiekusi tobulėjimo dvasia, keisdama kūną, nugrimzta į abejingumo būseną ir po to

klajoja, gainiojama nesąmoningų prisiminimų; o žemųjų kūnų prisiminimai gramzdina ją į dar didesnę tamsą.

Keičiant kūnus, būtina išvengti abejingumo. Siekių tobulinimas išugdo ramybę, reikiamą pereiti iš vieno kūno į kitą. Taip pasiekama *Arhato* kokybė; jis niekada nenutraukia sąmonės srauto ir nuolat susitelkęs į ateitį”.

Pasakykite jam – paruošti amžiną dvasios tobulėjimo Amritą²⁸ galima tik vadovaujantis patirtimi. Ar gali operatorius užsnūsti neatidėliotino bandymo metu? Taip ir Mes, būdraujančios sąmonės, sujungiame gyvenimus į neišardomą vėrinį. Kai kam toks patarimas atrodo abstrakcija, bet Mes žinome visą praktinę tobulėjimo realybę.

Taip pat reikia suvokti ir dar vieną *Arhato* savybę. Reikia sugebėti tam tikrus gyvenimo periodus išlikti nepastebimam jokiai pašalinei akiai. Perdėto dėmesio strėlės naikina apsauginį purpuro tinklą. Šią patirtį greitai galėsime parodyti ekrane. Nevengiame neseniai dar nesuvoktos *Arhato* sąvokos prilyginti moksliniam eksperimentui. Taip galima grįsti tiltą į tolimus pasaulius ir rasti gyvybę ten, kur viskas tariamai negyva.

131. Fiziniai ir cheminiai reiškiniai, kai prie jų prisideda ir kiti subtilių energijų pasireiškimai, daro stiprų poveikį žmonijai. Jeigu tolimos planetos spindulio cheminė sudėtis daro įtaką žmogaus organizmui, tai ir mūsų Žemės išspinduliuojami junginiai, kuriuos taip pat veikia nesuskaičiuojamos kosminių jėgų jungtys, taps žmonijos tyrinėjimo objektu. Žmonių skleidžiamų trikdžių dėsnų neįmanoma nustatyti remiantis vien akivaizdaus elementų pasiskirstymo logika. Kaip neištyrus visų aplinkos procesų galima klasifikuoti mąstymo aparato centrus?! Kažkur žybtelėjo rausvi spinduliai – ir jau paruoštas ištisos tautos sukilimas nurimo. Kažkur pasikeitė okeano srovės – ir įvyko permainingos pasaulinėje prekyboje. Tai tik grubūs, akivaizdžiausi pavyzdžiai. Tačiau kiek pačių subtiliausių priežasčių bei pasekmių prisotina erdvę ir skrodžia žmonijos sluoksnius!

Tu, kuris sprendi žmonių likimus, užsuk į laboratoriją, užlipk į observatoriją; jeigu net ne iš karto apčiuopsi analogiją su socialinėmis problemomis, tai smalsus protas suvoks tikrovės mechanizmo sudėtingumą. Jis suvoks žmonijos evoliucijos likimo neatsiejamumą nuo kosminių procesų. Todėl realios žinios be jokių prietarų bus pats teisingiausias palydovas į ateitį. Tas, kuris mokslą apie žmonijos visuomenę atskirs nuo kosminių procesų, nukirs sau kojas ir pasmerks save invalido gyvenimui.

132. Siaubinga liga – didybės manija bei įtarumas. Pirmoji komponentė gimdo bukumą ir nemokšiškumą, iš antrosios kyla melas ir išdavystės. Bendradarbių motyvaciją reikia stebėti labai nuovokiai. Skydas saugo tuos, kurie nušvitimo nuoširdumu gali pridengti tamsos vingius.

Ne sėkmingas liaudies pasakų kvailėlis, bet budrus ir įžvalgus karys – toks šios epochos įvaizdis.

133. Paklauskite – kiek žmogus turi aprėpti žinių sričių, kad jam negrėstų sąstingis? Trys sritys, ko gero, neturėtų apsunkinti minčių tėkmės. Būties pagrindų etika, ankstesnių įsikūnijimų sritis ir fizinės gamtos elementų stebėjimų sritis gali sudaryti nevarginantį, sąmonę valantį trejetą.

134. Kodėl Mūsų Bendruomenė gali lengvai išvengti irzlumo? Nepervertinsime sąmonės kokybės, pagrindinis elementas visgi lieka veiklos gausa. Vienijanti veikla ir naudojimasis prana

²⁸ Amrita (skr.), dievų gėrimas arba maistas, panašiai kaip graikų ambrozija; maistas teikiantis nemirtingumą. Gyvybės eleksyras, pasak Puranų (induizmo šventų knygų), suplaktas iš pieno okeano. Senasis Vedų terminas, vartotas Somos sultimis Šventyklų Misterijose.

– tai žmonių bendro buvimo grupėje galimybė. Toks bendradarbiavimas įmanomas, ir Mūsų pasekėjų neturėtų trikdyti dalyvių charakterių įvairovė. Pakankamas veiklos kiekis ir pakankamas buvimas gamtoje leis palaikyti teisingą kolektyvo veiklos kryptį.

135. Galima džiaugtis, kai išmuša didelių įvykių valanda. Jokie griovimai nesudrums naujų kosminių derinių realaus augimo suvokimo. Tokie deriniai turi džiuginti. Jeigu mes juos suvokiame, vadinasi, dalyvaujame juose. O kiekvienas bent iš dalies sąmoningas dalyvavimas kosminiame procese jau yra didelė dvasios pergalė. Tolimų pasaulių kryptis – natūrali žmogaus dvasios, prisimenančios savo tarpplanetinę patirtį, siekių kryptis.

Būtina nukreipti žmoniją į tolimus pasaulius. Tokia kryptis gali atlaikyti visas nemokšiško pašaipas ir išvesti į realizaciją. Tolimų pasaulių egzistavimo suvokimas pakeis gyvenimą mūsų planetoje. Tokia realybė sumažins menkų minčių sąstingį.

136. Dažnai žmonės patiki savo likimą narčiam žirgui, nors kiekvienas mašalas gali įsiutinti gyvulį. Dažnai žmonės bando plaukti lengva valtele, nors jai pavojingas kiekvienas akmuo. Dažnai žmonės namie sėda po sijomis, nors net menkiausias dirvos suvirpėjimas gali jas išjudinti. Tai, be abejo, visiems žinoma, tačiau žmonės bando išvengti pavojų, lyg pavojus nebūtų įkūnytąs būties palydovas. Laimės būseną vadinamas ėjimas virš bedugnės, jos nepastebint. Bet jeigu regėjimas pakankamai išstobulintas, tai gyvenimo kelevis pastebės kiekvieną kosminį nelygumą. Jis skausmingai išgyvens kiekvieną akivaizdų kelio nepraeinamumą.

Kas jam gali suteikti žvalumo bei jėgų praeiti per žūstančio pasaulio plyšius? Be abejo, vien tik pereinamojo laikotarpio ir ateities perspektyvų santykio suvokimas, kuris neišvengiamai turi susiformuoti.

137. Žmonės nenori suprasti, kad darbas grupėje prideda jėgų.. Dvylikakampis – vienas iš tobuliausių darinių; tokia dinaminė jėga gali atlaikyti didelį spaudimą. Sistemingai suvienyta dvylikos žmonių grupė iš tikrųjų gali valdyti net kosminius reiškinius. Taip pat reikia suprasti, kad grupės išplėtimas gali ją susilpninti, pažeisdamas struktūros dinamiką. Todėl reikia pastebėti, kad Mūsų deriniai yra iš mažų grupių. Aišku, įvairios karminės sąlygos gali pritraukti įvairių karminių elementų. Prievarta jų išvaryti negalima, bet galima pagreitintai juos išgyvendinti. Kiekvieno sąmoningo grupės nario uždavinys – atpažinti nekviestus svečius ir įtempti valią gyvenimo sąskaitų apmokėjimui. Kartais net ir ne blogi ketinimai prie gerbtino asmens pritraukia nereikalingų elementų, kurie kaip balastas skandina laivą. Tačiau laivo vadas turi atpažinti balastą ir išmesti už borto.

Ypatingai venkite pažadų – šie tušti dariniai kaip kriauklės aplimpa laivo korpusą. Vertam atiduokite tai, ko jis nusipelnė, bet neapsunkinkite jo pažadais. Suvienyta grupė turi būti laisva nuo tarpusavio pažadų. Tik būsimos kūrybos suvokimas bus vienijimosi traukos tikslas. Kalbu ne apie magijos grandinę, bet apie realų grupinį poveikį.

138. Teisingai piktinatės gyvenimo teršimu: net gyvūnai elgiasi kur kas švariau, nes jų vaizduotė nesuteršta. Be baimės reikia vyti šalin įprotį teršti jaunimo sąmonę.

139. *Brahmavidjos*²⁹ ugnis pastebima tik akyse. Jos neišreiškia nei žodis, nei raštas, nes jos liepsna – tai mintis, nepasireiškianti per fizinį kūną. Tik akių veidrodis atspindi aukščiausios

²⁹ Brahavidja (skr – Brahmos arba Brahmano pažinimas), ezoterinis pažinimo mokslas apie du Brahmano aspektus (dvasinį Pradą – Purušą, t.y. beasmenį aukščiausią Nepažinų Principą ir materialų Pradą – Prakritę, t.y. asmeninį Kuriantį Principą) bei jų tikrąją prigimtį. Šiuos abu Brahmano aspektus savyje sujungusio Adepto sąmonės ugnis atsispindi tik jo akyse.

minties kibirkštis. Kosminių spindulių kibirkštis išvelgs tos akys, kurios fizinį regėjimą prilygins saulės šviesai. Kosminio spindulio skaidymui plika akimi į foksato³⁰ kibirkštis reikalinga *Brahmavidjos* ugnis. Žmogaus kalba bejėgė išreikšti *Brahmavidjos* esmę. Galima iš dalies prasiskverbti į ją dvasiniu regėjimu, stebint spindulių skaidymąsi užmerktomis akimis. Bet *Brahmavidjos* ugnies augimas atneš galimybę išvelgti tas spindulių sudedamąsias dalis, kurių nefiksuoja mechaniniai prietaisai. Ši galimybė priklauso bendravimo su tolimais pasauliais sričiai. Ji įsižiebia taip pat netikėtai kaip ir kiekvienas sąmonės nušvitimas, jos neįmanoma išsiugdyti valios pastangomis, ji atsiranda vystantis organizmo jautrumui. Mokytojas negali priverstinai išugdyti šios savybės, bet džiaugiasi, kai regėjimo skalė iš tamsos pasislenka į šviesą.

Tas pats vyksta ir su tolimų pasaulių garsais. Pradžioje jie neišvengiamai egzistuoja tik sąmonės gelmėse, o po to netikėtai įskrieja į atvirą, džiūgaujančią ausį. Nesuvokiantys nušvitimo, nesupras ir šių mano žodžių.

140. Blogiausia – žmonės, kurie nesugeba tikėti ir neturi pasitikėjimo galios. Tai tik nueinantys šešėliai!

141. Mes nepaliekame bendradarbių likimo valiai, mes apmąstome sėkmingas galimybes ir įvertiname jų realizacijų lygį. Sėjėjas gali keisti ariamą lauką, neprarasdamas naudos. Taip ir Mūsų bendradarbiai gali keisti darbo lauką, kai žino, kad jų Artimieji budriai seka jų kūrybinį darbą ir dvasios siekius.

Tikrasis bendradarbiavimas reikalauja, kad kiekvienas bendradarbis žinotų, jog jam parenkamos pačios geriausios galimybės. Šis žinojimas turi būti jam ramstis visų sunkumų metu – tai Bendruomenės įsipareigojimas.

Tačiau ar įsikūnijęs žmogus gali žinoti, kada jis ką pradėjo ar baigė? Žinoti apie save, esant fiziniame kūne, neįmanoma. Daugelis egzistavimų audžia vieną sąmonės juostą, ir ištikimiems Bendradarbiams reikia suteikti galimybę patiems nustatyti lotoso išsiskleidimo valandą. Jie patys gali spręsti apie pritaikymo tikslingumą; ir šioje valioje, ir pasitikėjimo gelmėse slypi viena iš pergalių prieš karmą.

142. Paimkime pavyzdį iš gyvūnų pasaulio: kai gyvūnų organizmai, iščiose maitinęsi vien krauju, turi atsiskirti nuo to maitinimo šaltinio, šis procesas visada sukelia netobulumo pojūtį. Šie akli padarėliai taip nesąmoningai atsiduoda gamtos jėgoms, kad tik užuojauta padeda jiems išgyventi. Tačiau laikui bėgant, jie virsta stipria banda; tiesa, jie pjaunasi tarpusavyje, bet draugiškai puola bendrą priešą. Susikūrė nauja energija, kad ir kokia menka buvo jos pradžia.

Paimkime pavyzdį iš statybų srities: naujo namo statybai griauamas senas statinys. Kiekvienas akmuo, kiekviena sija, išimami iš savo senųjų vietų, aimanuoja apie neteisingą elgesį su jais. Tačiau pastatas išardytas – ir plūsteli nauja energija. Griovėja Kali³¹ virto Kuriančia Motina. Iš griuvėsių kyla naujas pastatas. Nauja energija prisotina erdvę.

Tokiais paprastais pavyzdžiais reikia priminti apie būtinybę atnaujinti energiją.

³⁰ Foksatas (tib.), 1. terminas, skirtas apibūdinti vyrišką aktyvią Šakti (moteriškos dauginimosi jėgos) dalį gamtoje. Kosminės elektros esmė. 2. Tibetietiškas terminas, reiškiantis pirminę šviesą. 3. Apreikštoje Visatoje – visur esanti elektros energija ir nepertraukiamai veikianti griauanti bei kurianti jėga. 4. Ezoteriniuose Mokymuose – tai judanti Visatos Gyvybės Jėga, tuo pačiu ir tai, kas suteikia judėjimą, ir tai, kas juda.

³¹ Kali (skr.), 1. indų moteriška dievybė, garbinama kaip mirties deivė; 2. vienas iš septynių Ugnies Dievo Agni liežuvių, „juodas ugnies liežuvis“; 3. Šyvos žmona. Juodo kūno, raudono veido, su žmogaus kaukolių karoliais ant kaklo. Vienas iš daugelio jos vardų – Durga. 4. Griovimas, Blogis, Gedimas.

Jeigu Mums bus kalbama apie formą, galinčią nesuardomai prastovėti tūkstančius metų, tai Mes pirmiausia su užuojauta atkreipsime dėmesį į energijų spiralės nejudrumą apie tokį statinį. Todėl didis veiksmas visada bus Mūsų džiaugsmas. Griovimą vadiname kūrimu, jeigu egzistuoja ateities suvokimas. Energijų srauto sukūrimas yra kosminių tėkmių supratimo pradžia. Todėl mąstykite apie tai, kad judėjimas gali realizuotis ir per mintis, ir per veiksmus. Visi girdėjote apie būsimą Naują Amžių, ar gali nauja atsirasti nieko neveikiant?

Kur kas geriau sveikinti kiekvieną naujai gimusį aklą padarėlį, nei seną besikartojančią papūgą. Palyginkite žmonijai duotų Gyvenimo Mokymų srautus. Kiekvienas iš jų, neliesdamas prieš tai buvusio, atveria vis naujus vartus į pažinimą. Gyvenimo veikla slypi kiekviename iš tų Mokymų, todėl juos studijuoti vertėtų ne dėl susipažinimo, bet dėl realizacijos gyvenime. Tik taip sukursite veiksnų energijų srautą.

143. Žinome ne vieną valstybę susikūrusią išlaikant plano veiksnumą. Tvirtovės puolėjai laikinai atsitraukia, kad papildytų jėgas, o po to jų stovykla pati virsta grėsminga galia, kurios vien vaizdas prislegia prieš tai atrodžiusią neįveikiamą tvirtovę. Neprotingas vienpusių energijų naudojimas būtų pražudęs visą armiją, bet naujos veiksmų tėkmės sukūrimas sukūrė naują galią.

Žinių galios sukūrimas – pergalė.

144. Dvasingumo kupinas indas – taip vadiname žmones, kurie ankstesnių gyvenimų dėka plečia sąmonę vardan žygdarbio ir taip pradeda suvokti evoliucijos pagrindus. Jeigu kam nors toks pavadinimas pasirodys nemoksliškas, tai argi geriau būtų tokį pirmūną pavadinti Leideno stikline³²? Lygiai taip kaupiasi išorinė energija ir jai susikaupus įvyksta iškrova. Sunku atlaikyti įtampą, kai potencijos jau susikaupia, o iškrovai valanda dar neišmuša. Sunku todėl, kad subtilus dvasinis indas jaučia ypatingai pavojingas Pirminės Materijos sudedamąsias dalis.

Kaip žinome, pati Pirminė Materija – *Materia Matrix* – neprasisakverbia iki žemės sferos dėl užterštų žemųjų sluoksnių sūkuringumo, bet foksatas, atstovaujantis Pirminės Materijos granuliacijai, kibirkščių pavidalu gali pasiekti žemės paviršių ir net gali būti kai kurių akių įžiūrėtas, kai saulės spindulį kerta planetos cheminis spindulys, nuspalvindamas kibirkštis spindulio cheminės sudėties spalva.

Be foksato, žemės paviršių pasiekia Spindulingos Materijos – *Materia Lucida* – srovės. Kai kam ji atrodo kaip erdvėje tekantys švytintys srautai ir dėmės. Šie cheminiai reiškiniai gali būti palaikyti regėjimo savybėmis arba net regėjimo defektais, bet žinios atskleis, kokią gilią reikšmę jos turi organizmui.

Iš vienos pusės, suvoktų foksato kibirkščių ir *Materia Lucida* srovių poveikis teigiamas – jos pripildo dvasią evoliucijos neišvengiamumo suvokimo; iš kitos pusės, kaip ugnies stichijos dalys, jos gali sukelti nudegimus ir grėsti energetinių centrų užsiliepsnojimu. Ugnies stichiją galima palyginti su elektros šviesa, bet elektros šviesos spektras ribotas, kai tuo tarpu foksato šviesos kibirkščių cheminė įvairovė pranoksta bet kokią vaizduotę. Foksato šviesos tipas prilygsta brangakmenių kristalų švytėjimui. Maitindamas psichinę energiją, foksatas tiesia kelią į tolimus pasaulius, o *Materia Lucida* audžia sąmonę stiprinančią audeklą. Vienas veiksnys stiprina, kitas – stumia į begalinę tobulėjimo bedugnę. Tai nuostabios didžiojo AUM³³ dovanos!

145. Kelio pradžioje supažindiname su bendraisiais dėsniais. Jūs stebėjote pakilimą į orą, materializacijos ir daiktų atsiuntimo bandymus – visa tai buvo skirta ne pramogai, bet griežtam

³² Leideno stiklinė, elektrochemija; XVIII a. tyrinėjant statinę elektrą buvo sukurta Leideno stiklinė trynimu pagaminto elektros krūvio saugojimui.

³³ AUM (skr.), šventas skiemuo; trijų raidžių vienovė, iš kurios seka Trejybė Vienyje.

pažinimui. Po to jūs buvote supažindinti su astraliniu pasauliu, bet ne pasinėrimui į jį. Plečiantis sąmonei atsivėrė galimybė matyti auras ir neįsikūnijusias būtybes. Susipažinę su pusiau materialiu pasauliu, perėjome prie kosminės aiškiaregystės bei aiškiagirdystės. Naudojantis sesers *Urusvati*³⁴ atvirais energetiniais centrais, buvo galima parodyti įvairių savybių spindulius ir subtilių substancijų sandarą. Taip mes suvokėme tolimus pasaulius, kurie artimi ugnies stichijai ir todėl pavojingi. Taip neišvengiamai prireikė šalčio režimo, pasekmės buvo tiesiog puikios. Be ypatingų organizmo sukrėtimų pavyko atskleisti foksato granuliaciją, kitaip sakant, išugdyti prizminį regėjimą.

Kodėl svarbu jausti foksatą? Šios subtiliausios energijos granuliacija sudaro kosminių ūkų energijų pagrindą. Vadinasi, būtent foksatas bus tas tėvas, kuris sąlygos naujų erdvės kūnų susidarymą.

Tas, kuris jau „užsikrėtė“ tolimų pasaulių pažinimu, jaus foksato kristalų jėgą bei grožį. Tai sunki patirtis, ir Mes džiaugiamės už *Urusvati*, nes fizinis kūnas retai pasisavina subtilias energijas.

146. Kiekvienas melagingas kaltinimas, įtarimas ar liudijimas iš karto apsunkina jį išsakyti. Neprotinga tikėtis, kad melo pasekmės galima atitolinti arba nuslėpti. Būtent šios pasekmės, kaip ir pažadai, įauga į karmą ir lauks neišvengiamo išgyvenimo.

147. Reikia tvirtai suvokti skirtumą tarp laukimo ir siekio. Laukimas visuomet nejudrus, kai tuo tarpu siekis visada skrieja į ateitį. Šį skirtumą gali suvokti tik tas, kuris nepasitenkino savaimine gyvenimo tėkme ir mąsto apie nenutrūkstamą gyvybės įvairovės tėkmę kitose planetose.

148. Palyginkime žemišką išmintį su tolimų pasaulių išmintimi. Aišku, jeigu dvasia jau seniai sutelkta į tolimų pasaulių tobulumą, tai žemiškas gyvenimas bus tik liekanų rankiojimas.

Visos subtiliausių energijų patirtys gali vykti lengvo atsiplėšimo nuo žemės valandomis. Tai tarsi nesulaikomas veržimasis į tolimų pasaulių išmintį. Kiekvienas žemiškas pojūtis atrodo menkas, lyginant su skrydžiu į Begalybę. Tačiau kartais mes turime stiprinti žemės išminties atramas. Mes džiaugiamės tolimų pasaulių išmintimi ir neturime pamiršti žemės išminties.

³⁴ *Urusvati*, Uru ir Svati, arba Dvasia ir Dieviška Siela, arba Budhi ir Manas (skr.).

a). *Urusvati* – senosiomis žynių kalbomis reiškia Aušrinę (Venerą); 169 posme skaitome: „Ugnies Jogą galima palyginti su Aušrine, kuri praneša, kad artėja šviesa“.

b). Ugnies Jogą užrašiusią jos „Motiną“ (E. Rerich) kosminiai Valdovai vadino Tara (tib. –sesuo), *Urusvati*; šis 145 posmas aiškina jos dvasinio Kelio eigą, kurią dar aiškiau apibūdina Ugnies Pasaulio III d., 163 posmas: „Tau Kosminių Jėgų Bendradarbe, Šviesos Jėgų bendrakeleive, Aš perduodu Dvasios žaibo priesaką. Tau suteikta teisė kurti Kosminiu Kardu. Tau duota Ugninė Širdis – tesušvinta Grožio žaibo Šviesa, – taip, taip, taip! Aš pasakiau“.

c). Kosminiai Valdovai Ugnies Jogą žmonijai pateikė kaip naują Gyvenimo Būdą; ji skirta ne tik skaitymui, ji skirta nauju mąstymu pagrįstai gyvensenai; tokiu tikslu įsileidžiant į savo sąmonę šį Mokymą, jo energijos veikia transformuojančiai: žmogaus sąmonė, fizinis kūnas ir auros kūnai patiria spartesnę, tarsi suspaustą laikę, sąmoningą evoliuciją, kurią pagrindinė žmonijos masė savo veiksmais kuria nesąmoningai. Visos Agni Jogos Mokymo knygos kupinos sąmoningos Evoliucijos Kelio gairių, jose minimos atskiros sąmonės prasiplėtimo pakopos, kaip „atsiskyrelis buveinės lempelė“, „atsiskyrelis liūtas“ ir kt., kurios skaitančiam nieko nesako, bet, pasiekus reikiamą sąmonės prasiplėtimo lygį, nušviečia sąmonę nauja realizacine jėga. Tam Agni jogui tereikia tapti Kosminių Jėgų Bendradarbiu, Šviesos Jėgų Bendrakeiviu ir priimti kosminių Valdovų perduodamą Dvasios Žaibo priesaką; tereikia save matyti kaip Aušrinę, kaip *Urusvati*, t.y. **drįsti** susitapatinti su Dvasia ir Dieviška Siela bei visą Mokymą priimti kaip skirtą vien tik sau pačiam, asmeniškai.

149. Šiandien *Urusvati* girdėjo sferų muziką, tą ritmą, kuris stiprina evoliucijos suvokimą. Iš tiesų, ne tema, bet ritmas yra muzikos sferų esmė. Tarplanetinis kanalas atpažįstamas iš garsų dažnio kokybės. Šie garsai girdimi daugelyje tolimų pasaulių, bet Žemėje juos girdėti galima tik aukštumose ir reikia turėti muzikinę klausą. Tačiau sferų muziką girdinčias ausis reikia saugoti nuo vėjo.

150. Kiekvienas, bent kiek pasigailėjęs, kad dirbo su Mūsų užduotimis, sukuria nepraeinamas kliūtis tarp savęs ir Mūsų.

151. Be abejo, kuro klausimas Azijoje turi būti išspręstas. Mineralinį kurą reikia mokėti naudoti, o būstus apjuosti želdiniais. Kalio cianido rūgštis seniai nuodija Azijos smegenis. Net aukštai kalnuose pasitaiko degių medžiagų klodų. Praradusi smegenis, liaudis virto tingiais dykaduoniais.

Sveiką aplinką galima rasti ten, kur sąmoningai saugoma prana. Evoliucija turi būti siejama su tautų gyvenimo sąlygų gerėjimu.

Šunų urzgimas gali pateikti simfonijai ritmą. Kapinių tyła dažnai atgrasesnė už vėjo ūžavimą.

152. Kuo tobulesnė dvasia, tuo neišvengiamiau suvokia visą giluminę žemiško gyvenimo kančią. Tuo tarpu Aš kartoju jums apie džiaugsmą. Toks džiaugsmas gali atsirasti nuo tolimų pasaulių suvokimo. Paimkime paprastą pavyzdį. Nakties tamsoje jūsų vežimas skuba namo, aplink tvyranti neperžvelgiama tamsa turėtų kelti jums liūdnas mintis, bet jūsų dvasia džiūgauja. Iš kur tas džiaugsmas? Tik iš suvokimo, kad namai arti ir pati tamsa netrukdo pajusti jūsų širdžiai brangias būtybes. Ar daug reiškia žemiško gyvenimo kančia, kai tolimi pasauliai tapo mums tikrove!

Paskubėkite tuojau pat suvokti savo kelią į tolimus pasaulius. Tik šis gyvenimo suvokimo praplėtimas suteiks jūsų dvasiai džiaugsmo kelio pagrindą. Antraip – ko džiaugtis? Įsikūnijimo neišvengiamybe? Tačiau be ateities vizijos įsikūnijimas tebus tik beprasmiškas gyvenimo knygos fragmentas. Gyvūno protui nereikia ateities suvokimo, bet būtent pažinimo valia skatina žmogų suprasti gyvenimo kaitą. Tokiu mąstymu žmogus įgyja teisę į džiaugsmą ir kryptingu siekiu gali priartėti prie bendradarbiavimo su tolimais pasauliais.

Ne astronominiais, bet kasdieniniais veiksmais žmonija pagausins savo gyvenimo turtus ir sugretins daugelio kasdieninių reiškinių santykinumą.

153. Kiekvienas, suvokęs evoliucijos pagrindus, įpareigotas perduoti šias žinias tam tikram žmonių kiekiui. Tiek didelis, tiek mažas žinių skleidėjas paklūsta vieninteliam dėsniai – jis turi perduoti žinias be jokios prievartos. Evoliucijos pagrindus žmonės gali suvokti tik savanoriškai ir gali taikyti gyvenime tik prabudusios dvasios siekiams.

Evoliucijos posūkiui reikia pertvarkyti visą gyvenimą. Tai nepasiekama tam, kurio dvasia nepasiruošusi tokiai realizacijai Žemėje. Tačiau ši savybė turi reikšmę žemiško kelio užbaigai. Iš pačių seniausių Vedantos priesakų Mes žinome šį išlaisvinantį principą. Bet prieš evoliucijos atnaujinimą Mūsų pareiga – nuolat kartoti apie šį variklį.

154. Jūs dažnai klausinėjate apie sielas, palikusias Žemę vardan tolimų pasaulių. Tačiau išvydę ligotą mūsų planetos aurą, supratote išėjimo ten, kur egzistuoja puiki perspektyva, tikslingumą. Pareigą Žemei reikia atlikti, įdiegiant evoliucijos pagrindus, – tai bus aukščiausias bendradarbiavimas su žmonija. Tačiau joks stiklinis gaubtas nesulaikys išaugusio ažuolo šakų.

Tegul visi, galintys tobulėti, stiebiasi aukštyn!

155. Reikia atkreipti dėmesį į vidurines smegenis³⁵. Būtent jų tobulėjimas leidžia realizuoti Jogą gyvenime. Sukaupta gyvenimo patirtis rodo, kiek Agni, arba Gyvenimo Joga pranoksta realiuose veiksmuose neatsispindintį ir nuo tikrovės atsietą išsiauštįtinimą.

156. Tiesos ritmas – kaip neįveikiama tvirtovė. Ne žodžių gausa, bet garso ritmas turi lemiamą reikšmę. Ar tikslinga pergalės siekti žodžiais, kai ritmo žaibas gali išvaikyti pačias kenksmingiausias būtybes? Ar tikslinga rašyti laiškus, kai mintis perskrodžia sąmonę žaibo greičiu? Aišku, mokymas apie mintį, apie valios poveikį jau iškraipytas. Žmonės tikėjosi valios ir minties galios trūkumą pakeisti mechaniniu poveikiu. Juokingi jų dirbtiniai nugramzdinimai į transą ir žaidimėliai su blizgančiais daiktais. Net žvilgsnių surėmimas nebūtinai. Tačiau tas, kuris taiko tikrąją Jogą gyvenime, žino, kad tiesos žaibas trenkia ir atgaivina.

Kai Mes kalbame apie sąžiningumo būtinybę, mes neturime mintyje netinkamų žmonių. Mes nurodome patį tiesiausią gryną, be jokio asmeniškumo tiesos kelią. Šią galimybę įmanoma suvokti tik intuicija. Patirtis, susikaupusi taurės³⁶ energetiniame centre, suteikia tvirtą žinojimą. Energetinis taurės centras yra arčiausiai kraujo rezervuaro, nes kraujas yra tikrasis maldininkas žemėje.

Taigi, tiesa nėra abstraktus sąlyginumas, ji yra kosminių dėsnių suvokimas, pagrįstas betarpiška patirtimi. Todėl mūsų sąskaitininkas gali suklysti dėl vieno kito skaičiaus, netapdamas nesąžiningu, bet net pats tiksliausias veidmainis neįgis realizuojančios jėgos.

Teisinga suprasti, kad įšventinimai, meditacijos ir koncentracija savaime pažangos neatneša, nes šios priemonės pirmiausia turi būti realizuotos veiksmis. Visa dirbtinė magija turi būti pamiršta.

157. Migla virš tautų tirštėja. Liepsnojanti gėlelė neįžiūrima planetos erdvėje.

158. Žmonės paprastai galvoja, kad tobulėjimo jie gali siekti daugeliu metodų. Ši miražų gausa raminančiai veikia skurdų mąstymą. Tuo tarpu iš tikrųjų žmonijai tėra du keliai – arba išmintingai su įtampa ieškoti *AUM* realizacijos savyje, arba kaip rąstui gultis į karstą, įsivaizduojant, kad kažkas sutvarkys tokio dvasios vertevos likimą.

Tikrasis siekis suvokti aukščiausias galimybes turi užimti didžiąją žmogaus gyvenimo dalį kaip pats aktualiausias ir įdomiausias užsiėmimas. Tačiau pažinimo šviesa jau pakeista sąlyginėmis religijos formulėmis, ir žmogus, gimęs tapti mąstytoju, lankstosi tamsiam kampui bei apsikabinėja amuletais, net nesuvokdamas juose vaizduojamų simbolių reikšmės. Kartokite tai visiems miegantiems kasdienybės tamsoje.

Jokių kompromisinių kelių tiesiog nėra – arba siekis, arba mirties sąstingis, kur siekis kupinas kosminių suvokimų džiaugsmo, o mirties sąstingis kupinas siaubo. Vyriausybės, kurios tikisi užmojų skurdą pridengti tomis pačiomis nuo seno deklaruojamos sėkmės kaukėmis, imasi duobkasių amato. Taigi reikia jaunimą perspėti apie Agni, arba Gyvenimo Jogos atėjimą.

Visų ankstesnių Jogų, paduotų iš aukštųjų Šaltinių, pagrindas buvo tam tikra gyvenimo kokybė; tuo tarpu dabar, prasidedant *Maitrėjos* Epochai, reikalinga iš esmės viso gyvenimo

³⁵ Vidurinės smegenys; didžiausia žmogaus smegenų dalis yra didžiosios smegenys (apie 85 proc.), kurias centrinis viršugalvio plyšys dalina į kairįjį ir dešinįjį pusrutulius; smegenų kamieną sudaro trys pagrindinės dalys: pailgosios smegenys, tiltas ir vidurinės smegenys; po visą smegenų kamieną yra išsidėstęs ląstelių tinklas, vadinamas tinkliniu dariniu, kuris reguliuoja budrumo ir kitas sąmonės būsenas.

³⁶ Taurės energinis centras, tai visų spindulių centrinis susitelkimo židinis (žr. lęšių fiziką), kuriame spinduliai lūžta ir kuris juos nukreipia nauja kryptimi. Taurė sudaro trikampį tarp širdies ir saulės rezginio.

kokybę keičianti Joga, viską apimanti ir nieko nevengianti, visiškai kaip Biblijos legendoje apie nesudegančius palikuonis, narsiai pasirinkusius ugnį ir taip įgijusius galią.

Galite Man siūlyti pavadinimą – Gyvenimo Joga, bet gal tiksliau nusakantis bus – Agni-Ugnies Joga. Būtent ugnies stichija suteikia šiai ištikimybės Jogai pavadinimą. Jeigu ilgiau praktikuojant ankstesnes Jogas, pavojai mažėja, tai Ugnies Jogos atveju – pavojai didėja, nes ugnis, kaip viską rišantis elementas, pasireiškia visur, tačiau leidžia pažinti subtiliausias energijas. Ugnis nenutolins nuo gyvenimo, be to, ji yra pats patikimiausias palydovas į tolimus pasaulius. Nes kas gi persmelkia begalinę erdvę?

Todėl nusišypsokime ugniniam gyvenimui.

159. Kodėl Joga pavadinta Ugnine. Įgyta jėga praturtina aktyvų gyvenimą ir gesina kiekvieną menkavertį reiškinį. Persiėmimas ugnimi yra materijos nušvietimas, kitaip sakant, kur ugnis, ten tobulėjimo požymiai.

Žinome atvejų, kai įtampos kupina aura pritraukdavo prie savęs erdvės ugnį ir pradėdavo gautis ypatingu švytėjimu. Taip pasiekiamas žmogaus fizinis ryšys su pačia subtiliausia energija. Mes ypač vertiname atvejus, kai galima pajusti aukščiausias energijas viduriniuose atmosferos sluoksniuose ir patirti, kaip į žmogų liejasi nepaprastos galimybės.

Tamos duobės reikalauja stiprios dezinfekcijos, tik ugnis kiaurai persmelks šiuos kenksmingus garus. Jeigu jums pradės kalbėti apie ugnies stichijos pavojingumą, atsakykite, kad pavojus – žygdarbio esmė.

160. Ar galima kovą apriboti vien sėkme? Tariama nesėkmė yra pagrindinių principų šaknys. Sėkmė – tai įvairiaspalviai žiedlapiai, bet reikalaukite šaknų, nes jose – galios syvai. Patariu galią vertinti kaip patirties klodus. Mes gyvenimo sode, kur tik per patirtį ateina pasiekimai.

161. Pažvelkime į Agni Jogos panašumus bei skirtumus, lyginant su kitomis Jogomis. Karma Joga³⁷ turi daug panašumų dėl savo sąlyčio su žemės elementais, bet kai Agni Joga įvaldo kelius į tolimų pasaulių suvokimą, tai skirtumas iš karto tampa akivaizdus. Radža Joga, Bhakti Joga, Džnana Joga – visos šios jogos³⁸ išsižada tikrovės ir todėl iškrenta iš ateities evoliucijos. Be abejo, Ugnies jogos turi būti ir džnana, ir bhakti, o dvasios jėgų tobulinimas daro jį radža jogu. Kokia puiki galimybė įsilieti į ateities evoliucijos uždavinius, neatmetant ankstesnių dvasios pasiekimų! Galima nesididžiuoti naujumu, nes tik elementų sujungimas atnaujina galimybes.

162. Kiekvienas pavojus teikia taip pat ir privalumų. Energetinis gerklės centras garantuoja sintezės realizaciją. Taip kardas grūdinamas ugnyje³⁹. Be abejo, kiekviena liepsna pavojinga, bet

³⁷ Karma Joga, tai ėjimas į Dievą per darbą, veiklą; tai Joga, kurioje kiekvienas ją praktikuojančio veiksmas tikslingai pašvęstas Jogos Viešpačiui; išsižadėdamas bet kokių asmeninių darbo tikslų, bet kokių asmeninių darbo rezultatų Karma jogos taip išvalo savo protą bei valią, kad pradeda suvokti kosminę Energiją kaip vienintelį visų jo veiksmų tikrąjį Vykdytoją, kaip Vadovą ir jo Jogos Viešpatį.

³⁸ Radža (Proto) joga, jogos sistema, kuri tobulėjimo ir realizacijos įrankiu pasirenka dvasią- protą; Džnana (Žinių) joga – tobulėjimo ir realizacijos įrankiu pasirenka intelekto jėgą; Bhakti (Meilės ir Atsidavimo) joga - tobulėjimo ir realizacijos įrankiu pasirenka meilę ir atsidavimą savo Jogos Viešpačiui.

³⁹ Mokymo tekste kupina analogijų, alegorijų simbolių; šiuo atveju reikia sujungti atskirus simbolius: atviro energinio centro sukuriuojančios energijos vadinamos ugnimi, liepsna; gerklės energinis centras yra realizuojantis, kai jis atviras, žodis įgauna realizacinę valdžią; kardu Ugnies Jogoje vadinamas žodis; taigi skaitome tekste: “Taip žodis, nešantis atviro gerklės centro energijas, įgauna realizacinę valdžią”.

tik liepsna parodo suvokimo formos subtilumą. Todėl Ugnies Joga grindžiama Ugnimi, gyvybės ir kuriančios valios Pradu.

163. Norintis išmokti plaukti turi be baimės nerti į vandenį. Pasiryžęs pažinti Ugnies Jogą turi transformuoti ja visą savo gyvenimą. Kodėl žmonės galvoja, kad Jogai galima skirti tik dalį tingaus poilsio, visą likusį laiką skiriant neaiškiems ketinimams? Kaip tik visi veiksmai turi būti persiėmę valančiu ugniniu siekiu. Prisiminkite, kaip jus supažindinome su Ugnies Joga, taip ir jūs įveskite savo mokinius į Ugnies Jogos įvaldymo sferą. Kaip skulptoriai pradėkite iš įvairių pusių dirbti su fizine materija. Netikėtai, nuolat skelkite gyvybės ugnies kibirkštis iš stichijų elementų maišaties kupino paviršiaus.

Kaip Didžiosios Motinos žaidimas įgauna jėgą foksato spiralės vijose, taip per Begalybės pažinimą drąsiai paduokite žmonėms visą netikėtą gyvenimo apibendrinimo supratimą.

Nekreipkite dėmesio į dvasios kritimus bei kilimus, nes tai gali būti tik spiralės vijų judėjimas. Kur kas blogiau išisaknijęs abejingumas ir išdidumas. Ugnies Joga tegul veda liepsnos sužadavimo keliu, analogišku amžinam kosminių struktūrų gimimui.

Labiausiai apibendrinanti Joga įpareigoja visą gyvenimą pertvarkyti pagal iš išorės nepastebimą discipliną. Jeigu ši nepastebima disciplina netampa pančiais, bet virsta atsakomybės džiaugsmu, tai galima sakyti, kad pirmi Vartai atidaryti. Kai bus suvoktas bendradarbiavimas su tolimesiais pasauliais, tada atsidarys antri Vartai. Kai bus suprasti Evoliucijos pagrindai, tada nukris trečių Vartų užraktas. Pagaliau, kai bus suvoktas sutankinto astralinio kūno privalumas, tada nukris ketvirtų Vartų užraktas. Kartu su šiomis kelio atkarpomis užsidega pažinimo energetinių centrų ugnys ir įsijungia subtiliausių energijų planų intuityvi visažinystė. Taigi saugokite Pažinimo Ugnį ir saugokite augančią galią.

164. Žmonės dažnai kalba apie pagalbą, kuri turėtų ateiti iš Mūsų Būstinės. Pažvelkime, kaip žmonės sugeba priimti šią pagalbą. Kiekvienas, svajojantis apie ją, egoistiškai jau iš karto nurodo pagalbos kryptį ir kiekį. Tarsi dramblis galėtų tilpti žemame rūsyje! Tačiau prašytojui nerūpi realūs pagalbos atitikmenys. Jam vidury žiemos privalo pražysti lelijos ir vidury dykumos privalo ištrykšti šaltinis, antraip Mokytojas nedaug tevertas.

Tačiau, “dykumos kūrėjau ir šalčio valdove, tu pats susikūrei savo troškulį ir sužvarbinai šalčiu širdį. Tavo žvilgsnis nepamatė Mano šaltinio, tu net neatsigręžei į Mano gėles. Tu užgriozdinai savo kelią egoizmu ir rūpinaisi tik kaip apsaugoti savo svarbius padus nuo paties išbarstytų spyglių. Mano pagalba nuskrido kaip išgąsdinta paukštė. Mano pasiuntinys skuba atgal, ir graudžiai kaukia baltas Lobnoras. Mano pagalba atmesta”. Tačiau keleivis bukai tebeprašo kažkokios pagalbos ir visą dėmesį sutelkia į savo būsimos pražūties vietą. Todėl Mes visada siūlome pasirūpinti išvalgumu, lankstumu, objektyvumu – kitaip neįmanoma žengti koja koja su tikrove.

165. Asketo kelias – ne Mūsų kelias. Gyvenimui reikia skirti patirties gėles. Kas pasirinks lengvą nesudrumsto egzistavimo uždavinį? Kas pasirinks kautynių žiūrovo lemtį? Nuo šiol nebėra žiūrovų, nebėra miegančių, nes liepsna jau ant slenksčio.

166. Kiekvienas žmogus praktikuoja kokią nors Jogą, bent užuomazgą arba bent iškreiptą jos pavidalą. Žmonės galima suskirstyti pagal stichijas, taip pat galima suskirstyti pagal Jogas. Dažnai šventeivoje atpažįstame išdarytą Bhakti jogą, pripumpuotame atlete – Hatha jogą, fanatike – Radža jogą, veidmainyje – Džnana jogą. Kas gali būti aukščiau už tikrosios, žemišką sąmonę su kosmiu pulsu sujungiančios, Jogos atnešimą! Ar galima įsivaizduoti kažkokį įsikūnijusios dvasios pagrindinio siekio pakaitalą, kažkokį astralinio suvokimo užpildą, kažkokį

žmonijos egzistavimo pateisinimą? Tačiau Ugnies Jogos studijos priartina žmogų prie tolimų pasaulių.

Galite Manęs paklausti – kokios fizinės priemonės naudingos Ugnies Jogai. Patariu rytais naudoti trumpą pranajamą⁴⁰, ne ilgiau kaip penkias minutes; nerekomenduoju valgyti mėsos, išskyrus apdorotą ugnimi, rūkytą; kaip visada naudingi vaisiai, daržovės, pienas, miltų gaminiai. Taip pat atsisakoma visų vynu, išskyrus sveikatos tikslams. Narkotikai – Ugnies Jogos priešas. Debesys danguje sunkūs Ugnies Jogai. Patariu dėvėti avalynę guminiiais padais ir rytais pasivaikščioti, vengiant dūmų. Reikia drąsiai vertinti įvairią informaciją apie gyvenimo įvykius, nes neįmanoma nuspręsti, kas yra blogai, o kas – gerai.

Žmogus, realizuojantis gyvenime tikrąją Joga, atlieka savo didžiąją paskirtį... Tai ir yra Ugnies Jogos esmė.

167. Gal kam kils klausimas: “Ar lengva eiti atnešančiam tiesą?” Aišku, kiekvienam atnešančiam eiti sunku, ir niekada negali būti palengvintas jo ugninis kelias. Tarsi kupolas nusileidžia ant tiesos nešėjo kaktos ir prispaudžia smegenų centrus. Tik sąmoninga kova išveda pasišventėlį į uždavinio realizaciją. Pykčio debesys slinks paskui jį, nes jis išveda planetą iš izoliacijos.

Ar galima laikyti drąsuoliu tą, kuris pats save vadina bebaimiu? Ar galima mokslininku laikyti tą, kuris save vadina prasiskverbusiū į žinias? Iš tikrųjų kiekvienas vertas žygdarbio kuria savo veiklą, neskelbdamas jos nei gera, nei bloga, bet daro tai, kas jam pačiam atrodo neišvengiama. Taip kuriamas įsikūnijimo užbaigos kelias.

Argi įveikęs kelią pavadins jį sunkiu? Pakopos įveikimas suteikia keleiviui džiaugsmo, nes jis žino, prie Ko artėja.

168. Ar gali žmogus kilti arba kristi pats sau vienas? Aišku, kad nė viena būtybė negali atlikti jokio veiksmo, nedarydama įtakos aplinkai. Ji ne tik kiekvienu savo veiksmu trikdo įvairius atmosferos sluoksnius, bet, visa to žodžio prasme, traukia paskui save jai artimas būtybes. Tuo labiau žmogus privalo suvokti savo atsakomybę prieš Visatą. Žmogus iškilo savo sumanymais ir tuo pačiu kažkam padarė gerą paslaugą. Žmogus krito į depresiją, ir tuo pačiu galbūt kažką pasiuntė myriop. Be sąmoningų ketinimų, nuolat vyksta ir nesąmoningą sąveika, apimanti plačias sferas pagal karmos bei auros dėsnį.

Nelengva nuspręsti, kada kas yra žudikas arba geradarys. Tik Ugnies Jogos skleidėjai gali teisingai nušviesti mūsų minčių chaoso darbą, bet tam reikia ištikimai pasišvesti Ugnies Jogai. Tarp kitko, nėra daug mėgstančių pasišventimo pavojus, todėl ir šiuos žodžius supras nedaugelis. Tačiau galime pateikti daug pavyzdžių, kai protą praradęs Azijoje buvo žmogaus žūties Europoje priežastimi. Ir kai pakilęs dvasia Amerikoje kažką pagydė Egipte. Todėl geranoriški sumanymai – ugninė dvasios gėlė.

169. Kaip ugnis yra visa ką rišantis pradas, taip Ugnies Joga persmelkia visą gyvenimą. Galima pastebėti, kaip, laikui bėgant, plečiasi sąmonė, kaip atsiranda teisingas aplinkos vertinimas, kaip auga pasaulių bendradarbiavimo neišvengiama. Taip gyvenimas prisipildo aukščiausių suvokimų ženklų. Tiesos sąvoka tampa mūsų kasdienybės realybe. Drąsius Agni Jogos ieškotojus lydi ne tik energetinių centrų įsiliepsnojimo pavojus, bet ir skausmingas jautrumas neteisybei. Tačiau ką reiškia šie pavojai, lyginat su teisingo išlaisvinančio kelio pažinimu!

⁴⁰ Pranajama (skr.), Jogos praktikoje naudojami specialūs kvėpavimo užlaikymo ir jo valdymo pratimai.

Ugnies Jogą galima palyginti su Aušrine, kuri skelbia artėjančią šviesą.

170. Prabundant energetiniams centrams, žmonija jau iki šiol nepatirtus simptomus, kuriuos nemokšiškas mokslas priskirs išgalvotoms ligoms. Todėl pats laikas parašyti knygą apie gyvenimo ugnies reiškinių stebėjimus. Patariu neatidėlioti, nes pasauliui reikia aiškinti realybę ir būties vienovę. Nepastebimai į gyvenimą įeina naujos sąvokos. Šie tik nedaugelio regimi ženklai, prasiskverbdami į visą struktūrą, sudaro gyvenimo pagrindą. Tik aklas nepastebės, kaip gyvenimas prisipildo naujų sąvokų. Todėl ir reikia pakviesti mokslininkus nušviesti akivaizdžius faktus.

Gydytojau, nepraleisk galimybės!

171. Agni jogas turi atsisakyti tautinių sąlyginumų, nors laikinai ir priklauso kuriai nors tautai. Agni jogas atsisako žinių vienpusiškumo, nors ir yra įvaldęs kurios nors srities žinias ir pasiekęs joje meistriškumo. Agni jogas kraujo giminystę pakeičia dvasios giminyste. Agni jogo skydas – pasišvęsti pasaulių evoliucijai ir griežtai atsisakyti prietarų.

172. Jogas turi palaikyti kvėpavimo organų higieną, tam jam patartini – karštas pienas, valerijonas ir mėta. Jogas turi palaikyti skrandžio ir žarnyno higieną, tam patartini – saldymedis ir senos lapai. Jogas turi palaikyti plaučių higieną, tam patartini – alavijas ir subtilus dervų naudojimas. Jogas turi palaikyti viską persmelkiančios somos⁴¹ higieną, tam patartina naudoti muskusą. Sveika endokrininė sistema – taip pat higienos tikslas.

173. Jogui nebūdingos dviprasmybės. Jogui nebūdinga apkalbėti Brolijai priklausančius asmenis. Toks apkalbėjimas gresia išdavyste. Jogas žino, kokią galią jam pačiam turi kiekviena jo mintis. Jogas geranoriškas visiems evoliucijos požymiams. Jogas drąsiai pripažįsta kosminių atliekų kenksmingumą ir užkerta kelią melui.

174. Mokytojas stebi jogo tobulėjimą. Jogo tobulėjimo požymis bus girdimas Mokytojo balsas, kartu ugdytis teisingumo jautimas.

175. Jogo veiksmai atspindės jo tikrąjį dalyvavimą pasaulių evoliucijoje. Tačiau yra ir dar vienas skiriamasis jogo požymis – jis žino, kad mirties nėra, nes jo prabudusi sąmonė žino, kad būtis – nenutrūkstanti. Taigi jogas nė akimirksniu nenustoja tarnauti Tiesai. Taip nuosekliai pažinęs Jogą kyla pasaulių pakopomis. Ir užduotis, ir vykdymas be atvangos keičia vienas kitą. Sąmonės išlaikymas skirtinguose kūnuose daro jogo žygdarbį esminiu jo gyvenimo veiksmu.

Iki šiol dar retai ir tik ypatingomis sąlygomis realizuodavosi Joga, bet dvasios evoliucija reikalauja nešti Jogą į gyvenimą, ir šia kryptimi turi būti nukreiptos jaunosios kartos mintys. Mums nereikalingi fanatizmas ir mažatikystė, bet kiekvienas sveikas gyvenimo pokytis bus pastebėtas ir palaikytas.

176. Jeigu norime Agni Jogą realizuoti gyvenime, reikia ją aprengti kasdieniškais rūbais. Paklauskite mokinio: ar jis nori Mokytojo paramos? Ar jis nori dvasinės ir fizinės pagalbos? Be abejo, norės. Tada žengsime į išbandymų kelią. Labai padeda netikėtas išbandymas šalčiu ir alkiu; kaip ir netikėti melo bei prietarų, netikėjimo bei išdavystės išbandymai.

⁴¹ Soma (skr.), mėnulio arba mėnesio dievas, o taip pat somos augalo sultys, naudojamos Rytų šventyklose pasiekti transą, dar tapatinamos su amrita – nemirtingumo gėrimu. Soma – mėnulis yra šventos išminties simbolis. Upanišadose minima, kad pilnėdamas mėnulis prisikaupia somos, kurią nuolat maistui naudoja dievai, todėl mėnulis ir dyla. Šis nemirtingumo gėrimo pavadinimas vėliau buvo suteiktas pačiam kosminiam kūnui, todėl mėnulis yra vadinamas soma. Upanišados šį žodį dar naudoja išreikšti fizinei materijai (alchemijos proceso metu susijungusiai su drėgme), kuri veikiant šilumai sugeba generuoti gyvybę.

Atkreipkite dėmesį, kaip silpna dvasia linksta nuo vėjo šuorų, kaip krebžda alkio kirminas ir kaip lūpos taria pačius švenčiausius Pradus niekinančius žodžius. Tačiau štai jis eina, viską palikęs ir ištikimas, jis šypsosi šalčiui bei alkiui, jis tiki dvasios tobulėjimo Pradų galia, jis amžinai jaunas ir pasiruošęs pažinimo žygdarbiui.

Kai reikalausite Jogą realizuoti gyvenime, tada būsite tikri mokytojai.

177. Kartokite apie viso naujo gyvenimo būdo teisingumą. Ypatingai trauškinkite svetimų vertybių padirbinėtojus.

178. Ta pati nekintanti Tiesa žmonijai paduodama vis kitais rūbais. Tikra ir tai, kad ją greičiau nei per šimtmetį iškraipo besiblaškančios minios. Todėl į jogo pareigas įeina Tiesos apvalymas. Kai naujai atrastas Tiesos veidas nusišypsos ištikimam ieškotojui, tada džiaugsmas nuskries į tolimus pasaulius. Erdvė sušuks: „Nuvaloma gyvybės paskirtis!“ Tada šypsosis Tiesos Nešėjų veidai. Tai reta šypsena, bet Joga gali būti jos šaltinis. Todėl Jogos praktikavimas yra gyvenimo prašviesinimas.

179. Prieš patį didžiausią mūšį elgsimės kaip visada. Kova neturi trikdyti gyvenimo tėkmės. Kova – tai mūsų Misija. Ja reikia grįsti kasdieninius veiksmus.

180. Mistikas net patį paprasčiausią veiksmą apgaubia paslapties skraiste. Jogas net patį keisčiausią reiškinį įspraudžia į kasdienybės rėmus, nes žino, kokia tikslinga gamta. Jogas ne senas ir ne jaunas. Jogas ne senas, nes žino nuolatinio tobulėjimo kelią. Jis ne jaunas, nes žino visas ankstesnes patirtis. Jogas gali nugyventi gyvenimą niekieno nepastebėtas. Jogas gali šypsotis silpnaprotystės kalboms, bet kerta nemokšiškumui.

“Aš rūščiai smogiu Tiesos įžeidimams. Aš prisiimu apšvalymo nuo senojo pasaulio naštą. Aš tvirtai stoviu prieš menkystų priespaudą. Aš prisiimu drąsą mesti iššūkį blogio įsiūčiui!” Taip teigia jogas ir realizacijos tvirtovėje kala savąjį Tiesos kardą. Palanku pritapti prie Jogos!

Praeitį pradedančiam jogui atiduoda savo pačius puikiausius vaisius, ateitis jam atvers veiksmų horizontus.

181. Mes mokėme jus suvokti pagrindinę mintį, nenuslystant į dėstymo išorę. Kaip Buda mokė iš vieno žodžio sukurti ištisą turinį, taip ir jūs plėskite savo mokinių išmonę kurti pagal vieną žodį ir ženklą. Svarbiausia – nesistenkite kartoti. Jeigu dvasios imtuvas paruoštas, tai kiekviena mintis smigs kaip strėlė. Bet jeigu materijos irimas jau apglitino energetinių centrų kanalus, tai jokia Joga nepasiekiamą.

Be abejo, Jogos Mokymas duos naudos kiekvienam, net jeigu šis ir nepasieks dvasinių aukščių. Išoriniai Jogos principai bet kokių atveju palaikys sveikatą, sustiprins atmintį ir apvalys mąstymą.

Tačiau kuo pasireikš dvasią pakylėjančių pasiekimų požymiai? Pirmiausia įsižiebs energetinių centrų vidinės ugnys, po to pasigirs nematomo Mokytojo balsas, ir pagaliau įsidegs išorinė ugnis, kuri tarsi sujungs asmeninę sąmonę su erdvės sąmone. Tada jau įmanomas kontaktas su žaviausiomis, pavojingiausiomis, subtiliausiomis energijomis, su viskuo, kas transformuoja gyvenimą, pašalindamas mirties sąvoką.

Kontakto su subtilumu sunkis kartais sukelia gyvenimo ypatumų. Sutrumpėja miegas, ir pradeda varginti gulima padėtis. Raumenų įtampa apsunkina dvasios darbą, ir kiekvienas auros apnuodijimas gali atsiliiepti skausmu. Be abejo, šių ypatumų galima iš anksto išvengti, neišeinant iš srauto, ir Jogos šviesa apsigaus erdvės šviesa.

Kur tas kitas kelias į Nirvaną⁴²?

182. Dar keletas Jogos požymių: kai galite giliai, laisvai kvėpuoti aukštumose, tada atviras kelias į aukščiausius astralinio pasaulio sluoksnius, jeigu sąmonė pasiruošusi tai atlaikyti.

Keliu į Jogą gali eiti tie, kurie savo pasiekimus lengvai vadina menkais; kurie retai teprisimena žmonių jiems suteiktus apdovanojimus; kurie nedalyvavo klaidingose religijos apraiškose; kurie gali neskaičiuoti savo gimimų šioje žemėje, nors ir prisimena įsikūnijimus; kurie gali kasmet iš naujo atsodinti sodą, šypsodamiesi audrai, sunaikinusiai ankstesnę triūsą; kurie atprato piktžodžiauti; kurie pasiekė akiai nematomo Aukščiausiojo ieškojimo įtampą; kurie atsisakė bendrauti su Tiesos išdavikais; kurie apsigaubė tyru mąstymu, sukuriančiu nenugalimą aurą.

Iš tikrųjų sakau – Ugnies jogas turi užimti priderančią vietą Žemėje ir aukščiau, nes jis apsigaubė pačia subtiliausia – Ugnies – stichija. Ir kai silpnadvasiškumas virpa iš baimės, jis apsigaubia ugniniais šarvais; jis nebijo.

Prisiminkite ugnies krikštą, ugnies kryžių, visas liepsnojančias taures, – visus juos jau seniai parodžiau jums kaip artėjančios Jogos simbolį. Ugnies simbolis perėjo per visus Mokymus, siekdamas savo realizacijos gyvenime. Taip priartėjo ugnies apsimėškimas, ir vandenį pakeičia ugnis⁴³.

183. Įpareigoju jus Mokytojo Vardą nešti garbingai, kad joks menkinantis neprisiliestų prie šios pasaulius jungiančios grandies. Taip pat įpareigoju teikti pagalbą tiems, kurie be perstojo beldžiasi. Įpareigoju kalbėti apie gyvenimo Žemėje tikslą. Įpareigoju atmesti viską, kas teršia bendravimą su Mumis. Įpareigoju pateikti Mūsų egzistavimo faktą.

Mūsų Mokymo pažinimas turi iš esmės pakeisti pažinusiųjų gyvenimą. Jis turi atnešti galimybes, priešingu atveju – kam apsisunkinti?!

184. Vienas iš Jogos privalumų – galimybė susisiekti su Valdovais. Čia reikia skirti dvi kanalo rūšis: individualų ir erdvinį. Individualus kanalas perteikia vieno pasirinkto Valdovo kaip Mokytojo poveikį. Erdvinis kanalas ne tik susieja su keletu Valdovų, bet ir atveria galimybę gauti kosmines žinias. Būtina suvokti darbo su šiais kanalais jėgų sąnaudų skirtumą. Kaip lempa, prijungta prie skirtingų įtampų srovės, vibruoja energetiniai centrai nuo erdvinio kanalo. Iš tiesų reikalingas atsargumas, kai iš keleto Valdovų sklindančių energijų derinius paverčiate kasdienine gyvenimo norma.

Turite du skirtingus pavyzdžius ir žinote, kiek individualus kanalas mažiau veikia sveikatą. Būsimiems tyrinėjimo darbams reikia, kad jūs atpažintumėte su kuriuo kanalu dirbate. Daugelis mokslininkų neskiria tyrinėjimo metodų. Kodėl vienam iš stebimųjų reikia ne tokių ypatingų

⁴² Nirvana (skr.- gesimas, vėsimas, nykimas), 1. viena svarbiausių budizmo sąvokų, reiškianti aukščiausią realybę ir žmogaus gyvenimo galutinį tikslą. Ji parastai nusakoma kaip tam tikra psichinė būseną – atsiribojimas nuo išorinio pasaulio ir maksimalus vidinis susitelkimas. 2. Ezoterine prasme – tai absoliutaus egzistavimo ir absoliučios sąmonės būseną, į kurią aukščiausią tobulumo laipsnį ir šventumą žemiškame kūne pasiekusio žmogaus Ego išsina po fizinio kūno mirties, o kartais, kaip Gautamos Budos ir kitų atveju, dar ir esamame gyvenime.

⁴³ Vandenį pakeičia ugnis. Ezoterinė astrologija jau paskelbė išaušus Vandens (oro stichijos) Epochą. Dabar Saulė pradeda naujus astrologinius metus, kiekvieną kartą būdama Vandens žvaigždyne. Paskutiniai du tūkstančiai metų buvo Žuvų (vandens stichijos) EPOCHĄ. Laiko tarpą, reikalingą visam Zodiakui apsisukti apie vieną duotą tašką – didžiuosius tropinius metus – sudaro 25868 Žemės metai; laiko tarpą, per kurį pavasario lygiadienis dėl precesijos persislenka per vieną Zodiako ženklą, sudaro 2155 metai. Epochos slenka priešinga Žemės metų Zodiako kryptimi, todėl Žuvis keičia ne Avinas, bet Vandenis.

sąlygų, kai tuo tarpu kito dvasia spurda kaip neregėta paukštė, ir akivaizdžios priemonės lūžta be naudos? Šis Jogos laipsnis kontaktuoja su tomis energijomis, kurios labai sunkiai realizuojamos šiuolaikiniame gyvenime. Kartais po kontakto su neįprastos rūšies energijomis reikalinga ilgesnė darbo pertrauka, bet veržli dvasia nesuteikia šio poilsio savo energetiniams centrams, ir tada Mes sakome: “Atsargiai!”

Juk Ugnies Joga dar tik žengia į gyvenimą, ir tie, kurie atsidavė energijų poveikiui, patiria ypatingus sunkumus, kaip visiškai kitos rasės žmonės. Todėl sakome mokslininkams: “Neapsirikite su išvadomis”.

Daug kam atrodo, kad jie pasiruošę siekti evoliucinių viršūnių, bet sąlygos labai griežtos, ir nemokėdamas užmesti didelio tinklo – geriau nesiartink!

185. Kas nors iš jaunimo paklaus: “Kaip suprasti Ugnies Jogą?” Atsakykite: “Kaip dvasios branduolį maitinančios, viską susiejančios ugnies stichijos pažinimą bei realizaciją gyvenime”.

Paklaus: “Kaip man pasiekti tokį pažinimą?” – “Išsivalyk mąstymą, po to susirask tris pačias blogiausias savo savybes ir sudegink jas savo ugniniame siekyje. Tada pasirink Mokytoją Žemėje ir, pažindamas Mokymą, sustiprink savo kūną pateiktais vaistais bei pranajama. Pradėsi regėti dvasios žvaigždes, išvysi energetinių centrų valymo ugnis, išgirsi Neregimo Mokytojo balsą ir įžengsi į kitų subtiliausių, gyvenimą transformuojančių suvokimų sferą. Pagalba tau, kandidate, paruošta ir uždaviniai įteikti. Tu suvokei, kad džiaugsmas yra ypatinga išmintis. Tu jau nebegrįši į ankstesnę srauto krantą. Tu suvokei erdvines kovas. Tau nebeliko aklos regimybės. Tu – į pažinimą žengiantis bendradarbis ir brolis!”

186. Ugnies jogui kenksmingos staliaus ir kalvio amatų sąlygos bei skalbimas rankomis. Reikia būti pasiruošusiam atlaikyti erdvines įtampas. Taip pat reikia suvokti, kaip pažadinta ugnis stipriai transformuoja organizmą.

Hierarchiškai teisingai nusprendei, kad naujos Jogos realizacijos žygdarbis – svarbiausias iš visų įpareigojimų.

187. Jeigu Ugnies Joga turi būti realizuota gyvenime, tai jos nešėjai neturi niekuo išsiskirti iš išorinio gyvenimo. Ugnies jogas eina per gyvenimą nepastebimas, jam nereikalingi žmonių suteikti vardai, jis stebi ir nemėgsta būti stebimas. Erdvinis kanalas visiškai atmets minios dėmesio mintis, nes ne per minias dirba evoliucija. Net individualus kanalas kartais reikalauja apsaugos nuo atsitiktinių minčių godumo. Tai nereiškia, kad reikia bent dalinai atsiriboti nuo gyvenimo. Reikalinga aplinkoje vykstančių procesų tikslingumo analizė.

Jogas praeina pro tariamą nelaimę, nes jam aiškios to įvykio priežastys bei pasekmės. Žmonės įvykiu paprastai vadina neišvengiamo amžių poveikio pasekmę. Jogos įžvelgia tikrąsias galimybes ten, kur žmonės praėjo išdidžiai net neatkreipę dėmesio. Nesistebėkite, jeigu jogo širdis pasirinks apgailėtiną šunį, išvydusi jame ištikimybės kibirkštį, ir netikėtai kaip būsimą bendradarbį pasišauks patį kukliausią berniuką.

Nespės žmonės jogo pavadinti griežtu ir šaltu, kai jis staiga pademonstruos tikros meilės ir užuojautos aktą. Be abejo, šio akto priežastis aplinkiniai supras klaidingai. Apgaudinėtojo etiketė bus maloni jogui, nes evoliucija kelia pasišlykštėjimą miniai. Kalbame apie žmoniją ir atskirus žmones, bet minios žvėris nėra artimas kūrėjui.

188. Kiekvieną amžių paduodama speciali joga, atitinkanti to meto fizinę pasaulio būseną ir kokybę. Negalima taikyti žemės elemento ten, kur reikalingas ugninis gydymas. Nei vanduo, nei oras nepakeis ugnies sparnų. Kaip neišvengiama kontinentus nušluojanti katastrofa, taip

neišvengiama ugninės galios pažinimo Joga. Terminų suvokimas – prašviesėjusios sąmonės požymis.

189. Jogas turi nedaug daiktų, bet tarp jų nėra nereikalingų. Jeigu daiktas yra visuotinės reikšmės, tai pasinaudojus jis turi būti perduotas į saugyklą. Kasdieninio vartojimo daiktas kartais gali būti atiduotas patikimam žmogui. Siekiant išvengti aurų sutrikdymo, daiktus geriausia atiduoti ugniai.

Tačiau kartais naudinga perduoti daiktą, prisotintą konkrečios auros. Jogas supranta tikrąją daikto kokybę, ir šalia jo nebus prastų daiktų. Mintys apie daiktus iš žmonių atima per daug laiko, todėl dvasios kultūra turi būti apsupta aukščiausios kokybės pasiekimais. Kuriant ateitį, žmones reikia išlaisvinti iš nuolatinio dėmesio koncentravimo į fizines reikmes. Naujos gyvenimo sąlygos kiekvienam mąstančiam bendradarbiui siūlo galimybes ir kelius į patogumus, taupančius jėgas ir darbą.

Ar gali jogas nebaudžiamai eikvoti savo laiką bei energijas? Reikia atminti, kad kartais jėgų ir laiko švaistymas prilygsta savižudybei. Taip pat Tiesos ženklų skaitymas bei jų netaikymas gyvenime vertinamas kaip nemokšiškas. Evoliucijos uždavinių suvokimo spindulys nušvies geriausią kūrybą. Todėl griežtai stebėkite savo aplinkos kokybę.

190. Kelyje pas Mus nepamirškite atsinešti visko, kas jūsų supratimu yra vertinga. Tikslinga pasimokyti vertybių supratimo. Dažnai žmonės, net ne naujokai dvasingumo srityje, gali užsiimti menkais ir netgi niekingais dalykais. Jie pamiršta, kad niekingi dalykai tarnauja tamsai. Jogas turi tvirtai suvokti daiktų vertę.

191. Anksti galvoti apie planetos žlugimą, jeigu dar nesuvoktas paties asmeninis žlugimas. Galima gydyti savo žaizdas ir būti veiklos kūrėju. Naujas kasdieninis suvokimas atvers kiekvienos gyvenimo smulkmenos suvokimą. Jogas neskraido padėbesiais, bet laiko ryšio su tolimais pasauliais sidabrinę giją.

192. Jogas nuolat patiria savo Mokytojo siunčiamus išbandymus. Tą patį jaučia ir kandidatas į jogus. Paaiškinkite, ką reiškia išbandymai šalčiu, alkio ir visais kitais kriterijais. Nemokšiškas žmogus nesuvokia, kaip gali dingti šalčio ir alkio pojūčiai? Bet suvokiantis daiktų esmę supranta, kad pojūčiai nedingsta, bet dvasios būseną gali būti tokia, jog niekas jos nesudrums. Alkanas gali rasti pasisotinimo metodą, jeigu jo dvasia nesumenko iki gyvulinės būsenos. Sušalęs gali sušilti, kol jo dvasia supranta, kodėl ji turi daryti šią pastangą, priešingu atveju kils gyvuliškas pyktis, pradės drumstis sąmonė ir seks nuopuolis.

Tikslinga pridurti, kad lankstumas bus geriausia išeitis iš šių gyvenimo žabangų. Jogas akimirksniu įvertina tikslingumo vertę. Jeigu, siekdami demaskuoti jo gyvenimą su Joga, jam pasiūlys suvalgyti kažkokios mėsos porciją, jis verčiau pasirinks šį mėsos gabalą, bet neišduos savo gyvenimo būdo paslapties. Mėsos pasekmės jis lengvai išsivalys, bet paslapties atsiradimo išdavikiškose rankose pasekmė neatitaisoma, ir kartais reikia panaudoti net kertantį spindulį, kas leistina itin retais atvejais.

Taip pat noriu priminti apie kūrybos reikšmę Ugnies Jogai. Pateikėme jums atpažinti du skirtingo atlikimo muzikinius kūrinius, ir dvasia suprato jų poveikio skirtumus. Taip nuo Tiesos prisilietimo plečiasi sąmonė. Dar viena abstrakcija taps mums realybe. Kokia nuostabi savijauta, suvokti nuolatinį išbandymą, ji verčia būti lanksčiu. Argi Ugnies jogas gali būti nelankstus? Ne pasiklausymui kalbu, bet taikymui.

193. Profesionalus lankininkas, paėmęs į rankas šaunamą ginklą, vis tiek demonstruos profesionalumą. Taip ir Jogose, išskyrus Hathą Jogą, visos jos puikiai veda į tobulumą. Būtų

neprotinga sumenkinti kurią nors iš jų. Galima kalbėti tik apie gerą ir geresnę realizaciją šiuolaikiniame evoliucijos procese.

194. Jogas privalo suprasti atmosferos sąlygų poveikį savo veiksams. Net nemokšai stebėtojai bus aišku, kaip stipriai trenk elektros srovė ir kokios bus šio poveikio pasekmės. Taip net magnetiniai sūkuriai, ir atmosferos krituliai gali daryti įvairų poveikį psichikai. Magnetiniai sūkuriai ir visi elektros išlydžio reiškiniai – Mūsų draugai, bet visi atmosferos krituliai trukdo ugnies srovei. Mes naudojames prisotinta elektra, siekdami net neparuoštam žmogui įrodyti netikėtų jam sąvokų naudą.

Astralinio kūno išėjimas lengvesnis siaučiant magnetinėms bangoms, todėl jogui būtinas jautrumas menkiausiems gamtos reiškiniams. Todėl jogui, pirmiausia, būtina bendrauti su prana. Todėl neverta uždaryti langų, nebent drėgnas oras. Naudingos šiltos ilgalaikės vonios arba maudynės tik be staigių judesių. Turėkite omenyje, kad, staigūs judesiai sutrikdo auros judėjimą, ir mes jų vengiame. Greitas ritmas nepažeidžia ryšio su atmosfera, bet trūkčiojantys judesiai žeidžia aurą kaip adatos. Daugelis pastebėjimų gali palengvinti mūsų ateities kūrimą. Tam reikia suprasti, kad net uodai geriau už žmogų jaučia atmosferos sąlygas. Tačiau žmonės galvoja, kad jiems kaip gamtos valdovams viso to žinoti nereikia.

195. Energetinių centrų ugnis kartais reikia pridengti somos plokštelėmis, priešingu atveju išorinių sąlygų aštrumas gali sukelti centrų įsiliepsnojamą. Vėl matome kaip reikalinga pusiausvyra, kurią Mūsų Mokytojas vadino aukso viduriu ir kuri gali būti pavadinta aukščiausiu suvokimo laipsniu.

196. Apie įvairiausių kuro rūšių žalingą poveikį jūs jau žinote, todėl reikia atkreipti dėmesį į ugniakurus. Bent jau būti ilgai prie ugniakuro tikrai nereikia, žinant kokius svečius pritraukia maisto, ypač su krauju, emanacijos. Todėl rūkytą mėsą ir paukštieną geriau vartoti šaltą. Taip pat reikia rūpintis miegamojo kambario oro kokybe. Reikia atminti, kad fizinis kūnas, kai iš jo miego metu iškeliauja astralinis kūnas, lieka be apsaugos, ir jeigu oras troškus, tai neišvengiamai prisistatys “svečiai”. Mėta – geriausias gaiviklis, padedantis ir astraliniam kūnui. Juk astralinis kūnas mūsų fizinį kūną palieka kur kas dažniau nei mes galvojame, bet skirtingais tikslais. Tai jis be prasmės slankioja kur netoliese, tai gali daug ko naudingo išmokti. Kiekvieno žmogaus tiesioginė pareiga – sukurti savo astraliniam kūnui pačias geriausias sąlygas.

Taip pat reikia stengtis nelaikyti namuose nešvaraus vandens. Fontanai ir akvariumai bute nėra pageidaujami. Kam kalėjimuose kankinti žuvis ir paukščius?

Taip pat siūlyčiau švariai užlaikyti vieną kambarį ar bent kampa, pašvęstą Valdovams ar Mokytojui. Galima prie lango pastatyti krėslą, kuriame būtų draudžiama sėdėti pašaliniam. Taip pat čia neleisti užsukti ieškotojams-smalsuoliams, jų akyse reikia stengtis išlikti pačiais paprasčiausiais žmonėmis, kad jų įžūlumas tik slystų aura. Visi šie patarimai skirti jogo profilaktikai.

197. Reikia galvoti apie Mūsų veiksmus ir garantuoti jų teisingumą. Menkiausias minties sudvejinimas nuskraidins strėlę toli nuo tikslo, ir tada geriau iš viso laikytis kuo toliau nuo Jogos. Drumsta sąmonė – gyvulinės būsenos palikimas. Kam reikalingi migloti siekiai? Niekas nenori gauti tokį patį miglotą atsakymą. Reikia išvalyti dvasios kanalą. Tačiau Mes ne kaminkrėčiai, kad per prievartą valytume dvasios kanalus. Patarkite, kad leistųsi suteikti pagalbą.

198. Jogas neturi įpročių, nes jie – gyvenimo dūlėsiai. Tačiau jogas susikuria tam tikrą gyvenimo būdą. Jam nėra sunku perkirsti įpročių mazgus, juk dėmesio sutelkimo įtampa jam

nuolat atveria naujus aplinkybių sprendimo kelius. Nelankstumas – nemokšiško pagrindas. Kiek karalysčių žlugo dėl nelankstumo!

199. Mūsų Mokymas netaps jėga netaikančių jo gyvenime rankose. Pasakykite visų šalių bendradarbiams, kad iš karto imtųsi taikyti Jogos patarimus gyvenime. Per daug kalbančių ir mažai darančių. Mažiau visuotinių paskaitų ir daugiau asmeninių pokalbių. Taip pat nereikia slėpti sunkumų bei privalumų. Susiekite Joga su pasauliniais reiškiniais, nes reikia pateikti gyvenimo sistemą, be jos socialinis judėjimas virs senių karnavalu. Griežta laisvės disciplina pertvarkys gyvenimą tik naujai suvokiant į gyvenimą įžengiančios psichinės energijos realybę.

Kartokite, kad realizacijai reikalinga nauja sąmonė.

200. Aiškumas reikalingas tik nedaugeliui, minios nežino apie laivo kurso pakeitimą, bet iš ryto klausinėja: “Kur nupludė burės? Kodėl toks tuščias krantas?” – “Todėl, kad jūs nepastebėjote, kaip krovė vertingą krovinį, ir pramiegojote rytinį vėją.” Iš tikrųjų miniai nieko negalima aiškinti, nes ryte ji tebegirdi nakties garsus. Hidrą nukauti galima tik jai nežinomu smūgiu. Jogo pareiga – studijuoti neišvengiamus smūgius.

Besiveržiantis į aukštas žinias tvirtai eis sargybą. Kitaip ką gi galėtume pavadinti kariu? Kas tada – artojas? Kas – kanalas? Jogos turi vadintis šiais trimis garbingais vardais. Tačiau ateis laikas parodyti pasėlį. Kas matuos jį metrais? Jogo dirva– erdvė. Kas gali išvardinti jo pergales, kai ugnys švyti jo viduje? Kas suskaičiuos jo išgelbėtuosius, jeigu jis išvedė juos, neklausdamas vardų?

201. Egzistuoja klaidinga nuomonė, kad jogas išsiugdo nesugriaunamą sveikatą kasdienine prasme. Argi gamina jautrų instrumentą iš surambėjusio medžio? Argi vinos⁴⁴ stygų privalumas neslypi jų sugebėjime išgauti pačius subtiliausius tonų atspalvius? Lygiai taip skamba ir išstobulintas bei suderintas jogo organizmas. Deja, jis patiria tuos neapsakomus, nuolat kintančius, trumpalaikius skausmus, kurie (tarsi vinos stygų suderinimas) pertvarko jo būtybę. Galima suprasti, kad Mes nesiruošiamo pervertinti Jogos kelio saugumo. Kaip galima išvengti skausmų, vykstant pokyčiams energetiniuose centruose? Pažinimo ugnis – kaitri.

Jūs žinote, kad šie žodžiai ne abstraktūs simboliai. Visi tų skausmų apibūdinimai neduos naudos, kol mokslas nesuskubs suprasti psichinės energijos, arba dvasingumo reikšmės. Kuo mažiau žmogus suvokia Jogos pavojingumą, tuo labiau jis nutolęs nuo ryšio su Aukščiausiaja Sąmone. Vertę sukuria ne atsitiktiniai sąmonės skrydžiai, reikia nenutylančio skrydžių himno. Vina ne visada skamba garsiai, bet jos dermė visada harmoninga.

Tie, kurie Jogoje ieško įmitusios sveikatos, tegul geriau išlenkia taure vynu ir papostringauja apie aukštus idealus be jokios realizacijos gyvenime. Juk joga sveikata plazda kaip kylančio erelio sparnai. Jogo akis regi kaip jums žinoma “erelio akis”⁴⁵ Jogo ramybė yra okeano bangos įtampa.

⁴⁴ Vina, į gitarą panašus, pūsto korpuso gyslų stygų muzikos instrumentas, naudojamas Indijoje ir Tibete; jo išradimas įvairiai priskiriamas Šyvai, Naradai ir kitoms indų panteono dievybėms. Instrumento garsas labai panašus į žmogaus balsą. Vina skirta mistinėms meditacijoms ir veikia žmogaus kūną bei protą psichologiniu bei metafiziniu aspektais. Indijos muzikantas-mistikas, kasdien po dvylika valandų pašvenčiantis meditacijai su vina, pasiekia tokį psichologinį poveikį, kad iš jo instrumento sklinda jau ne muzika, o vyksta tikra garso magija, galinti sukresti žmogaus auros kūnus ir prisiskverbti į širdį. Jos garsas išveda žmogų į metafizinius pasaulius.

⁴⁵ Erelis akis, 1. Senąja įšventinimų prasme tai senovės egiptiečių dievo, faraonų valdžios globėjo, Izidės ir Ozyrio sūnaus Horo akis. Tai šventas senojo Egipto simbolis. Jį vadino *outa* arba *uta*: dešinė akis

202. Jogo sveikatos būklė prilyginama vynos suderinimui. Tą patį galima pasakyti ir apie jogo darbą, tai garsų, tai tylų, pridengtą tikslingumo skraiste. Jogo tikslas – prisotinti erdvę naudingų teiginių ir nukreipti energiją visur, kur užteršta Tiesa.

Ar galima kaltinti jogą, jeigu jis netikėtai pasirodo arba ilgam dingsta? Laikas atmesti prisirišimą prie konkrečios vietos. Tik mintis ir veiksmas gali sąlygoti jo buvimo Žemėje vietą. Todėl kelionės visada – neatskiriama Jogos dalis. Iš ko gims lankstumo jautrumas? Kur grūdinsis savarankiškumas? Kur gims pažinimo vienatvė? Jogo darbo garsas gali stiprėti nuo erdvės. Jogas turi pažinti erdvę ir sugebėti parnešti tautoms erdvės žodį.

203. Ateinantys į Jogą dėl Mokymo nebus vienodai lygūs. Jogas turi sugebėti išvelgti, kurie atėjo atsitiktinai, kurie gali tapti mokiniais, kurie gali vėliau tapti mokiniais-globėjais, tobulėdami per naujai atėjusių mokymą. Blogiausia tiems, kurie prisilietė prie Jogos, o po to bando grįžti į ankstesnį gyvenimą. Iš tikrųjų lengviau astraliniam kūnui grįžti į fizinius gniaužtus, nei pažinusiui bent kruopelę žinių grįžti į prietarų tamsą. Pespėkite tuos, kurie nori ką nors išgirsti apie Jogą. Mes nė vieno negalime klaidinti.

204. Apie jogo skydą svajoja daugelis, bet kalti kardą jiems nuobodu. Sugebėjimas kirsti nepereis iš svetimo kardo.

205. “Prabusk, miegaliau!” Žmonės mėgsta kartoti šią frazę. Ypač stubina, kai ją net neprabusdami taria miegantys. Miega visą gyvenimą, miega ištisus metų metus, kartais nugrimzdami į netikėtą sapną ir snauduly kartodami svetimus nesuvokiamus žodžius. Nekalbėsime apie atsitiktinius praeivius, bet net jau išėję į pažinimo kelią neatsispiria gyvulinio miego priepuoliams. Tada Mokytojas privalo juos pažadinti, nors tam prireiktų ir žaibo. Juk sapnas lengvai pereina į apsėdimą.

Šlovė Indijai! Tik ji viena išsaugojo Mokytojo ir mokinio⁴⁶ sąvoką. Gūras gali nukreipti mokinio dvasios laivą. Gūras gali išsklaidyti miego priepuolį. Gūras gali įziebti priblėsusią dvasią. Vargas tam, kuris išdrįso melagingai pripažinti ką nors savo Mokytoju ir kuris lengvabūdiškai taria žodį “Mokytojas”, pagarbą pasilikdamas sau!

Iš tikrųjų klesti ta dvasia, kuri suprato kelią į tobulėjimą, o serga – blėstanti nuo dviprasmybių. Galima paklausti indų berniuko – ar jis nori turėti Gūrą? Ir atsakymui neprireiks žodžių, nes berniuko akys dega noru, siekiu ir ištikimybe. *Arija Vartos*⁴⁷ ugnis įsižiebs akyse. Rigvedos srautas nutekės kalnų šlaitais. Kas gali išvardinti visą Mokytojų Grandinę? Arba ji suvokiama kaip Pažinimo gyvatė, arba be jos – migla, miegas, sapnas, apsėdimas. Gąsdinti

atstovavo saulę, o kairė – mėnulį. 2. Vakarų Tradicijoje erelis yra iniciacijos simbolis – Dvasinė Ugnis stubure, t.y. vienas iš škotų masonų Ložės išventinimo laipsnių, kurių yra 33 (pagal stuburo slankstelius).

⁴⁶ P.M.Holas savo knygoje “Vedų Šviesa” (1952, Los Andželas, Kalifornija) taip apibūdina šią sąvoką: “Tūkstantmetes religines indų disciplinas išsaugojo Dvasiniai Mokytojai - Gūrai. Senujų Mokymų perdavimo grandis tęsiasi nuo pirmųjų Mokytojų per mokinius. Šiuolaikiniai Indijos Mokytojai yra senujų arijų išmintingųjų Mokymų saugotojai, jų negalima supaprastintai laikyti vien mokytojais – jie labiau primena senuosius klasikinius graikų filosofus, sukūrusius savo mokyklas ir tapusius visiems savo mokiniams mokymo tėvais. Mokinys Indijoje privalo paklusti ir tarnauti tik savo mokytojui. Mokiniai nelaiko paklusnumo mokytojui sunkia ir varginančia pareiga. Jie pirmiausia mokomi, kad paklusnumas sustiprina ir išlaisvina vidinę sąmonę. Visiškai įmanoma, kad šiandieninis mokinys ateityje taps mokytoju, o tas, kuris pats neišmoko paklusti, neturi teisės reikalauti kitų paklusnumo. Mokytojai savo ruožtu paklūsta didiesiems savo ašramų Mokytojams lygiai taip, kaip jų pačių mokiniai paklūsta jiems patiems”.

⁴⁷ Arja Varta (skr.), Arijų Žemė arba Indija. Senasis Šiaurės Indijos pavadinimas, kur pirmiausia įsikūrė įsiveržusios Brahmanų gentys.

neriekia, bet būtina visiems prisilietusiems prie Jogos pasakyti: jūsų atrama – Mokytojas, jūsų skydas – ištikimybė Mokytojui, jūsų pražūtis – abejingumas ir dviprasmybė. Tas, kuris vienodai šypsosi Mokytojo draugams ir priešams, tas – nevertas; kuris neišduoda Mokytojo bent nutylėdamas, tas gali peržengti slenkstį.

206. Jums pateikti Jogos ženklai aukštumose. Jūs įsitikinote, kad nei šaltis, nei aukštis nepakenkė jūsų sveikatai. Kaip neištvėręs šalčio įsivibruos aukščiausia vibracija? Kaip galima mąstyti apie tolimus pasaulius, išsigandus net Žemės aukštumų? Kaip galima įsivaizduoti save bekūne dvasia, jeigu nenugalėtas netikėtai užklystantis fizinis alkio jausmas? Pilnas skrandis – kliūtis veržtis aukštyn. Reikia jausti nugrimzdimo į materiją saiką.

Juk Joga suteikia daug ne tik kosminių privalumų. Joga suteikia erdvinį kanalą ir Mūsų pagalbą visuose naudinguose veiksmuose. Bendradarbiavimo žinojimas suteikia vienintelį teisingą sprendimą. Tuo svarbiau suprasti Jogą kaip gyvenimo būdą, kad suteiktumėte ir Mums galimybę atsakymą suderinti su realybe.

207. *Amritą*⁴⁸ sudaro subtiliausių energijų nuosėdos. Kaip pavadinti jogo siekių prisotinimą visomis savybėmis, kurios jau buvo duotos? Kiekvieną jogo siekį maitina vertingų energijų dariniai, pavadinkime šią jungtį siekių disku. Būtent kaip švytintis diskas skrieja jogo siekiai. Jis neatlieka jokių beprasmių veiksmų, nes tada jis taptų panašus į žmogų, užkopusį į aukštumas be jokio konkretaus tikslo ir su nuostaba besidairinėjantį. Tačiau jogas veikia, ir kiekvienas veiksmas virsta grožiu. Taip veikti išmoksta ir jogo mokiniai nuo pat pirmųjų pažinimo pagrindų. Mokinys ypatingai turi stiprinti savo savitvardą, nesant greta Mokytojo. Dažnai būtent tuo metu nevaržomai pasireiškia visas jų paikumas, nes Mokytojo sąvoka nesuvokta ir kelias į *Amritą* uždarytas.

208. Į Jogos kelią įžengusiame žmoguje prabundančios energijos dėsniai veikia tiksliai ir neišvengimai. Nė vienas prisilietęs prie Jogos negali paneigti, kad jo gyvenimas kardinaliai pasikeitė. Be abejo, gyvenimas galėjo tapti arba gilai transformuotas, arba ypatingai menkavertis, priklausomai nuo dvasios savybių.

Mes kiekvienam sakome: “Imk sklidiną *Amritos* taurę!” Tačiau kiekvienas turi pasirinkimo laisvę.

209. Būkite atsargūs su kryptingai sukoncentruotu organizmu, jis kaip fakelas tamsoje! Sutrikdydami jį – kenkiate patys sau, nes jo kelias į tolimus pasaulius neišvengiamas, ir kaip Saulė švyti jogo siekis. Nelengvas jo kelias.

210. Sakoma, jogas neturi norų, bet jis kupinas siekių. Noras nėra efektyvus, nes jis gimdo laukimą. Gi laukimas – nejudrumo motina. Siekis – į dvasios pakilimą vedančio judėjimo tėvas. Sakoma, jogas nežino, kas yra meilė, bet jis kupinas atjautos. Žmonės pažįsta tik pavergiančią meilę, bet atjauta kaip Tiesos bendradarbiavimas – nežino ribų. Sakoma, kad jogas iš išorės apgaubtas nevienadienėmis jėgomis, bet jis kaip darbštus sodininkas plečia savo galimybių sodo daigyną.

⁴⁸ Amrita (skr.), dievų gėrimas arba maistas, analogiškas ambrozijai – graikų dievų kvapiam maistui, teikusiam jiems amžiną jaunystę ir nemirtingumą. Pasak indų šventųjų tekstų Puranų, tai yra gyvybės eliksyras, suplaktas iš pieno okeano. Vedose šiuo vardu vadinamos ir šventyklų misterijose naudojamos somos sultys.

211. Druidų⁴⁹ Motina saugojo žinias nuo iškraipymų, taip pat ir Ugnies Jogos Motina saugos Mokymą nuo klaidingų interpretacijų. Ugninis Tiesos suvokimas – didelis sunkis, bet sargybinio pareiga prieštarauja išdavystei. Saulėtas kardas neiškris iš rankos, ir keliai nesulinks garbinti netiesą. Taip reikia suprasti Mokymą, kuris skatina kalti naują gyvenimą. Jis sako: “Jūs girdėjote, jūs turite suprasti – nuo šio momento jūs prisiėmėte atsakomybę už iškraipymus”.

212. Džiaukitės, džiaukitės, džiaukitės! Jogas privalo pažinti džiaugsmo išmintį. Palaimintojo Įsakymas – saugoti dvasios džiaugsmą. Tas, kuris jaučia dvasios buvimą, – tas jau džiaugiasi, žinodamas savo begalinumą.

213. Sunkiausia dvasiai, kuri sukaupė galimybes, bet išorinio gyvenimo sąlygos neleidžia realizuoti. Tai tarsi erdvinės ugnies kaitinamas uždegtas verdančio vandens katilas. Tada reikia panaudoti kintančias šaldymo sroves. Erdvės ugnis, įkaitinanti net akmenis, neatsiejamai susijusi su energetinių centrų kanalais, todėl Mokytojas net labiausiai pasiaukojusiam jogui sako: “Atsargiai!”

214. Tokio dydžio Spindulingosios Materijos kristalas, kokį matėte jūs, retai kam gali būti parodytas. Tam turi susiklostyti sėkmingas magnetinių srovių tinklas. Jis yra tarsi magnetu pritrauktas akmuo. Jis taip pat sustiprina trečios akies⁵⁰ energetinį centrą ir yra aukščiausių sferų astralinis produktas. Jis priklauso subtiliausioms energijoms ir taps žmonijai pažadėtų energijų formulės sudedamąja dalimi, jeigu žmonija panorės ją priimti. Ši šviesa gali būti sustiprinta iki begalybės ir tapti apšvietimo šaltiniu, nereikalaujančiu medžiaginių sąnaudų bei įgaunančiu bet kokią formą. Visa tai galima perduoti, bet reikalingas žmonijos noras, kitaip negalima duoti subtiliausių energijų srauto. Šių energijų jėgos susijusios su psichine energija, todėl kiekvienas piktnaudžiavimas bus pražūtingas.

Reikia atminti, kad Spindulingoji Materija nepakeičiama ne tik apšvietimo srityje, bet ir gydančiu aspektu. Juk ji gali tapti geriausia priemone raminti nervus, nes egzistuoja kaip tiltas tarp psichinės žmonijos energijos ir kosminės energijos, kurios rezervuaras neišsemiamas.

215. Piktas žmogus lyginamas su jaučiu, bet puolantis už tiesą – su šviesia dvasia. Kada gi žmonės supras, kaip puiku prilygti Aukščiausioms Būtybėms! Tačiau pakol kas jie varžosi net galvoti apie tai.

⁴⁹ Druidai (galų klb. – ragana, raganius), tai nepaprastai didelių intelekto galimybių išmintingųjų tinklas, žynių kasta, klestėjusi Britanijoje ir Galijoje. Jų išmintis buvo pagrįsta aukščiausiomis transcendentinės sąmonės būsenomis, Indijoje vadinamomis *Siddhi*, o šioje išminties stadijoje pasireškianti jėga vadinama *siddhis*, terminu, kuris po Romos Bažnyčios atkaklaus druidų persekiojimo liaudžiai pradėjo asocijuotis su juodąja magija ir burtais. Tai buvo Išventintieji, į savo luomą įsileidę moteris ir išventindavę jas į savo religijos misterijas. Jie niekada neužrašinėdavo savo šventų posmų ir šventraščių, bet kaip ir senovės brahmanai išmokdavo juos mintinai. Trys pagrindiniai jų religijos įsakymai bylojo: “Vykdėti dieviškus įstatymus; rūpintis žmonijos gerove; tvirtai atlaikyti visas gyvenimo negandas”.

⁵⁰ Trečia akis, kaktos sritis tarp antakių ir nosies šaknies yra trečios akies koncentracijos taškas. Šioje kaukolės srityje esančios tuštumos sudaro tam tikros konfigūracijos kamerą, kuri rezonuoja su tam tikro dažnio energijomis, t.y. mokinyi turi pasiekti tam tikrą sąmonės prasiplėtimo, arba Išminties laipsnį – harmoningą proto, valios ir Kosminės Atjautos vibracijų dažnio lygį. Tada rezonansinė kamera pradeda veikti ir joje vyksta informacijos priėmimas, kitaip sakant, įsijungia šioje kaktos srityje egzistuojantis įgimtas imtuvas. Toliau informacija patenka į aukščiausių mūsų endokrininės sistemos liauką – hipofizę, iš jos į epifizę, kitas smegenų struktūras, kur kinta, persiformuoja, adaptuojasi iki jutimo organų energinio lygmens. Per trečios akies organus priimtos ir iki žmogaus jutimo organų lygmens adaptuotos informacijos nuskaitymas vadinamas: a) aiškiaregyste – atsiveria ekranas, b) aiškiagirdyste – girdimas balsas ar balsai, c) aiškiažinyse arba visažinyse – žinojimas visais jutimo receptoriais, paprastai šiuo atveju žmonės sako: “žinau, bet nežinau kodėl”.

216. Štai kodėl svarbu būtent dabar atkreipti dėmesį Ugnies Jogą. Kiekvieną šimtmetį psichinė energija įsakmiai prabunda žmonijoje, tačiau ši gerą įsaką dvikojai paprastai ignoruoja.

Paimkime pavyzdį. XIX a. pradžioje pakilo romantizmo banga, bet be jo esmės suvokimo, kitaip sakant, be heroizmo. Šimtmečio viduryje Žemę jau apgaubė neigiamas materializmas, bet buvo ignoruotas tikrųjų materijos savybių tyrinėjimas. Amžiaus pabaiga tapo kupina nusivylimo, nors buvo lemta perkainoti vertybes. XX a. prasidėjo karu ir tautų sukrėtimais, nors psichinė energija rodė kryptį į kitų pasaulių užkariavimus. Taip laisva valia iškreipia lemties nešamas vertybes. Šimtmečio viduryje vėl išpliekis įvairiausių neįsisavintų energijų ženklai, ir vėl žmonės puldinės neteisingomis kryptimis. Todėl pats laikas regintiems pateikti tikrojo kelio ženklus.

Tegul turi laiko įsisavinti, turėdami mintyje terminų trumpumą.

217. Kai rinksitės mokinius, per daug neskubėkite. Atėjusiems pateikite tris užduotis, kad jie galėtų atsiskleisti, patys to neįtardami. Tegul viena užduotis būna Visuotinės Gerovės stiprinimas, antra – Mokytojo Vardo saugojimas, trečia – iniciatyvumo demonstracija.

Jeigu kas nors užduočių atlikimo metu pradės kelti pavojų, atmeskite jį. Jeigu kas nors pradės šnibždėti už kampo, atmeskite jį. Jeigu kas nors pradės varginti, atmeskite jį. Apie išdavikus nekalbu. Užduočių atlikimo metu pamatysite išbandomųjų naudojamus darbo metodus. Visur laisva valia, ir pati planeta žmogaus dvasios valioje.

218. Kai Mes kalbame apie subtiliausias energijas, reikia žinoti jų pasireiškimo požymius. Pavadinimas “subtiliausios” nurodo, kad jų poveikio kokybė skirsis nuo kasdieninių reiškinių. Didžiausios energijos mažiausiai juntamos. Būtent sąmonė sušvelnina visuotinės energijos jėgos jutimą. Erdvės sąmonė prisotina smegenų medžiagą. Šio proceso neįmanoma parodyti, jis neaprepiamas. Kaip besisukantis ratas atrodo nejudantis, ir tik aplinkinės atmosferos judėjimas parodo įtampos laipsnį, taip ir subtiliausių energijų pasireiškimo atvejais jas įmanoma stebėti tik per didelį atstumą. Kaip bespalvis kalio cianidas akiai neatskleidžia savo savybių, taip sąmonės energijos netriuškina iš karto, o tik jų pasekmės veikia aplinkos erdvines bangas. Taip, pavyzdžiui, švytinti materija pirmiausia apakina, bet jos subtilių vibracijų beveik nejaučiame.

Tas pats dėsnis veikia ir kituose procesuose. Paimkime poveikio žmonėms atvejį. Oratorius pasako kalbą – ir minia nugalėta. Tačiau tolesnis poveikis tarsi nejuntamas. Vis gi negalima teigti, kad pirmasis poveikis buvo pats svariausias. Visiškai tikėtina, kad kalbos sakymo metu, miniai pakito sąmonės būseną, o vėliau griaudėjančią balsą pakeitė tylą. Jau esame kalbėję apie tylos galią. Taip visiškai suprantamai, bet nematomai formuojasi aplinkybės. Žmonės pastebi jas tik visiškai subrendusias, tačiau joga stebi visą subtiliausių formavimosi procesą. Posakis “viskas ne atsitiktinai” jogui atskleidžia visą poveikio spektrą. Atskiromis spalvomis išsidėsto aplinkybių sluoksniai, vertėtų tai įsidėmėti. Tiek cheminių, tiek ir psichinių transformacijų atveju stengiamės išvengti proceso vienodumo. Kiekvienas lauktas vienodumas atkerta daugybę galimybių. Veikiant subtiliausioms energijoms kiekvienas tariamas netikėtumas atveria naują ornamentą. Kuo praturtinsime evoliuciją, jeigu nesuprasime subtiliausių energijų poveikio?

219. Kaip galima pavadinti Ugnies jogą? Aišku, Tiesos gynėju. Jogui įgimtas Tiesos jutimas, kaip ugniai įgimta šviesa. Žodžiais neįmanoma paaiškinti jautrumo augimo, bet jis užaštrina tiek penkis fizinius pojūčius, tiek ir septynis astralinio kūno pojūčius, kurie fiziniame kūne gali būti juntami tik kaip rezonansiniai virpesiai. Taigi reikia įdėmiai įsiklausyti į Ugnies joga pojūčius, juose glūdi Tiesa kaip šviesos liepsna.

220. Ugnies Joga – tai ne tik eilinį kartą praplečia žmogaus galimybes, bet ji turi suderinti kosmines energijas, kurios numatytu laiku pasieks mūsų planetą. Ši aplinkybė turi būti tvirtai

įsisąmoninta, priešingu atveju pasekmės sklis kaip ligos, o išorinis gydymas nesumažins liūdniausios baigties. Kaip galima gydytis nuo ugnies apsireiškimo? Ją galima vien tik nukreipti kaip naudingą psichinę darbinę jėgą. Kaip galima gydyti skausmą stubure, jeigu jis susijęs su Kundalinės⁵¹ prabudimu? Žinantis tik džiaugsis tuo ir stengsis palengvinti šią būseną vėsinančiais mėtos įtrynimais. Ar galima numalšinti kaktos peršėjimą, sukeltą trečios akies, jeigu ji jau pradėjo veikti? Ar nebus protingiau leisti jai vystytis, saugant nuo saulės? Jau senovėje plaukus sukeldavo ant viršugalvio, šiam kanalui⁵² apsaugoti. Ar galima sustabdyti saulės rezginio kirbėjimą, jeigu jis pradėjo suktis? Bet kokia prievarta saulės rezginio energijų gyvatės atžvilgiu gali pakenkti smegenims. Taip pat pavojinga trukdyti taurės energetinio centro darbui. Žinoma, nuodijimasis opiumu sustabdo energetinių centrų sukimąsi, bet tokiu atveju geriau jau nukirsti galvą.

Galima įsivaizduoti, kokį nerimą sukels šie nesuvokti veiksniai, jeigu jų nesusiesime su psichine energija. Kaip bebūtų keista, bet fizinių imperilo pėdsakų tyrimai gali padėti suvokti psichinių energijų nusėdimą. Imperilo pėdsakų galima rasti kiekvieno nervo kanale, bet taip pat galime pastebėti, kad aplink šių nuodų granules kaupiasi ir tam tikra medžiaga, sugerianti šią kenksmingą nervų apnašą. Psichinės energijos nuosėdos bus atrastos, nes kiekviena energija turi fizinę kristalo formą.

Tas, kuris matė foksato ir Spindulingos Materijos kristalus, tas žino, kad net subtiliųjų energijų kristalai yra regimi. Fizinio plano energijų sujungimas su nematomu erdvės prisotinimu – teisinga tyrimų kryptis. Metafizika nedavė juntamų pasekmių. Alchemikas nurimo kape, bet chemija pateiks juntamą tikrovę, jeigu įstengs teisingai suprasti psichinę energiją ir viską surišančią ugnį.

Manau, reikia duoti galimybę, bet valios laisvė neturi būti pažeista. Kas norės, tas supras. Niekada neduokite galutinės formulės, palikite vietos laisvai valiai pasireikšti.

⁵¹ Kundalinė (skr.), Indų mitologijoje yra legenda apie deivę Kundalinę. Pasakojama, kaip ši deivė kopėčiomis, arba virve, nusileidžia į mažą salelę, plaukiojančią didžiulėje jūroje, kur kopėčios arba virvė – bambagyslė, o maža salelė – Saulės rezginys. Kai virvė nukerpama nuo dangaus, deivė gelbstisi ir slepiasi oloje (dubenkaulio apačioje) nuo žmonių žvilgsnių. Indijos jogai Kundalinės energiją vadina Jėga, arba Šakti, Visuotinės Motinos Jėga, Galia. Tai žmogaus potencinės energijos. Mechaninis judėjimas pagimdo trimatę erdvę, kurioje egzistuoja trys statinės koordinatės (plotis, aukštis, ilgis) ir viena dinaminė – laikas. Tai materialus fizinis pasaulis. Jo uždavinys fizinių objektų – šios erdvės gyventojų – reprodukovimas ir auginimas. Žemėje šis pasaulis maitinasi elektromagnetiniu ir gravitaciniu Žemės laukais. Su fiziniu žmogaus kūnu jis susisieja per Muladharos (skr.) energinį centrą stuburgalyje, atsakingą už žmogaus fizinę energiją ir valią gyventi fiziniame realybėje. Šiame energiniame centre glūdi Kundalinės energija – gyvybės energija, viena iš Gamtos jėgų. Indijos Jogose ji aprašoma kaip Muladharoje mieganti susisukusi gyvatė. Mieganti ji padeda mūsų penkiems fiziniams jutimo organams suvokti fizinio pasaulio išpūdžius. Tobulėjimo kelyje, pasiekus tam tikrą fizinio kūno materijos vibracijų dažnį, ši energijų gyvatė prabunda ir gali judėti energiniu stuburo kanalu į viršų bei į apačią. Tada į kitus energinio kanalo centrus atiteka gyvybės energijos, prabunda žmogaus subtilieji kūnai ir pradeda vystytis kiti dvasingumą lydintys subtilūs jutimo organai. Jeigu į viršų pakyla visa Kundalinės turima energija, tai patiriama ypatinga sąmonės būseną, indų Jogoje vadinama Samadhi (ir gyvenimas ir negyvenimas vienu metu). Kundalinės judėjimas energiniu kanalu yra valdomas. Tiek Kundalinės energijų pažadinimas, tiek jų valdymas ezoterinėje praktikoje įvardinami sąmonės prasiplėtimo pakopų pavadinimais. Tai labai atsakingas procesas, nes šios energijos žmogui “duotas” ribotas kiekis ir tik vieną kartą visam gyvenimui, todėl būtina išmokti ją naudoti ekonomiškai ir nešvaistyti tuščiam smalsumui ar malonumams patenkinti.

⁵² Viršugalvyje egzistuoja taškas (skr. – Brahma-Randhra), kurį per stuburo kanalą tekančių energijų srautas (skr. –*Suṣūmna*) sujungia su širdimi.

221. Šiandien parodėme imperilo nuosėdas. Kaip tik šis nuodas teikia žmonėms tiek nerimo. Nepamirškite, kad net pats didžiausias nemokšiškumas nenusipelno nė menkausio imperilo lašo. Juk imperilas nėra asmeninis produktas – garuodamas jis prisodrina erdvę, už kurios švarą atsakingi visi.

222. Laisva valia – labai prieštaringas dalykas. Vieni ją paverčia savivale, kiti – neatsakingumu, treči – išdidumo beprotyste. Tik pasiekęs dvasios discipliną gali suvokti, kokia griežta laisvės tikrovė.

Laisvės nuosmukį galima pavadinti nemokšiškumo švente. Žmonės negali susitaikyti su Pažinimo Hierarchijos egzistavimu ir gerbti valios griežtumą. Tačiau argi įmanoma Joga ten, kur nėra atsakomybės už valią? Kiekvienas jogas tramdyte tramdo savo širdį – tokie atsakingi jo valios veiksmai. Jogo valios sukeltos pasekmės gali būti nepaprastai sunkios, bet jis žino, kodėl jis jas pasirinko. Taip jogą galima įsivaizduoti kariu be pamainos.

Tas, kuris pasitiki savo valia, tegul ateina!

223. Net aštriasi nagai jums nebaisūs, riaumojimas jūsų negąsdina. Žvėrys vizgina uodegas ir pasiruošę tarnauti. Būtent Jogos kelias pavojų paverčia ugnies gėlėmis. Kai patariu išsaugoti žemės patirtis, turiu mintyje vien tik dvasios tvirtumo ugdymą. Mes smerkiame tuščią energijų eikvojimą. Kiekvienas ko nors įsigijimas yra laisvės pakopa. Kur baigiasi leidžiamų įsigijimų riba? Mokytojo patirtis ir intuityvi visažinystė padės išsiugdyti saiko matą. Jogos viską gali, jogui viskas negalima. Kokios gi tos apribojimo sąlygos?

Atsakomybė už savo dvasinius turtus, vien tik šių turtų įsigijimas dera jogui. Visa kita – tik kaip kario ginklai, kurie po mūšio gražinami vadui. Čia negali kilti abejonių. “Valdove, pasiimk atgal visus mano ginklus, kertantį kardą ir apsaugos skydą. Koks sunkus šalmas, kuris kovoje buvo lengvesnis už plunksną! Blauzdų šarvai varžo žingsnį, o šarvų antalkūniai kaip grandinės prie rankų!” Vadas pasakys: “Kiekviena kova turi savo ginklą. Netinkamus ginklus palik, jie bus perduoti tavo dvasios būsenos įpėdiniui. Kiekvienas ginklas pritaikytas konkrečiai kovai. Kardas tau jau per trumpas, todėl tau įteikiu šviesos ietį ir tolimų skrydžių strėles”.

Tas, kuris matė priešą per kardo ilgį, tas žino, kaip pasiūsti pergalės strėlę. Tačiau daugelis karių nežino ginklų tikslingumo ir todėl patenka po priešo smūgiais. Per neapsižiūrėjimą patekęs po priešo smūgiu nenusipelno garbės. Ši kovos taisyklė privaloma kiekvienam jogui.

224. Išlaisvintas subtilus jogo kūnas lanko įvairius būties planus. Jis gali tiek skrieti tarpplanetine erdve, tiek prasiskverbti į planetos gelmes. Planetos kataklizmų tyrinėjimai padės suvokti gyvenimo sluoksnykus. Galima stebėti, kaip suakmenėjo gyvūnai, užklupti mineralinio srauto. Galima keliauti požeminiais kanalais ir pamatyti, kaip išsekinti planetos pagrindai. Taip jogo dvasia pripranta prie senųjų kūnų būsenos, ir niekas jam neatrodo amžinai tvirtas, išbaigtas. Toks suvokimas – paskata tolesniam dvasios tobulėjimui. Toks siekis tobulėti ateis suvokus netobulumą.

225. Klaidinga galvoti, kad sąmonė plečiasi nuo žavėjimosi subtiliosiomis tobulėjimo galimybėmis. Kaip apačioje, taip ir viršuje – visur darbas bei patirtis. Sąmonė maitina subtilaus kūno augimą. Net menkiausias pojūtis, kuria subtilaus kūno materiją. Būtent į šią sąlygą žmonės nekreipia dėmesio. Jie galvoja, kad ryškiais poelgiais galima kompensuoti virtualinę menkų buitinių veiksmų. Bet kur dideli, kur maži? Todėl jogo veiksmai visada subtiliai apmąstyti. Kiekviename jogo veiksmo galima įžvelgti pastabumą ir kruopštumą. Juose nėra prietarų ir svetimų įpročių. Jis žengia kaip liūtas, nelauždamas jo dėmesio nevertų augalų, bet jo smūgis triuškina be abejonių. Taip reikia vertinti kiekvieno savo veiksmo esmę. Nereikia galvoti, kad naują sodą sodinsi rytoj.

Tik iš karto, tuoj pat, neatidėliojant galima sustiprinti sąmonės daigyną. Sodininkas ištyrinėja kiekvieną sode rastą naują šaknį. Jogui kiekviena sąmonės gija bus ryšys su tolimais pasauliais.

226. Savo veiksmais jogas prilįgsta akmentašiui arba subtiliausių dirbinių auksakaliui. Labiausiai jogas primena auksakalį. Tik auksakalys subtiliausiais prisilietimais iš detalių kuria ornamentą. Taip ir jogas sugeba perprasti nematomas žmonių ketinimų aplinkybes. Jis susitelkia į fizine rega nematomą ir išmoksta perprasti tikrąsias įvykių priežastis.

Jogas kaupia įžvalgumo patirtį. Argi jogas gali visiškai pasitraukti iš gyvenimo? Jis taip persiėmęs tobulėjimu, kad net negali ilgai išbūti vienoje tarpplanetinėje būsenoje. Jums žinomas jogas U. susikūrė ypatingą tarpplanetinę veiklą, kuri atnešė naudą žmonijai ir padėjo pagrindus subtilaus kūno sutankinimo tyrimams. Šį pavyzdį pateikiu kaip įrodymą, kad visur reikalingas individualus sąmoningas darbas.

Subtilaus Pasaulio iškraipymai trukdo žmonijai nuosekliai tęsti tobulėjimą. Tačiau šiuos iškraipymus įneša fizinis pasaulis, taigi ir gydyti reikėtų pradėti nuo pastarojo. Todėl ir Jogos studijos nėra individualus tobulėjimas, bet Subtilaus Pasaulio švarinimas. Jogas, sąmoningai keisdamas sąmonės būsenas, pasiekia dvasios darbo įtampą. Jis ne tik sutrumpina poilsį tarp įsikūnijimų, bet iš karto nukreipia mintį naudingų veiksmų kryptimi. Taip jis sujungia savimi atskirtus pasaulius ir savo nepertraukiamu darbu siekia viso ko pažinimo.

227. Kiekvienas kosminis laimėjimas dėl aplaidumo gali tapti pavojingas. Jeigu žmonės pajėgs įvaldyti naujas energijas, tai silpnoms dvasioms padidės apsidėmimo pavojus. Į apsidėmimą vertėtų pažvelgti moksliskai. Nustatyti du egzistavimo momentai. Pirmas – gyvenimo nenutrūkstamumas įvairiuose būviuose, antras – vienos būtybės valios įtaka kitai būtybei. Taip nematerialios būtybės, egzistuojančios įvairių laipsnių subtilumo kūnuose, gali nukreipti savo mintis į žemėje įsikūnijusias būtybes. Nesąmoninga energija gali susieti pasaulius, bet susiedama su aukštesniu, kartu atveria kelią žemesniems. Be to, žinote, kaip žemesnieji stengiasi priartėti prie fizinių emanacijų. Todėl reikia perspėti žmones apie valios tvirtumą, nes apsidėmimas yra viena iš labiausiai neleistinų būsenų. Tik kito žmogaus valios, tvirtos ir tyros, įsiterpimas gali nutraukti šią savivalę, kuri išrinka žmones nepriklausomai nuo amžiaus ir padėties.

Gydytojo uždavinys – išsižiūrėti į ligonį ir surasti svetimos valios požymius. Jeigu gydytojas pats pakankamai tyras ir nebijo persinešti į save neprašyto svečio, jis gali taikyti valios poveikį. Tačiau vien apsidėję išėjimo nepakanka pagijimui. Apie tris metus tebeegzistuoja situacijos atsinaujinimo galimybė, ligonis turi įdėmiai kontroliuoti savo mintis. Būtina perspėti gydytojus.

Nesuskaičiuojama daugybė norinčių įteigti žmonėms pačias šlykščiausias mintis, bet žmogaus išgelbėjimui pakanka turėti jėgų ir surasti įsakymo ritmą. Jogo pareiga išvartyti kenksmingus poveikius.

228. Atviri energetiniai centrai atveria evoliucinį kosminį kanalą, tačiau mediumai⁵³ – kaip laivas be vairo. Visa žmonija siekdama tobulėjimo turi kilti evoliuciniu kanalu, bet uždari energetiniai centrai stumia ją toli atgal. Atviri energetiniai centrai tėra tik teisingos krypties įrodymas, kai tuo tarpu mediumas pats sau kelia pavojų. Mediumas – tai užvažiuojamieji nakvynės namai išsikūnijusiems melagiams.

229. Aukštikalnių magnetizmas ir atviri energetiniai centrai seseriai Urusvati padėjo įžiūrėti foksato bei Spindulingosios Materijos kristalus, imperilo nuosėdas ir psichinės energijos

⁵³ Mediumas (lot. – vidurys), spiritizme tarpininkas tarp žmonių ir materialaus kūno neturinčių nefizinio pasaulio gyventojų, dvasių. Mediumas leidžia dvasiai laikinai įeiti į jo kūną ir per jį kalbėti su gyvaisiais.

emanacijos. Pagalvokite, jeigu psichinės energijos emanacija regima plika akimi – vadinasi, ji pastebima. Viskas, ką įmanoma pastebėti, gali būti kondensuota, vadinasi, gali būti surinkta nauja gyva jėga. Taip laboratorinių bandymų keliu priartinsime naujų energijų įvaldymą. Žmonės, sutirštindami savo natūralias emanacijas, gali pasiruošti naujo gyvybingumo atsargas. Tai, kas išsisklaido erdvėje, gali būti betarpiškai panaudota. Štai kodėl reikalingas aukštai esantis Žinių miestas. Štai kodėl reikia atkreipti dėmesį į psichinės energijos ugdymą.

230. Reikia būti atidiems taip vadinamo sielos dvigubo gyvenimo atžvilgiu. Blogiausiu atveju jis yra apsidėmimo atmaina, geriausiu – ankstesnių gyvenimų pasekmė. Kartais siela taip tampriai susiliečia su ankstesniais įsikūnijimais, kad juos iš naujo išgyvena. Reikia labai atsargiai elgtis su ta būseną, kuri nesusijusi su esamo įsikūnijimo sąmone. Nereikia kankinti klausimais, bet ir čia jogas gali būti naudingas. Jis gali įsakyti atsitraukti nuo praeities. Jūs pastebėjote, kad Mes tik esant neišvengiamam reikalui minime ankstesnius įsikūnijimus, kad iš Akašos nepritrauktume praeities emanacijų.

231. Niekada nereikia kviestis žmonių į savo kiemą. Net didieji Mokytojai perpildydavo kreipimosi taurę, nuogaustaudami, kad Mokymas liks neperduotas. Tuo tarpu kiekvienas Mokymas pasirodo savo laiku, jis prisodrina erdvę ir skleidžia emanacijas, kurios prisismelkia netikėtais keliais. Regime, kaip daugelis plačiai skleistų dalykų nugrimzdo pačioje pirmoje sąmyšio bangoje. Tačiau malonu stebėti, kaip dygsta neregimas pasėlis. Kiek kartų išjuokta knyga buvo atmesta, kol sulaukė teisingo dėmesio. Taip ir kūrinių deginimas tik sutvirtindavo juos. Reikia saugotis ne persekiojimų, bet pripažinimo. Reikia nuolat tai kartoti, nes žmonės orientuojasi į minią ir nesuvokia atsitiktinio sambūrio beprasmybės.

Jogas sugeba šykščiai, bet išmintingai dalinti Mokymo žodžius. Duoti visiems viską, reiškia pačią erdvę paversti nelaiminga. Ateities miškas tegul išauga iš nedaugelio, bet tvirtų kamienų, nes smulkūs krūmokšniai stelbia vienas kitą ir teikia prieglobstį kenksmingoms būtybėms. Kiekviename gamtos reiškinyje galite stebėti aukštesniųjų organizmų augimo kelius. Aukštesniaisiais organizmais vadiname minties atsiradimą ir įsikūnijimą. Minčių nuotrupos, aišku, nieko vertos, bet nenutrūkstanti ir tiksli mintis gali tapti Mokymo atrama.

232. Kas gali atmesti naudingą vadovavimą? Tas, kuris atmetė mintis apie patogų gyvenimą. Kam galima duoti kovos priemones? Tam, kuris nepaliks kovos lauko!

233. Nereikia toli ieškoti to, kas yra čia pat. Kokią neatitaisomą žalą žmonijai padarė tariami magijos ieškojimai! Užuoat plėtę savo sąmonę žmonės, apsiribodavo svetimų formulių žodžiais, dažnai net nežinodami jų reikšmės ir tarimo ritmo. Kas dar taip priešinasi evoliucijai kaip sustingdytos magijos formulės? Tokie magijos metodai labiausiai nutolino Astralinį Pasaulį nuo įkūnyto pasaulio. Net apsidėmimas dažniausiai yra tokių maginių iššaukimų pasekmė. Apie mediumų veiklą galima pasakyti tą patį.

Tos magijos formulės, kurios viešai publikuojamos, yra klaidingos. Jose praleista tai, kas perduodama tik iš lūpų į ausį. Be abejo, jogas šiuo atveju yra visiška mago priešingybė. Save vadinantis magu remiasi klaidingais ir sustingusiais žodžiais, jogas nuolat įkvepia naują Kosmoso kvėpavimą. Vienas senas nuo gimimo, kitas jaunas iki senatvės. Vienas bando smogti svetimais žodžiais, kitas nugali laisva mintimi. Vienas ginasi apgailėtinais asmenimis, kitas apsigaubęs savo žvilgsnio šarvais.

Joga neturi nieko bendra su tariama magija.

234. Jūs matėte, kaip upelis virsta galingu srautu, jeigu jis surenka visus krioklius ir visas tėkmes, paversdamas jas savo bangomis. Taip ir jogui nėra blogų ir gerų žinių, jis sugeria visas žinias ir visur įžvelgia naudą.

Reikia pasiruošti realizuoti visas žinias. Kokią sritį galime laikyti neverta dėmesio? Kaip galime išlikti tvirti, jeigu patys atstumiami reikiamą medžiagą?

235. Teisingai pastebėta, kad kai kurie skausmai vadinami šventais; per juos tobulėja dvasia, ir nėra kito kelio. Neturime pavyzdžių, kad sąmonė plėstųsi be fizinio kūno skausmų. Būtina suprasti, kaip atsargiai reikia sutikti kiekvieną reiškinių, kada mes kiekvieną akimirką laukiame aukščiausių energijų srauto.

236. Koks pasitikėjimas pats geriausias? Be žodžių rodomas pasitikėjimas pats geriausias. Kokia abejonė pati blogiausia? Akimirkos abejonė pati blogiausia. Baisi ne grėsminga abejonių gyvatė – vienu žygdarbiu gali būti sunaikinta gyvatė – bet išnaikinti daugybei mažų kirminų prireiks ne mažo vaistų kiekio. Paties stipriausio pasitikėjimo neįžeis nei mintis, nei žodis. Geriau nuryti nuodus, nei sirgti abejonėmis. Pasitikėjimo apšviestam nereikia šarvų.

237. Kelias į Mokytoją vienas – eik neatsigręždamas. Mintis apie nesėkmę – jau pralaimėjimas. Kaip erelis per bedugnę praskrenda tas, kuris žino savo skrydžio kryptį. Mokate magnetizuoti aplinkybes.

238. Taip nebūna, kad nevargintų sena ankstesnių įsikūnijimų aura; ypatingai, kai karma atveda nelabai malonius pakeleivius, tačiau kai toks susitikimas baigiasi, jaučiamas palengvėjimas, tarsi būtų atiduota svetima manta. Ne mažiau kaip pusė visų žemės susitikimų susiję su ankstesniais įsikūnijimais. Galima įsivaizduoti kaip kamštinės figūrėlės susinarsto nuo aukščiausios elektros energijos spaudimo.

Išsišakojusios karmos susikaupimas sukuria sudėtingus derinius, tokius kaip dviguba ir net triguba giminystė. Tačiau geriau būti mokėtoju, nei gavėju, nes kiekvienas susimokėjimas išbaigia praeitį, kai tuo tarpu gavimas gali vėl susieti.

239. Reikia priprasti, kad niekas naudingas nedingsta. Reikia priprasti prie minties apie aplinkinių pavojų dydį. Reikia priprasti prie minties apie žinių sunkį. Buda sūnui paliko priesaką išsaugoti džiaugsmą, nes tai sunkiausia Žemėje. Geriau išsaugoti visą žinių sunkį, nei prarasti veiksmingumą.

240. Reikia peržiūrėti visas nuostatas apie mirtį. Jeigu nėra minties apie savižudybę, jeigu viskas pagrįsta darbu, tai argi reikalingas ilgas amžius viename kūne? Naudingiau laiką išdalinti keletui patirčių. Energijos ekonomija yra Visatos pagrindas. Pereiti į naujus namus, kupinus ozono – proga patirti naują žinių kaupimo etapą.

Jogo pareiga – sugriauti mirties garbinimą. Galima taip susisiaurinti, kad persikėlimas į gretimą miestą pradės atrodyti įvykiu. Vėliau sunku taps ne keisti būstus, bet keisti rūbus. Nejudrūs žmonės labiausiai bijo mirties. Mąstyti apie ją nesiryžta ir perėjimo momentą prilygina baigtinei būsenai. Net kūno oda turi savybę atsinaujinti, tačiau mes nekviečiame ritualinių pasalaugų biuro laidoti nukritusių pleiskanų. Kodėl mikrokosmui nepritaikyti analogijos su makrokosmu, prisimenant visas dvasios nesuardomumo nuostatas, apie kurias kalba Bhagavatgyta⁵⁴.

⁵⁴ Bhagavatgyta (skr.), „Viešpaties giesmė“. Didžiausio pasaulyje (susideda iš 18 knygų, turinčių apie 100 000 dvielių) indų epo Mahabharatos (Didžiojo pasakojimo apie Bharatos ainių kovą) dalis. Šis epas, tradiciškai priskiriamas legendiniam pranašui Vijui, iš tikrųjų yra daugelio kartų kūrinys, kurtas maždaug 1000 metų (nuo IV a. Pr. Kr. iki IV a.). Svarbiausioji tema – 2 giminių, Kauravų ir Pandavų, kova dėl

241. Ar jogas gali jaustis pavargęs? Be abejo taip, jeigu net jis gali sirgti, bet jis žinos, kad nauja energijų atsarga turi būti sukaupta. Jis žinos, kur pereikvojo energijas, ir ramiai gers valerijoną bei muskusą.

Laimė žinoti, kad jūsų organizmas prašo atnaujinti energijas. Nuovargis nuo praeities yra laimė ateičiai. Naujos sankaupos visada pranoksta buvusias. Vadinasi, nuovargis yra mūsų draugas. Jo skatinama išmintinga gyvatė keičia odą, bet gyvatė nekerta atsinaujinimo metu. Ji žino, kad atsinaujinimo sėkmė priklauso nuo ramybės. Todėl žmogus, turintis priežastį nuovargiui, protingai paskirs sau poilsį, duodamas darbo visiškai kitiems energetiniams centrams.

242. Sunku suvokiant, kiek mažai žmonių kupinų noro duoti viską, duoti erdvei, duoti nematomiems pasauliams, būtent duoti žinias nepažįstamiems žmonėms. Ši atsaja nuo kasdieninio pasaulio formuoja naują mąstymą. Nelengvas erdvinis egzistavimas, neregintiems žmonėms jis sukuria sieną. Jeigu kelias driekiasi ne per miestų gatves, tai širdis gali atlaikyti nuodingų medžiagų spaudimą. Priešingu atveju nepaprastai sunku suderinti žemišką su amžinu.

243. Tikrovę formuoja erdvės dėsniai. Net ligos ir pasveikimo pradžia neįjuntama. Dažnai pradinį momentą galima užfiksuoti tik nepertraukiamai stebint, nes kiekvienas fizinis veiksmas gimdo daugybę jį lydinčių pasekmių, kurių dėsniai slypi subtilių energijų srityje.

244. „Kape esančiam gyvastį dovanotojui“ – tai aiškiausias persikūnijimo ir gyvenimo nenutrūkstamumo pripažinimas.

245. Kodėl Žemė serga? Todėl, kad planetų spinduliai negali prasiskverbti per jos užterštą aurą. Kuo virs žmogus, jeigu nustos bendrauti su aukštesne sąmone ir nugalės į žemą nemokšišumą? Nuo planetos Valdovų iki mikroorganizmų veikia vienas dėsnis. Praradę tolimų pasaulių įvaizdį, žmonės nutolo nuo suvokimo apie tobulėjimą. Pasauliai jiems tapo beprotiška svajone, o jų pačių tobulėjimas virto nereikalinga ir pavojinga pramoga. Kaip padieniai vergai žmonės tikisi vien nugyventi gyvenimą. Religijos prigašdino žmoniją paskutiniu teismu ir užgniaužė drąsą. Žmogus, akiai atsidavęs valstybinei religijai, kaip asilas, tempiantis nežinomą naštą. Ar galima religiją paversti policine priemone? Argi galima tikėti už bendravimą su dangumi pinigais gaunančių nepažįstamų žmonių skelbiamu nuosprendžiu?

Jogo reikšmė valstybinės religijos atžvilgiu labai svarbi. Neįbauginamas, tiriantis, nenuilstantis jogas turi padėti žmonijai prisiminti Vienovės dėsni. Kaip kertantis kardas švyti jogo mintis erdvėje. Pasiruošęs keisti bendravimo metodus, pasiruošęs žygdarbiui, pasiruošęs nemokšiškumo išpuoliams jogas siūlo žmonijai pagalvoti apie įsikūnijusių žemėje egzistavimo priežastis. Nuo šios minties keisis darbo ir pažinimo kokybė. Pamąstęs apie žmonėms būdingas galimybes, kuris netaps narsiu drąsuoliu? Argi nepriklauso nugalėtojo vainikas tam, kuris išmokys žmoniją narsos? Priešingu atveju žmonių galvos kaip kiaulių links žemyn prie žemės atmatų.

246. Dabartinė rasė turi daug iškreiptų ypatumų. Šiuolaikiniai žmonės viskuo nori įsitikinti asmeniškai. Atrodytų, kad tai labai gerai, bet pasekmės būna pačios netikėčiausias. Įsitikinę, žmonės grįžta prie savo užsiėmimų be jokių išvadų. Labiausiai stublinantys dalykai nepalieka pėdsako kasdieniniame gyvenime. Galima stebėtis, kaip save mokslininkais laikantys žmonės

valdžios. Į pagrindinį tekstą įpinta daugybė legendų, padavimų, mitų, poemų, filosofinių religinių traktatų, kurie sudaro ištisą induizmo šventraščių enciklopediją. Viena iš tokių poemų – Bhagavatgyta, parašyta kaip Važnyčiotojui, Dievo Asmens, Krišnos ir jo mokinio Ardžunos dialogas. Joje aptariami aukščiausios dvasinės filosofijos klausimai.

praeina pro pačius naudingiausius reiškinius. Visi atradimai padaryti mažiau nei prieš šimtą metų jiems išlieka ginčytinos hipotezės.

Iš kur atsirado mūsų rasės mąstymo sąstingis? Panašus merdėjimas būdingas kiekvienos rasės pabaigai. Tai senatvė, tai galas, tai nenoras prisidėti prie evoliucijos. Todėl nuolat patariu kreiptis į rečiau pasitaikančius mąstančius žmones, nepaisant jų užimamos padėties.

Lygiai taip išsigimė pagalbos ir darbo kokybės sąvokos. Žmonėms reikalinga tik abejotina pagalba; kaip nueinantys, žmonės iš viso nebegalvoja apie kokybę. Tegul bent nedaugelis nelaiko savęs neatsakingais. Taip per atsakomybę mes priartėsime prie mąstymo lankstumo.

247. Mes sveikiname kalbų kitimą. Šis kitimas padeda išvengti žodžių ir, svarbiausia, prasmės formalumo. Šimtmečiai sluoksniuoja įpročius ir stingdo mąstymą. Kataklizmai ir valdžios permainos įneša naujas netikėtas sąvokas ir naujus žodžius. Ankstesnės sąvokos tampa nepriimtinos, o kartu su jomis atkrenta ir pasenę įpročiai. Labiausiai pavojinga ne žodžio raidė, bet prasmė.

Pavyzdys. – Sakau: “Aplinkybės klostosi sėkmingai”. Žmonės tebemažsto savo sąvokomis ir supranta: “Reiškia aplinkybės geros”. Tačiau sėkmės sąvoka kur kas platesnė nei gera ar bloga. Ornamento sėkmė priklauso ne nuo spalvų monotonijos, bet nuo kontrastų ryškumo.

Taip pat žmonėms sunku įsisąmoninti nuostatą, kad gėris ir blogis nėra esminiai dalykai. Tik prieštaravimai gimdo ir vieną, ir kitą. Veržlaus erdvinių kūnų srauto, nesulaikomo ir amžinai naujo, suvokimas padėtų žmonėms pripažinti veržlų gyvenimo principą. Tada kiekvienas gyvenimo momentas įgautų lankstumą, išryškintų praeities grandis ir ateities neišvengiamybę. Į ateitį susitelkusi dvasia neapsisunkins praeities skarmalais. Jai reikalingi žodžiai naujai iškylantiems vertinimams, ji laužo žodžių užtvartas. Greičiau galima atleisti nepavykusį bandymą, nei surambėjusį, įprastą senolio pasveikinimą. Judėdami mes plečiame gimimo sąlygų primestas sąvokų ribas. Tai ką fiziniai kūnai gauna gyvenimo kelyje nesisieja su dvasios paveldu. Todėl išorinių formų lankstumas palengvins dvasios siekius.

Visų Mokytyjų priesakas apie kintančią daiktų reikšmę skatino judėti. Buvo nurodomas ne asketizmas, bet protingas daiktų valdymas.

248. Sugebėjimas suvokti žodžių prasmę priklauso vidinio energetinio gerklės centro jautrumui, bet ne kalbos konstrukcijai. Pačią paprasčiausią sąvoką pasiūlykite aptarti tūkstančiui žmonių ir galite gauti tik vieną konkretų paaiškinimą. Reikia mokytis tikrojo kalbos suvokimo. Joga padės išsiugdyti tikrąjį minties suvokimą. Įvairių kalbų supratimas priklauso nuo to paties energetinio gerklės centro.

Mokyklose vaikams naudinga skaityti ištraukas nežinomomis kalbomis, atkreipiant dėmesį kaip suprantama svetima kalba. Ranka lengvai užčiuopia pažįstamus daiktus. Sąmonė lengvai atpažįsta kažkada buvusius artimus žodžius. Kiek naudingų pastebėjimų galima taip lengvai atlikti. Joga nuolat moko šio džiaugsmingo budrumo.

249. Daiktus galima gerbti, bet reikia vengti pertekliaus. Labiausiai kenkia mąstyti tarp nereikalingų daiktų. Kaip voratinkliai raizgosi pavargusios mintys apie daiktų panaudojimą ir išdėstymą. Ilgoms kančioms pasmerkia seno amžiaus gamyba. Formų atnaujinimas gali sukelti netikėtą minčių srautą. Jeigu mums lemta gyventi su daiktais, tai negalima į juos žvelgti abejingai. Daiktų kokybė ir reikšmė evoliucijos kasdienybėje – tema verta pamąstymo. Be abejo, naujam namui reikėtų naujų tinkamų daiktų, bet jų rasti beveik neįmanoma. Vadinasi, žmonės turi ieškoti naujų sprendimų. Tačiau naujo apstatymo kūrimui reikia suvokti, kur krypsta

gyvenimas. Argi galima mąstyti apie tokį gyvenimo atnaujinimą, kol žmonės galvoja, kad gyvenimą reikia nugyventi kaip gyvuliams, nežinant praeities ir ateities?

Užduokite klausimą apie gyvenimo prasmę ir gausite pačius beviltiškiausius atsakymus. Kai pati erdvė jau šaukia apie energiją ir ryžtą, tik tada minia persiuva senus rūbus. Sutartys privedė žmoniją prie tikros katastrofos, tačiau net ir naujos sutartys gali būti perrašomos tik nebetinkamų senų tekstų pagrindu; nauji rūbai persiuvami iš nebetinkamų naudojimui atgyvenų.

Siaubinga suprasti, kaip Žemės gyventojai užgriozdino sau kelią? Reikalinga ne malda, bet griežtas darbas. Ir tai reikia nuolat kartoti. Terminai nelaukia ir siunčia pačias artimiausias galimybes. Nejaugi prekeiviai to nepastebi?

Jogas ateina pačiu laiku ir aiškina, kad laimė pasiekama. Jogas gali kurti gyvenimą, nes moka sugretinti ir žino vertę. Pats gyvenimas iškelia Jogos aktualumą. Priešingu atveju, kaip ir kuo žmonės galėtų nustatyti tikrą siekių kryptį?

250. Visos aplinkybės geros, jeigu terminas neišvengiamai sukako: gaisras nušviečia kelią; perkūnas žadina keltis sargybon; liūtis nuplauna kelio dulkes; nėra nepalankių reiškinių; Mūsų spinduliai pakreipia kelią ir apgaubia apsaugos kupolu. Kai perspėjame apie požeminio praėjimo ankštumą, tai darome vardan jūsų žinojimo. Tik kai naudinga permaina, siunčiame draudimą ir naują nurodymą. Kartais naudingiau apeiti kalną, nei vargti su stačiais skardžiais.

Mes neturime ko neigti, nes būtis neneigtina, belieka realizuoti. Tada negali būti nei graužaties, nei nusivylimo, vien tik paspirtis. Mes pažįstame visas žoles, išaugusias Mūsų pievoje. Mes žinome visas jų savybes ir todėl jų nevadiname piktžolėmis. Kiekviena kenksminga ne savo laiku, kiekviena naudinga, kai neišvengiama.

251. Apie ką gi kalbame? Apie ištikimybės ir budrumo savybes. Ištikimybė – nesutramdoma, viską nugalinti, kurianti, kelią sutrumpinanti savybė. Budrumas – visur prasiskverbianti, viską suvokianti, nepavargstanti, siekį stiprinanti savybė. Ar daug kas sugeba išsiugdyti ištikimybę ir budrumą? Kur nueis ištikimas neregys? Ar gali išlaikyti įžvalgumą budrus išdavikas? Taip galima patikėti visas žoles ištikimam. Budriam galima parodyti visas gėles.

Taip sumenkintas ištikimybės suvokimas! Žmonės nedelsia rodyti nepasitenkinimo. Ištikimųjų sąrašai pas Mus nėra ilgi. Vertinkite kiekvieną ištikimybės pasireiškimą. Deja ištikimybės matas – sunki valanda. Budrumo matas – rūko uždanga. Mūsų skydas – tik ištikimybės supratimas. Ištikimybe žmonės laiko ir meilę, ir pasiryžimą, ir rūpestį, tačiau šios ištikimybės dalys kaip užuojautos šypsena. Pati ištikimybė švyti kaip mūšiui pasiruošęs karys.

Dažnai kalbėkite apie ištikimybę, skatinkite budrumą. Žmonėms reikia kartoti.

252. Kiekvieną iliuziją galima papildyti iki realybės. Todėl į iliuzijas reikia žiūrėti kaip į švytinčias muses. Kas norės sunaikinti ką nors, skleidžiantį šviesą?

Sugebėkite nugalėti veidmainystės tamsą, bet tegul gyvena kiekvienas nuoširdumo lapelis.

253. Ateities puošimas visomis įkvėpimo gėlėmis – aušros šviesa. Praeities puošimas – kapų vainikas. Kaupiantis ateities galią – Mūsų karys, net jo jėga auga nuo ateities lobių. Kaip siekio valanda panaši į sukurį, taip žvilgsnis atgal – į trūnijimą. Ugnies Jogai praeityje viskas sudeginta.

254. Žmonių siekiai mažai teatitinka psichinės energijos savybes. Kai kurios šios energijos savybės prarado sąmoningumo požymius. Sunkiausiai žmonija suvokia energijos begalinumą ir jos savaiminio atsiskyrimo galimybes. Mes lengvai jaučiame energijas, susijusias su fizinio kūno veiksmis, bet patį nuostabiausią poveikį menkai tesuvokiame. Pačiu nuostabiausiu galime

laikyti tarsi savarankišką psichinės energijos veikimą dideliais atstumais. Kaip iš patrankos išlėkusio sviedinio pasekmės juntamos toli priekyje, taip mūsų energija gali sukelti pakankami tolimą ir ilgalaikį poveikį. Be abejo, trukmė priklauso nuo energijų atsargų.

Energiją galima pasiūsti sąmoningai, bet taip pat ji gali atsiskirti ir nesąmoningai, jeigu skrieja įprasta kryptimi. Kai energijų užtaisas išsiruošė tolimam skrydžiui, tada laikinai jausime energijų išsisėmimą. Žinantis šią savybę nesigrauš, atvirkščiai, jis savo sąmone skatins skrydį.

Jūs girdėjote legendą apie besisukiojančią debesį virš ypatingos reikšmės vietos – jos pagrindas tos pačios energijos sviedinys. Energijos skrydis gali būti toks stiprus, kad pajėgia sukurti fizinį reiškinį, nes energijos susijungimas su stichijomis gimdo pačius netikėčiausius darinius. Savaiminio atsiskyrimo energijos veiksmų metu reikia būti pasiruošus jausti nuovargį, nes tai natūrali rezervuaro ištuštinimo pasekmė.

Atsiskyrusi energija dirba su neatidėliotinomis aplinkybėmis. Nauja kūryba, be abejo, pritraukia artimiausias sąmones. Kaip pagalba skrieja iš jų siuntiniai, atnešantys narsumą, žvalumą, išradingumą. Ir dažniausiai nei siuntėjas, nei gavėjas nieko net neįtaria. Dvasios dalumas yra energijų siuntinio esmė. Siuntinio energija atlieka savo darbą, o tuo metu siuntėjas tarsi ilsisi dėl nuovargio.

Kiek siuntinių skrieja erdvėje! Ar kai kurie iš jų netaps naujų planetų pagrindu?

255. Jūs uždegate žvakę, ir tuoj pat iš tamsos į ją atskrieja daugybė vabzdžių. Jūs ugdote psichinę energiją ir tuoj pat į ją atskrieja įvairios aplinkybės, mažos ir didelės, tolimos ir artimos. Psichinė energija yra tikras magnetas. Jūs nustebsite sužinoję, kad metalo magnetas ir psichinė energija veikia tos pačios energijos principu. Šią pagrindinę sąmonės energiją visur skleidžia ugnies stichija. Katrais ji neįjuntama, bet dažnai ji nukreipta arba į kosmosą, arba į sąmonės vystymą, ir tada netgi negiluminis stebėjimas gali užfiksuoti aiškias pasekmes. Taip vienam šaltiniui galima priskirti pačias prieštariniausias sritis. Kaip galima nesuvokti, kad iš visos visuotinių energijų įvairovės kai kurios iš jų veikia netikėtus energetinius centrus, taip sujungdamos skirtingas gamtos karalystes. Taip akmuo priartėja prie žmogaus sąmonės.

Be abejo, šiuolaikinis mokslas vengia sąmonės magneto aiškinimo. Sąmonės bangos kaip okeano srovės išgriaučia erdvėje kūrybos formas. Mažai dėmesio skiriama magnetinių srovių stebėjimams pačiose įvairiausiose būtybėse, bet žmonija jau žino apie minčių masinį poveikį.

Nuo nematomos priežasties kaip užkratas skrieja vienodos mintys; kas nors jas surenka, sutelkia ir sustiprina. Tie, kurie sąmonės praplėtimui šį magnetą sukonzentravo viršugalvio srityje, žinojo Didžiojo Mokymo likučius. Iš skirtingų sričių rinkdami magnetines bangas, jie stiprino savo psichinės energijos atsargas. Iš tikrųjų įmanoma sujungti keletą srovių ir praplėsti sąmonę. Pirmiausia tam reikia išmokti įsileisti galimybes – tai pirmoji sąmonės plėtimo sąlyga.

256. Nuliūdo Septynių Vartų Saugotojas: “Siunčiu žmonėms nenutrūkstamą stebuklų srautą, bet jie neatpažįsta jų. Įžiebiu naujas žvaigždes, bet jų šviesa nepakeičia žmonių mąstymo. Nugramzdinu į vandenų gelmes ištisas šalis, bet tyli žmonių sąmonė. Iškeliu kalnus ir Tiesos Mokymus, bet net tada žmonių galvos neatsigręžia į šaukimą. Siunčiu karus ir marą, bet net siaubas nepriverčia žmonių susimąstyti. Siunčiu pažinimo džiaugsmą, bet žmonės iš švento maisto pasidaro srėbalą. Nebeturiu ženklų, kad žmonija išvengtų pražūties!”

Tarė Saugotojui Aukščiausias: “Kai statytojas pradeda pastato statybą argi jis informuoja visus statybininkus? Apie projekto sprendimus žino mažesnioji jų dalis, ir tik keletui patikėta tikroji pastato paskirtis. Tie, kurie rausia ankstesnių pamatų liekanas, nesuvoks net naujo pastato

pamatų mastų. Statytojas negali liūdėti dėl to, kad darbininkai nesuvokia jo projekto esmės. Jis gali tik atitinkamai paskirstyti darbus”.

Taip pat ir žmonių suvokimo atveju žinosime, kad neaprėpiantys ir nedėmesingi gali atlikti tik žemiausios kategorijos darbus. Tegul vienas supratęs prilygsta šimtui tūkstančių išminčių. Ir ženklai jam atsivers kaip nurodymai.

257. Gali paklausti – kaip suprasti palankų kliūčių poveikį, jeigu psichinė energija kaip magnetas surenka visus privalumus? Tiesa, kai didelis laivas spartina greitį, bangų pasipriešinimo jėga didėja. Daugelį kliūčių sukelia mūsų siekiai. Tas pats procesas prie mūsų pritraukia netikėtas priešingos valios dalis. Jeigu jos bus labai stiprios, tai ir mūsų smūgis atitinkamai stiprės. Svarbiausia, kad sutinkamos priešpriešinės srovės būtų stiprios, nes taip mumyse paleidžiamas veikti energijų užsidegimo mechanizmas..

Užsidegimą laikykite naudingą, o įsiliepsnoją pavojingą. Užsidegimu vadiname būseną, kai energetinio centro liepsna išlieka kristalo pavidalo; įsiliepsnojimas – kai energetinis centras liepsnoja viską naikindamas atvira ugnimi kaip gaisras. Kai kalbama, kad kas nors sugniužo nuo aplinkybių, žinokite, kad jis ėjo be užsidegimo ir nuo susidūrimo susidrumstė jo sąmonė. Kartais sunku atpažinti sutrikimo akimirka, bet ji užnuodija visus vėlesnius veiksmus. Tačiau kai žingsnis tvirtas, tada pasipriešinimai palankūs. Jie gimdo žaibą, ir griaustinis suvirpina tolimus kalnus. Iš menko gimsta menkumas. Todėl į kelią išlydėkite su priesaku bjaurėtis menkumu.

Ateitį formuoja sąmonės žaibai, šių kibirkščių jėga priklauso nuo pasipriešinimo. Todėl sėkmė nėra plaukiojimas gelda užžėlusioje kūdroje.

Kai Mes sakome: “Plaukite!” – reiškia išbandykite okeaną. Bangų kalnai teiks jums džiaugsmą. Argi stiprumo išbandymas nėra tiesiog jėgų augimas? Atliekate neįmanomą, kai einate virš bedugnės. Tačiau jūs jau ėjote virš bedugnių ir šypojojotės. Matote, kad kalbu ne apie svajones, bet apie tai, kas jau realizuota ir kam yra liudininkų.

Narsumas yra tik kelio žinojimas, antraip kiekvienas atidarantis uždarytas duris jau būtų narsuolis. Kas gi laukia jo anapus slenksčio? Tačiau Ugnies jogas tik nusišypso.

258. Pažvelkime į žmogaus rankų veiklos suvokimą. Kodėl reikalaujame būtinai veikti žmogaus rankomis? Gal būtų naudingiau žmonijos darbinius sugebėjimus šiek tiek sustiprinti subtiliomis energijomis? Tačiau klausimo esmė glūdi sąmonėje. Kol subtilios energijos nesuvoktos, jos negali žmonėms būti naudingos. Reikia suprasti, kad neįsisąmoninta energija gali būti net pražūtinga. Neįsisąmoninta energija gali priblokšti visą aplinką kaip neįvaldyta stichija. Juk suvokimas yra jau beveik įvaldymas ir bent jau sugretinimas. Kol žmonija nepradės suvokti energijų esmės, būtina reikalauti veikti “žmogaus rankomis”.

Neatimame galimybių, bet pateikiame išeitį iš dabartinės situacijos. Laikas priprasti prie Beribiškumo, prie mums artimų nenusakomų energijų. Jeigu druska yra ant stalo, tai dar nereiškia, kad mes jau jaučiame jos skonį.

259. Daugelį sąvokų reikia nušviesti iš Jogos pusės. Ar galima gyventi be norų? Juk dvasia net kūnijasi pagal norą. Norai panašūs į judėjimo kibirkštis. Tai ką tuomet reiškia, kad jogas išsilaisvina iš norų? Tiksliai apibrėšime žodžių reikšmę: jogas išsilaisvina ne iš norų galimybės, bet iš norų priespaudos. Jis jaučiasi laisvas, nes nevergauja norams. Tikslingumo kelyje jogas sugretindamas atmeta norus vardan kur kas svarbesnio tikslo. Šis pasirinkimo lengvumas ir yra jogo išsilaisvinimas. Niekas netrukdo jo judėjimui.

Būtent nejudrus, negyvybingas noras yra žmonių sukausčiusios grandinės. Norų užkratą atneša arba neapdairumas, arba svetima karma, ir žmogus, užuot judėjęs, prarandą bet kokį

judrumą. Pažvelkite į stovinčius prie raudų sienos. Kas privertė juos nutraukti kelią? Kokios jėgos atitraukė juos nuo pasaulio stebėjimo ir pažinimo? Pats menkiausias, beveik nežvelgiamas noras apsunkino juos ir užmerkė jų akis. Koks monotoniškas tapo jų pasaulis! Noras kaip kirminas iščiulpė jų energiją.

Noras – tai kirminas ir grandinės. Noras – tai kibirkštys ir sparnai. Išsilaisvinęs skrenda į pažinimą. Vergaujantis rauda iš depresijos.

260. Daugelis sąvokų gyvenime nesunaikinamos, bet turi būti sugražinta jų tikroji reikšmė. Taip pat ir vienvėsi sąvokai. Niekur nėra pasakyta, kad jogas fiziškai turi būti vienišas, tačiau dvasiškai vienvėsi neišvengiama. Pasišvėsdamas jis kristalizuoja savo individualybę! Ir kuo labiau jis pasišvenčia, tuo labiau jis nesujaudinamas.

Taip pat turi būti peržiūrėtas garso ir spalvos santykis. Psichinės energijos ugdymo pakopa vadinama spindulinga, kai ją pasiekusi būtybė pradeda spinduliuoti šviesą. Šis šviesos skambesys yra priartėjimo prie tolimų pasaulių pažinimo pakopa.

Atkreipkite dėmesį į žalią spalvą, ji yra esmės pažinimas. Taip pat netikėtai iš erdvės susiformuoja ir kitų jėgų sluoksnyai. Šviesos spinduliavimas – kaip tiltas į Erdvės Ugnį.

Išspinduliuojantis – nepažeidžiamas kaip liepsna! Prisisotinantis šviesos – veržiasi į šviesą!

261. Herojumi nebus tas, kuris brangina gyvybę. Herojus atsargiai neša indą, pasiruošęs jį atiduoti pasaulio kūrimo vardan. Vėl tie patys prieštaravimai. Jogas juos supras. Jis supras saiko mato vertę ir suderins ją su besotyste. Herojus – tikras žygdarbių besotis. Jis ir išalkęs veiklos, ir pasiruošęs išlaikyti saiką kiekvieną akimirką. Veikdamas dėl dvasios, jis neatitrūksta nuo žemės. Nesulaikomas ir atkaklus, nepames pradėto ir nepradės asmeniškai naudingo.

Išsiugdykime sąmonę, gebančią atskirti asmeninį malonumą nuo Visuotinės Gerovės. Subtili riba tarp pataikavimo sau ir pasaulio raidai skirtos veiklos. Tik plati sąmonė gali atskirti vidinę paskatą. Tik plati sąmonė gali nekreipti dėmesio į stumte stumiančias nuomones.

Logika užnuodijo daugelį žodžių; sprendimai kyla iš žodžių mainų, bet ne iš prasmės. Mokymas gali atverti akis, kai jį priima išsamiai visą. Per Mokymą einama kaip per ornamentuotų grindų plyteles. Tamsoje ornamentas nežiūrimas, įžvalgai reikalinga šviesa. Tamsoje ornamentas atrodo nereikšmingas, tinkamas lengvabūdiškumo šokiui. Nežinojimo kojos gali mindyti švenčiausius simbolius.

Ne akys, bet sąmonė patars būti įžvalgiam. Ar galime kuo nors apsunkinti Mokytojo darbą? Kaip švytinti vaivorykštę Mokytojui suskambo atsisakymo džiaugsmas.

“Valdove, priimk mano nuosavybę ir turtus, jeigu jie tinka Tau!”

262. Labai daug kalbama apie kliūtis ir labai mažai naudojamosi jomis. Kliūčių panaudojimo suvokimas suteikia darbui džiaugsmo. Tačiau kai tik kliūtis atsiranda, žmonės pradeda galvoti apie savo pojūčius, pamiršdami, koks privalumas susiformavo jų labui. Žmonės labiau linkę viską daryti kaip paprastai, senais metodais. Gi Mes labiau vertiname netikėtus veiksmus ir tokias pačias pasekmes. Žmonės laimingi, jeigu ką nors atliko kaip visi, bet Mes norime didesnių pasiekimų. Mokykite įvertinti tikrąją įvykių žalą ir naudą. Sunku siųsti žmonėms išskirtinės sėkmės sroves, kai jie vengia išskirtinių kelių. Visi mes turime prabanga apsisupusių pažįstamų, o jeigu jie žinotų, ko neteko per šią prabangą! Žmonės nori prisiimti visus egzistuojančius įpročius, pamiršdami, kad kūno įpročiai įskiepija įpročius ir į dvasią. Dvasia susilpnėja ir pradeda vengti drąsių veiksmų. Taip žmonės tampa “kaip visi”, su tais pačiais sąlyginiais džiaugsmiais ir sielvartais.

Pažinkime kliūčių džiaugsmą ir žinokime, kad sveikinama kliūtis virsta pagreitinta sėkme. Taip nukreipę žvilgsnį į aplinką suprasime, kokių pavojų išvengėme vien tik atsidavimu Mokytojui. Mes dažnai tikime Mokytoju globaliniuose dalykuose ir sunerimstame kasdieniniuose. Tačiau mažas skorpionas kerta neprasčiau už didelį, jeigu lieka nepastebėtas.

Erelio akis reikalinga ne kalną pastebėti, bet įžiūrėti mažą krislelį.

263. Laimė, kad jūs jau suprantate kovos esmę. Ištidos kariaunos įtrauktos į kovą ir nežino, kada poilsis, o kada pavojus. Mašalai telkiasi prieš saulėlydį, bet kur jų tikslas? Net neįmanoma atskirti, kur džiaugsmas, o kur aliarmas. Ši visuotinė kova apima visas būtybes. Tačiau nedaugelis supranta įvykių reikšmę. “Palaukite rytojaus”, – galvoja žmonės, bet jų rytojus prasideda tik po vidurdienio.

264. Apie Palaimintąjį pasakojama:

Kartą Jis aplankė Radžagrichos⁵⁵ valdovą. Valdovas atkreipė dėmesį į savo priėmimo menės švarą, bet Palaimintasis pasakė: “Verčiau parodyk miegamojo, prausyklos ir ugniakuro švarą. Priėmimo menė užteršta negarbingų žmonių, bet ten, kur kuriama tavo sąmonė, ten tegul būna švaru”. Palaimintasis pridūrė: “Reikia skirti suprantančius ir pritariančius. Supratęs Mokymą nedels jo realizuoti gyvenime. Pritariantis linksės galva ir liaupsins Mokymą kaip nuostabią išmintį, bet nerealizuos šios išminties gyvenime. Pritariančių daug, bet jie kaip išdžiūvęs miškas, nei vaisių, nei šešėlio, jų lemtis – vien puvimas. Supratusių mažai, bet jie kaip kempinė, sugeria brangias žinias ir pasiruošę brangia drėgme nuplauti pasaulio nešvarumus. Supratęs negali netaikyti Mokymo, nes, suvokdamas tikslingumą, jis gauna jį kaip gyvenimo rezultatą. Negaiškite laiko su pritariančiais. Tegul pirmiausia parodo pirmojo šaukimo realizaciją”.

Taip Palaimintajam priskiriamas tikslingas požiūris į ateinančius.

Neverta nuolat leisti kibirą į tuščią šulinį. Artojas nebers sėklos ant plikų uolų. Pritariantis lengvai priims naudą, bet išsigąs pačios pirmosios kliūties. Todėl išbandykite kliūtimis.

265. Subtilių energijų prisilietimas kaip ploniausio audeklo, bet ploniausio audeklo rūbus dėvi tik tas, kuris, kuris žino jų vertę. Tai pasiruošusios ir liepsnojančios dvasios skiriamasis bruožas.

266. Dvasios vienatvė padės įsivaizduoti būsimas formas. Tamsos dvasia mąstė: “Kaip dar stipriau pririšti žmoniją prie žemės? Tegul išlieka apeigos ir įpročiai, niekas taip stipriai nepririš žmonijos prie įprastų atvaizdų, bet ši priemonė tinka tik daugumai. Kur kas pavojingesnė vienatvė; joje šviesėja sąmonė ir kuriasi nauji ateities vaizdai. Reikia sutrumpinti vienatvės valandas. Svarbiausia neleisti žmonėms būti vieniems. Įteiksiu jiems atspindį, ir tegul pripranta prie savo atvaizdo”.

Tamsos tarnai atnešė žmonėms veidrodį.

267. Kiekvienas priartėjęs prie Mūsų įsivaizduoja perėjimo į kitą būvį esmę. Jį galima palyginti su žmogumi, pratusiu keliauti, kai tuo tarpu neįgudęs bijo žengti ant laivo denio.

268. Gyvenimas liejasi kaip krioklio vanduo, bet nedaugelis pastebi jo judėjimą. Kaip kapas gyvenimas tų, kurie trokšta vien tik ramybės. Kas yra ramybė? Šią sąvoką išrado tamsieji. Kaip pabrėžia tausojomą žmonės, kai kalba apie ramybę! Ramybę jie supranta kaip poilsį. Poilsis visada susijęs su žemišku džiaugsmu, bet šis nieko neveikimo džiaugsmas ne Mūsų. Argi gamta kada nors gali nieko neveikti? Mes kaip jos dalis paklūstame tam pačiam dėsniui.

⁵⁵ Radžagricha (skr.), Indijos teritorijoje egzistavusios senovinės šalies Magadchos miestas žymus savo atsivertimu į budizmą karalių budistų valdymo laikotarpiu. Čia buvo jų rezidencija ir pirmojo budistų Sinodo, arba Susirinkimo, vieta 510m. Pr. Kr.

Nebūtina visą laiką lakstyti, bet negalima virsti ir šliuzo kaiščiu. Bet kuris augalas – geriausias nepertraukiamos veiklos pavyzdys, lyginant jį su žmogaus gyvenimu.

269. Jūs visiškai teisingai pastebėjote, kad negrįžtame prie jau aptartų dalykų. Tačiau jeigu atidžiau pažvelgtumėte į Mūsų svarstymus, tai išvystumėte kylančią spiralę. Kitaip negali būti. Jeigu bent vieną kartą pasitenkinate menkesniu sprendimu, jis įlauš spiralės liniją. Tas pats atsitiks, jeigu jūs su sprendimu aplenkiate laiką – vėl atsiras linijos trūkis. Gyvenimo linijos negali būti dirbtinai tąšomos ir traukamos, tuo pagrįstas kiekvienas reiškiny. Visa esmė: ar gali sprendimų spiralė nuolat kilti į viršų? Be abejo, jeigu sutarsime ramybę suprasti kaip mąstymo apvalymą. Taip išvengsime didžiausio priešų.

270. Kiekvienas turi savą priešą. Iš priešų sprendžiame apie asmens svarbą, kaip iš šešėlio apie daikto aukštį. Neverta daug dėmesio skirti priešams, bet neverta ir ignoruoti juos. Žmogus be šešėlio neegzistuoja.

Didžiuoju pavadintas Akbaras⁵⁶ buvo labai apdairus priešų atžvilgiu. Patikimas patarėjas sudarinėjo priešų sąrašą. Akbaras dažnai klausinėdavo, ar nepasipildė sąrašas koku nors žymiu vardu. “Kai pamatysiu dėmesio vertą žmogų, pasveikinsiu persirengusį draugą”.

Akbaras dažnai sakydavo: “Esu laimingas, nes galėjau taikyti gyvenime šventą Mokymą, galėjau suteikti pasiturintį gyvenimą liaudžiai, o mano šešėliais buvo žymūs priešai”.

271. Sąmonė judėjimą sutapatina su įprastomis formomis – tai simbolių kombinacija. Reikia sugebėti įvertinti sąmonės pasirinktą simbolį. Valties simbolis jai daug reikšmingesnis už šiuolaikinio laivo, nes valtis labiau atitinka stichijos keliamą pavojų.

Net grūdo dvasia patiria stichijų poveikį, todėl palanku būti visa susiejančios ugnies stichijos draugu.

272. Mokytojas niekada nesumenkina. Galima formuluoti, kai faktas jau įvykęs.

273. Įvairūs gali būti Mokytojo ir mokinio santykiai. Būtent nepanašios pakopos veda prie Mokymo. Kiek žavesio pirmosiose pakopose, ir kokia atsakomybė paskutinėse.

Astraliniame pasaulyje pastebėta, kad žmonės su vidutine sąmone nesiveržia į aukštumas. Vidutinė būseną padeda jiems išvengti kančių, bet neįpareigoja ir pasiaukojančiam darbui. Tą patį matome ir dvasios augimo atveju. Pirmieji šaukimai ir malonūs, ir palaimingi, o globojamo kūdikio būseną nereikalauja atsakomybės. Tačiau sąmonė plečiasi, ir dvasia tampa verta ypatingų užduočių. Kiekviena užduotis prieštarauja inertiškam seno mąstymo žemiškam protui, todėl ją lydi sunkumai ir pavojai. Iš tiesų, mažai kas išmoksta džiaugtis kliūčių įveikimu! Daugelis pasiruošę net gailėtis prarastos vidutinės sąmonės. Nurodymai vis trumpėja, o darbas tampa vis savarankiškesnis. Draugų mažėja, ir kliūtys auga kaip neperkopiama kalnai, o rezultatai – neapčiuopiami. Subtilių energijų poveikio neįmanoma pastebėti. Laikini, taip vadinami šventi, skausmai pastebimai kankina. Dvasios dalijimūsi ir siuntų neįmanoma paaiškinti. Tačiau viską pranoksta troškimas tapti visuotinai naudingi. Plečiasi dvasinis bendradarbiavimas, kurio neriboja erdvė. Sektinas tolimų pasaulių pavyzdys keičia požiūrį į aplinką, ir darbas erdvėje nustoja būti tuščiais žodžiais. Gaunami uždaviniai tampa džiaugsmu ir savu neatsiejamu darbu. Kitaip ir negali būti. Aišku, šis džiaugsmas ne staigūs ožio šuoliai. Gebėjimas vertinti aplinką asmenį padaro griežtesniu, bet gyvenimas transformuojasi ir iš

⁵⁶ Akbaras (1542-1605), Mogolų dinastijos Indijos imperatorius (1556-1605), žymus religijų, menų ir mokslų globėjas, pats liberaliausias iš visų musulmoniškų valdovų. Nei Indijoje, nei jokiaje kitoje musulmoniškoje šalyje nebuvo tolerantiškesnio ir labiau išsilavinusio valdovo už imperatorių Akbarą

viršaus matosi žemiško drakono kūno žiedai. Bebaimiškumas, pasiūstas dar su pirmuoju šaukimu, priartina prie naujų šviesos bangų.

274. Akbaro rūmų istorikas kartą pasakė valdovui: “Tarp valdovų pastebimas neišspręstas reiškinys. Vieni iš jų buvo neprieinami liaudžiai, laikėsi iš tolo. Juos nuversdavo už nereikalingumą. Kiti gyveno visų pavaldinių kasdienybėje, prie jų priprasdavo ir nuversdavo už paprastumą”. Akbaras nusišypsojo: “Vadinasi, valdovas turi išlikti nematomas, pats dalyvaudamas visuose reikaluose ir jiems vadovaudamas”. Taip nusprendė išmintingas valdovas ir numatė ateitį – nepastebimai pastebimas!

275. Vedanta⁵⁷ teisingai nurodo, kad dvasia išlieka neliečiama. Ugninis dvasios pagrindas išlaiko stichijų vienovę, nes stichijų reikšmė nekintama, bet šio pagrindo emanacija kinta plečiantis sąmonei. Taip galima suprasti, kad dvasios pagrindas yra ugnies stichijos dalelė, o aplink ją sukaupta energija yra sąmonė. Vadinasi, vedanta turi omenyje pagrindą, o budizmas kalba apie jo apvalkalų tobulinimą. Taip sujungiamas judrus su nejudriu.

Visiškai aišku, kad Buda, nukreipiantis žmoniją į evoliuciją, akcentavo judrumo savybes, kai tuo tarpu vedanta kalbėjo apie pagrindą. Galite pridėti į liepsną atitinkamų cheminių medžiagų ir taip pakeisti jos spalvą bei dydį, bet ugnies stichijos esmė išliks nepakitusi. Neįžvelgiu prieštaravimų tarp vedantos pagrindų ir budizmo.

276. Taip, Indijoje iš tikrųjų nusimanoma apie subtilių energijų vaidmenį gyvybei. Reikia būti pasiruošusiems moksliskai pažvelgti į reiškinius. Tamsa žymiai prislopina energijų kokybę, bet atvira sąmonė gali sugerti dalį energijų. Tamsos debesys užkerta kelią Saulės spinduliams, bet dalis šviesos ir šilumos vis tiek pasiekia Žemę. Visi Mokymai neturi prieštaravimų. Įprastinių patirčių kelias netiks.

277. Teisingai sakoma, kad nematomos jėgos stipresnės už matomas. Taip pat teisingas suvokimas, kad Mokytojo artumas neatskiriamas.

Teisinga jausti visą gyvenimą įtakojančias erdvines sroves. Nejaugi žmonės nepastebi srovių sutirštėjimo nuo žemiško drakono metų? Drakono uodega kaip magnetas, bet jo viltys bergždžios – šliaužiodamas žeme, negaus išganingos energijos. Būtent tiems metams siūstas drakono ženklas. Reikia saugotis žemiškų rankų. Artimiausius dešimt metų galima tikėtis rafinuotų išdavysčių. Naujoji Era prasideda griausmais ir žaibais. Kas sukels audras? Nepaprastas bukumas.

Koks ilgas tas dešimtmetis, kai jau pasiruošę lietus naujos energijos!

278. Mokytojui dažnai būna nelengva su mokiniu. Mokinys pažada vykdyti visus Mokytojo nurodymus, bet kai tik gauna Įsaką, tai tuoj pat prisigalvoja priežasčių, kodėl jį reikėtų pakeisti. Taip pat nelengva būna Mokytojui, kai jį apkaltina nieko neveikimu. Įsivaizduokite šaulį jau įsitempusį šūviui, o už nugaros jam šaukia, kodėl jis nešauna?

Maži vaikai, jeigu ir neįžvelgia priežasties, tai vis tiek paklūsta vedančiam rankai. Tačiau suaugusieji bando į atsakomąją reakciją įmaišyti ką nors pagal savo nuotaiką. Galima palyginti su padegėliais, kurie gaisro metu palieka neįkainojamus rankraščius ir gelbsti mėgiamą patalynę.

Iš kur kyla Įsako niekinimas? Iš nepasitikėjimo. Neįmanoma suvokti, kaip lengvai priimamos Mokytojo dovanos ir pamirštami jo Įsakai. Kiek apmąstytų perdavimų atmesta ir naudingų veiksmų suardyta vien dėl lengvabūdiškumo! Viena ranka atiduoda pagarbą, kita beria

⁵⁷ Vedanta [skr. – vedų pabaiga], vyraujanti induizmo filosofinė sistema, susikūrusi senųjų indišku filosofinių-religinių tekstų, upanišadų, pagrindų.

perlus į prarają, pamiršdama, kad erdvės prisotinimas asmeninėmis siuntomis yra jos teršimas. Pamirštama, kad pasirinktas Vadovas dėl savo patirties nesumenkins mokinio. Kaip reikia vertinti bendradarbiavimą, sutvirtintą pasitikėjimu!

Kai patys tapsite mokytojais, reikalaukite nedelsiant vykdyti jūsų įsakus. Neįsakinėkite dažnai, tada tai tampa kasdienybe, bet jeigu reikia, trumpai nurodykite. Tegul žino, kad įsakas neatšaukiamas. Kitaip sakant, reikia siekti sujungti saviveiklą su bendradarbiavimu. Įsako iškraipymas prilygsta nuo bėgių nuvažiavusiam traukiniui. Geriau nepriimti duodamo, negu iškreipti bangą.

279. Jūs girdėjote legendą apie įkaidavusį Indros⁵⁸ sostą. Ši legenda turi psichofizinį pagrindą. Ypatinga psichinės atmosferos įtampa sukuria grynai fizinius refleksus. Ryškiai priešingas veiksmas įkaitina ugninę energiją, ir vėl tenka ieškoti pusiausvyros.

280. Tarp priešišku išpuolių Akbaro paklausė: “Kodėl vyksta toks stiprus puolimas?” Akbaras atsakė: “Leiskite ir priešams padirbėti”.

281. Ką reiškia “pamišimas nuo Dievo”? Kodėl senovės pranašai buvo vadinami pamišėliais? Vien dėl intuityvaus žinojimo liepsnos, atskyrusios nuo jų visa kita. Vertinga savybė, atskirianti nuo įprasto mąstymo.

282. Žmonės moka apsisaugoti nuo stichijų grubių pasireiškimų, bet, laikui bėgant, pasireiškus naujoms energijoms reikės subtilesnių metodų. Dar neseniai nuo žaibo žmonės slėpdavosi po medžiu arba gelbėdavosi bėgimu. Dabar jau rado veiksmingas apsaugos priemones. Taip bus ir su subtiliomis energijomis. Tačiau laiku suvokę jas, galės išvengti daugelio nelaimių.

Kaip galima nukreipti dėmesį į naujas energijas? Intuicija padės įžvalgiam regėjimui. Greitai žmonės skirsis pagal intuicijos laipsnį. Reikia kaip galima įdėmiau skirti žmones su atvira sąmone. Ne išsilavinimas, ne patirtis, ne talentai, bet būtent intuicijos ugnis atvers tiesioginį kelią į Šambalą. Tik intuicijos ugnis atskleis naujų ženklų išskirtinumą kasdieniniame gyvenime. Galima numatyti, kad institucijos ypatingai saugos tokius jautrius bendradarbius. Tokios sąmonės taps gairėmis tiesiam keliui. Moksliniam stebėjimams kryptį teiks intuicijos ugnis. Ne asketai, ne fanatikai, ne prietaringieji, bet žinantys Ugnies jogą nepaliks gyvenimo vairo. Tiesa, jų auka bus didelė. Jie nuolat gyvens ant sprogimo ribos, užuot ramiai tęsę savo egzistavimą. Tačiau ramybė nebūdinga ugniai. Ugnis nuolat ką nors naikina, kad kurtų. Tokie uginiai siekiai patiria pojūčius kaip nuo lydymo liepsnos.

Šiandien dar ne visiškai aišku, kodėl Mes taip rūpinamės pasitikti naujas galimybes, bet greitai žmonės pradės ieškoti, kaip pritaikyti negirdėtus atsivėrimus, į kuriuos dar nėra atsakymų. Tada kas nors prisimins Ugnies jigos ženklus.

283. Kai jus pavadins svajotojais, sakykite: “Pripažįstame tik veiksmą”. Kai paklaus: “Kuo patvirtinate Mokymą?”, atsakykite: “Tik gyvenimu”. Kai pasiūlys ginti Priesakus, sakykite: “Negalima atsakyti nemokšiškumui”. Kai vainos Mokytoją, sakykite: “Dar šianakt susimąstysi apie neatitaisomą klaidą”.

284. Svarbu – reikšmė, o ne forma. Saviveikla svarbiau už viską. Trumpumas taip pat bus sėkmės požymis. Kai gyvename ant dviejų pasaulių ribos, tada nusimanome apie vaizdo reljefiškumą. Kai pasiuntinys praneša žinią, jis žino daugiau.

⁵⁸ Indra, indoiranėnų dievas. Vedose – griaustinio, audros dievas, kitų dievų valdovas, karinės funkcijos įsikūnijimas.

285. Iš tikrųjų daug laiko sugaišta ieškantys kelio, kai tuo tarpu žinantys kelią gali visas jėgas nukreipti jo užkariavimui. Mes siūlome jiems eiti kupiniems džiugesio. Kiekvienas žingsnis – Mūsų džiaugsmas. Mes pasiruošę suteikti jėgų nepargriūti.

Reikia išgyventi sunkias sroves, net laivas plaukdamas patiria stichijų kliūtis.

286. Gyvenime sėkmę patiria tie, kurie sugeba ypač teisingai suprasti daiktų esmę ir kurie perprato ypatingą daiktų iškrypimą; skiriasi tik pasekmės ir išvados. Supratusieji daiktų esmę, nepisiriša prie jų, bet iškreipusieji lieka daiktų vergais. Jeigu ką nors neaplankė sėkmė, vadinasi, šis nesutalpino savęs ant svarstyklių lėkščių, o liko per jų vidurį. Kur slypi daiktų suvokimo ar iškrypimo matas, jeigu jis keičia gyvenimo sąlygas? Tačiau jeigu niekas nepakito, tai ir minties veiksmų nebuvo. Negali sėkmė lydėti to, kuris delės suvokti. Daugelis velka silpnumo ir sąstingio jungą. Jų gyvenimas virto jungu, kai iš tikrųjų gyvenimas yra nauji užkariavimai. Sėkmės garantas – judėjimas.

287. Mahajana⁵⁹ susijusi su hinajana⁶⁰ kaip budizmas su vedanta. Mahajana žino ir pabrėžia stichijų pasaulio esmę, bet hinajana pabrėžia pasekmes ir priežastis, aplenkdamas priežasčių sukeltas besiliejančias emanacijas. Mokymas išskelia kibirkštis iš stichijų chaoso. Galima tyrinėti šiuos vaizdus, bet taip pat teisinga bus koncentruotis į priežastis ir pasekmes. Jeigu Budą pavadinsime priežastimi, tai Maitrėja⁶¹ – pasekmė.

288. Be abejo, mirażas nėra tikrovė, bet jis egzistuoja. Todėl reikia teisingai suprasti iliuzijos realybę, žinant jos visą išdavikišką iškrypimą.

Žinantys kelią, raskite ugnies pasiekti tikslui!

289. Palaimintasis kalbėjo apie tris mokytojus: vienas buvo apdovanotas dieviškais talentais ir pasitraukė nuo žemiško darbo, antras gavo talentus ir atlaisvino gyvenimo suvokimo giją, trečias gavęs talentus nepaliko žemės, sugebėdamas raišioti suvokimo gijas. Jis atnešė daugiau naudos už kitus.

Gyvenimo ženklas – kryžius.

290. Argi senovės herojai panašūs į šiuolaikinius? Argi senovės herojams reikėjo neišsemiamo entuziazmo atsargų? Jų žygdarbiai buvo trumpi, o vienas energijos proveržis galėdavo pamaitinti juos energija. Tuo tarpu dabar pailgėjusi žygdarbio trukmė ir visiškas žemės atmosferos jėgų išsekimas reikalauja pernelyg didelės energijų įtampos. Pats sunkiausias smūgis, pats rūščiausias šaukimas įsižiebia nuo vieno energijų proveržio, bet ilgai trukmei ir pakartotinam veiksmui reikia ištiso srovės srauto. Šiuolaikinio herojaus reikšmę palaiko suvokimas, kad jis neturi iš kur laukti bendradarbiavimo.

Kai jis sako: “Negaliu palikti mūšio lauko”, jis sugeria į save naujas jėgas. Mes pasiruošę įlieti srautą atnaujinančių energijų kaip atsaką į tvirtą ryžtą nepalikti mūšio lauko, bet žinome, kaip sunku nešti šviesą tamsoje, nes tą šviesą mato kiti, o ne nešantysis. Be to, miegantys nepakenčia šviesos.

⁵⁹ Mahajana [skr. “didysis vežimas” arba “platusis kelias”], viena iš dviejų (šalia hinajanos) budizmo kryptų. Ji kelia aktyvios užuojautos idealą, įsikūnijusį bodisatvose – žmonėse, kurie pasiekė tobulybę, tačiau laikinai atsisakė nirvanos, kad galėtų padėti ir kitiems ją pasiekti.

⁶⁰ Hinajana [skr. “mažasis vežimas” arba “siaurasis kelias”], viena iš dviejų budizmo šakų, susiformavusi m. e. pradžioje Šiaurės rytų Indijoje ir Šri Lankoje, mūsų dienomis labiausiai paplitusi Pietryčių Azijoje. Ji pabrėžia atsiskyrėliško gyvenimo reikšmę siekiant išsigelbėjimo. Jos požiūriu, pasiekti nirvaną kiekvienas žmogus gali tik savo jėgomis be jokios pašalinės pagalbos.

⁶¹ Maitrėja, arba būsimas Buda (žr. 14-a past.)

Būtinai stebėkite aplinką, dvasios ugnis tų, kuriems miegui nereikia tamsos, naikina tamsą. Iš atskirų įpročių atpažįstam karius. Kai jų žvilgsnis klaidžioja po tamsą, krūpčiodamas nuo tamsos be jokių prošvaisčių, Mes sakome: “Jūsų klauso erdvė”. Sėjėjas neskaičiuoja pasėtų grūdų, nes jis sėjėjas, o ne pjovėjas. Kuris džiugiau eina į darbą? Sėjėjas, o ne sulinkęs pjovėjas. Dešine ranka plačiai beria grūdus sėjėjas, vėjas pagavęs nusineša daug grūdų, bet sėjėjas dainuoja, nes jam laukas netuščias – jis paliks jį, pamaitinęs arimą. Jam tas pats, koks pjovėjas sunaikins jo paselį ir kas sugebės surinkti naujus grūdus.

Sėja pavedama patikimesniam darbininkui. Ilgas laukas, bet patyrusi ranka nepavargsta. Mums pasakyta: “Ugdykite herojus”.

291. Be abejo, teisinga būtų pastebėti, kad jeigu apskaičiuotume pykčiui sugaištą laiką, žmonija krūptelėtų. Žmonių supratimas apie reikšmingumą, populiarumą juokingas. Mes galime juo pasinaudoti kaip avalyne patogesniam ėjimui.

292. Išorinių jėgų fenomenai priskiriami žemosioms pakopoms. Jūs žinote kaip kūnas gali pakilti į orą, bet jeigu visa žmonija pakils į orą be jokio tikslo, koks pamišimas įsivynaus! Jūs žinote, kaip daiktai gali prarasti savo svorį ir padidinti jį, bet šiuolaikiniame žmonijos lygyje ši būseną negali būti pritaikyta. Pirmiausia turi būti įtvirtintas siekis suvokti dvasią ir jos jėgą.

Daugelį reiškinių galima paaiškinti kaip valios jėgos poveikį.

293. Ypatingai kenksmingos susikertančios srovės. Net dalyvaudami gyvenimo įvykiuose mes linkę labiau rinktis strėles iš vienos pusės, nei laidomas iš visų kryptių. Galima nesunkiai suprasti prislėgtos nuotaikos priežastį, kai virš galvos zvimbina strėlės nežinia iš kur. Kai neįmanoma išvengti prisipildymo erdvės vardu, tada reikia ypatingai saugoti sveikatą. Padidėja kraujo spaudimas, energetinių centrų įtampa kelia depresiją. Kad ir kažin kokios jėgos, bet vienas priešas geriau už neaiškius prisilietimus. Mokytojas turi labai įdėmiai sekti šiuos periodus, ypač kai ugnys jau kupinos įtampos. Tačiau šie gyvenimo sprogimai neišvengiami. Kiekviena realizuojanti sąmoninga veikla turi sužadinti minčių sūkurį. Jeigu dvasinis augimas jau stiprus, tai organizmo reakcija į dar nesuvaldytas bangas yra sunki.

Be abejo, žmonės su neatvertais energetiniais centrais lengvai nepastebi skriejančių strėlių, bet tai dar nereiškia, kad jiems verta pavydėti. Mes kalbame apie nuolatinį džiaugsmą, bet šis džiaugsmas – ypatinga išmintis.

294. Žmonės mėgsta paslaptinę. Dvasios tyrinėjimų sritį jie įsivaizduoja kaip užrakintas duris. Kodėl žmonės vengia visko, ko jie nežino? Tik todėl, kad mokyklose jiems kartojama: “Darykite kaip visi”.

Nukreipkite dvasią į nežinomas sritis, tokia kryptis atvers naujas minčių formas.

295. Mokymui reikia ne tik atviros sąmonės, bet ir noro pasiryžti taikyti savyje jo pakopas. Nereikia tikėtis, kad įpročių sukaustytas protas galėtų priimti Mokymą. Mokymui svetimi žmonės vengs knygos taikymo naudos. Tokie žmonės nereikalingi, net jeigu juos atvestų smalsumas.

Jūsų klaus: “Ką daryti su šiais pabirusiais grūdais?” Jie negali net daryti prielaidos, kad be jų sistemos dar gali egzistuoti ir kita. Veikla vertinama vienais metodais, bet mąstymas priklauso net nuo išorinių gyvenimo sąlygų. Palyginkite miesto mąstymą su kaimo, eismą keliuose su skrydžiu. Esmė ir metodas absoliučiai skirsis.

Suvokti ir taikyti Ugnies jogos Mokymą gali tas, kuris jau buvo susidūręs su Gyvenimo mokymais ir jaučia poreikį praturtinti ir iš naujo suvokti savo egzistavimą. Abejonių debesys

neslegia ieškančio išeities – kad tik kaip nors išeiti iš labirinto! Žūtbutinis įsakas pripildo išradingumo ir netrukdo formuotis pažiūrai į mįslingą sistemą.

Kai bus atkreiptas dėmesys į nepaaiškinamus skausmus, tada net suvaržyta sąmonė prisimins Ugnies jogą. Svarbiausia nesiveržti asmeniškai pamatyti užrašiusius Mokymą. Reikmės keliai netikėti. Nepaverskite Mokymo per daug lengvu. Lengvai įvaldomas dažnai niekinamas. Galima taikstyti su nemokšišku, bet panieka neleistina. Nepakenks truputis ieškojimų.

296. Žinių troškimas kyla iš pamiršto žinojimo praeityje. Lygiai taip kaip vaizduotė yra ankstesnių patirčių pasekmė.

297. Kuri gyvenimo valanda išmokys žmones skirti didį nuo menko? Pasitenkinimo valanda keičia ir iškreipia tikrovę. Pykčio valanda įvirpina gyvenimo kardo geležtę. Vargo valanda žemina. Kasdieninės plušos valanda apniaukia. Sunku neišlaisvintai sąmonei tamsoje skirti daiktus. Kaip tikėtis, kad žmonės kada nors supras psichinės energijos galią? Jie kaip bepročiai žaidžia, priartėję prie pat sprogimo ribos, ir klaidingai laiko planetą pačiu kiečiausiu kūnu.

Reikia suprasti, kaip žmonės stengiasi pamiršti liūdnius pavyzdžius. Duomenys apie ištisų žemynų sunaikinimą rūpestingai išimti iš senųjų raštų. Taip pat užtamsintos nuorodos į tautų likimus nulėmusius įvykius. “Mes nemėgstame sielotis” – sako žmonijos sergėtojai. Jie pasiruošę nuo savęs pačių nuslėpti savo nuosmukį ir pralaimėjimą. Tautų valdovai sako: “Pas mus viskas ramu”. Nieko neveikimo ramybė užtikrina jiems aukštus postus. Jie paprastai grožisi saulėlydžiais ir pramiega saulėtekis. Tačiau Neregima Vyriausybė sako: “Beprasmiška slėpti esmę!”

Praeities pavyzdžiai išmokys apdairumo.

Ieškokite energijos, kuri pakeistų visą jūsų egzistenciją, jeigu ją sąmoningai prisišauksite. Nejaugi nenorite laiku apsiginkluoti? Paskutinė valanda gali išmokyti žmoniją. Mes nesame ryškius rūbus dėvintys balaganų pranašautojai. Mes kaip paprasti gydytojai perspėjame: laikas skiepytis! Tarp kitko, pasitaiko tokių sveiką protą praradusių drąsuolių, kurie puotauja maro metu. Kapinėms netrūksta atgulančių jose.

Mes kalbame tiems, kurie gali gyventi.

298. Pradėdami veiklą, sugebėkite džiaugtis pradžia. Eiliniai žmonės nori matyti žiedus ir vaisus, bet tyrinėtojai, džiaugiasi pirmuoju daigu, nes tai yra gyvybės prabudimo požymis.

299. Jeigu mokytojas sakys: “Turiu dešimt tūkstančių mokinių”, paklauskite: “Nejaugi kiekvienam atviras įėjimas?” Gausa mažina sėkmę. Kariuomenės dydis niekada negarantavo pergalės.

300. Kartoju, kad Ugnies Jogos kelias yra šviesa kelyje. Nesvarbu, kaip keleiviai naudojasi šiuo labu. Jiems atvertas kelias, skaitantys ugnies ženklus ateis.

Taip noriu suteikti jėgų tiems, kurie suvokė Ugnies Jogos Mokymo šiuolaikiškumą. Nereikia laukti, kol srautas pradės varyti išsigelbėjimo ieškančias minias – tai bus siaubo rykštės pažinimo valanda. Tai nebus vertybė, nes reikia pažinti tuos, kuriuos veda laisvas suvokimas. Į mūsų gali stoti tik tie, kurie žino kovos tikslą. Nereikalingi prievarta tapę vergais. Sakau, kad teisingiau apginti tikrąjį siekį, nei ieškoti sudužusio indo šukių.

301. Jeigu į veiksmų sferą ypatingos priežastys pritraukia vaiką, nusišypsokite jam ir padėkite suvokti, kad šie veiksmai – jo namai. Vaikai kartais ateina ypatingo šaukimo vedini. Paduokite jiems tai, ką jiems paruošė jų praeitis. Vaisiai tampa sultingi tik tada, kai šaknys stiprios.

302. Reikia žinoti kai kuriuos Ugnies Jogos ypatumus ir pasisaugoti. Pasiekus atitinkamą pakopą gali atsirasti nugaros skausmai, negalima lankstyti, nes energijos stuburo kanalu kyla kaip gyvsidabris termometro stulpelyje. Todėl patartina tiesi stuburo laikysena. Taip pat nepageidautini staigūs judesiai į šonus, pavyzdžiui, malkų kapojimas. Liepsnos kryptis vertikali. Tai būdinga kiekvienai ugniai. Toks atsargumas netrukdytų normaliai gyventi. Galima visiškai nepastebimai ankstesnius veiksmus pakeisti saugiu elgesiu.

303. Priešo rankos visada pasiruošusios sunaikinti Mūsų nuspręstus dalykus. Priešo ausys visada įtemtai siekia išgirsti jam naudingą paskalą. Maža pasakyti: „Džiaukis priešui“, reikia išmokyti suprasti priešo kėslus. Priešas stovi kelyje kaip nežinomas lygtyje. Tačiau šis nežinomas lyginamas su Mums jau žinomais duomenimis. Vadinasi, įmanoma rasti sprendimą kiekvienam aptiktam priešui.

Tiksliai sutikrinkite savo veiksmų aplinkybes. Mokėkite įsidėmėti savo jutimų sąlygas, prie jų vėl grįšime. Priešu vadiname kiekvieną nežinomąjį. Tačiau jį tereikia pažinti, tai yra išspręsti, užkariauti, paversti žinomu. Šio pažinimo metu svarbiausia kontroliuoti save. Artėdamas prie žvėries medžiotojas apskaičiuoja kiekvieną savo judesį.

Jums nuolat kartos, kokios baisios okultinės paslaptys, bet jūs imsitės jų paprastai, pasitikėdami savimi. Mes pirmąją kovos sąlyga laikome savo aplinkybių pažinimą. Nežinomąjį pažįstame priartėdami prie jo. Beprasmiška apie jį kalbėti iš anksto, kai dar net nežinome jo ribų.

Pirmumą teikdami tyrimams, turime susitarti dėl pažinimo metodų. Žinosime judėjimo kryptį, bet netrukdytume sau priešų kūrimu. Apjunkime išvalgas su realiu judėjimu. Kiekviena atskleista nežinomojo dalis bus užkariavimas, be nuostabos, be ekstazės ir ne be ypatingo džiugesio. Juk kiekviena valanda, net pati nejudriausia, gali priartinti mus prie nežinomojo. Didįjį Nežinomąjį⁶² galime įsivaizduoti kaip draugą, bet tyrinėtojų naudingiau laikyti jį priešu. Visi nežinomojo požymiai labiau atitinka priešo požymius. Pirmiausia klabame apie bebaimiškumą, bet jo mums nereikia draugo atveju. Užkariavimo žygdarbiui reikalingas priešas.

Jeigu į kelią jus išlydėsiu kaip užkariautojus, tai iš anksto turėsiu mintyje kovą. Didysis Nežinomas – kaip priešas – vilioja į pergale.

304. Pažinimo Mokymas nėra vadovėlis su numeriais pažymėtais puslapiais. Mokymas yra gyvenimo įsakymas, skirtas kiekvienam veiksmui. Kaip blyksteli žaibas ten, kurs susikaupia pakankamas elektros krūvis, taip ir įsakymas skuba ten, kur susikaupia galimybės.

Savo vientisumu Gyvenimo Mokymas gali patenkinti kiekvienos individualybės poreikius. Mokymas padeda spręsti kiekvienos dienos uždavinius. Kartais atrodo, kad Mokymas grįžta prie ankstesnių dalykų. Tačiau palyginę tuos įsakymus pamatote, kad jie liečia visiškai skirtingus gyvenimo pasireiškimus. Išoriniai požymiai neturi reikšmės. Žmogus gali rausti ar balti nuo skirtingų priešasčių. Dosniai numatysime palankiausias gyvenimo sąlygas, bet smulkmenas paliksime karmos tėkmei. Dažnai galima pakeisti pagrindinę tėkmę, bet smulkmenos bus karmos išankstinių nurodymų požymis. Tokios smulkmenos nėra lemiamas veiksnys, nors žmonės paprastai įsimena būtent jas ir pagal jas sprendžia apie esmę. Taip pat negalima tikėtis iš nurodymų ir bandymų vienodo taikymo ir vienodos eigos. Akivaizdumas dar nieko nereiškia. Įsakymas numato kiekvieną galimybę, nes pasireiškimas labai įvairus. Pavojus slypi visai kitur. Dažnai žmogus, pajutęs galimybę, nustoja būti jai dėmesingas. Kaip paprastai: šventei skirtą gėlę

⁶² Teosofija šį Didįjį Nežinomąjį vadina *Tera incognita* – nežinoma Žemė – ir taip pat siūlo ją užkariauti pažinimu.

jis naudoja kasdienybėje. Be abejo, gėlės visada gražu, bet geriau gyvenimą paversti dvasios švente, nei šventines gėles barstyti kasdienybės dulkėmis. Vėl grįžtame prie gyvenimo kaip prie stebuklingų vaistų taurės. Išgerti Pasaulio nuodų taurę, kad atgimtume su visa savo galia. Šis simbolis driekiasi nuo pačių seniausių padavimų. Sutinkame jį Egipte, Graikijoje; pats Šyva primena apie jį. Ištisa virtinė Išganytojų neša nuodų taurę paversdami ją dievų gėrimu Amrita.

Kai sakome: “Būkite išskirtiniai ir nepraraskite žygdarbio taurės”, tai nurodome: “Nejuodinkite savo gyvenimo ir neišliekite taurės”. Kartoju: kiek daug jums duota. Net kiekviena suprasta ir pritaikyta dalis duos naują gyvenimą. Tad stebėkite galimybių lietu ir džiaukitės vaivorykšte.

305. Parodėme jums laiptus su išraižytomis pakopomis. Tačiau kodėl apatinę pakopą visą dengia raštas, o kuo aukščiau, tuo mažiau puošybos, ir ant viršutinės pakopos nėra jokių ženklų? Kodėl raštas toks sudėtingas, kad užima visą pakopos plotą? Ar ant viršutinės pakopos jau nereikia rašto? Tikrai, nematau viršuje jokio rašto. Tiesiog – pagalvokite.

306. Pasaulio Motinos kvėpavimas, našta laikantys Atlantai ir Taurę priėmę Išganytojai – šie trys įvaizdžiai išreiškia vieną ir tą patį dėsni. Erdvės psichinės energijos sanaupa sąlygoja planetos atskirų dalių sprogimus. Organizmai, kvėpuojantys Pasaulio Motinos kvėpavimo ritmu, reaguoja į erdvinių kūnų sprogimus. Ar toks sukrėtimas gali būti privalumu? Lygiai taip, kaip subtilaus kūrinio atlikimui reikalingi tiksliai suderinti instrumentai. Be abejo, kai tokių instrumentų yra mažai, šiam mažam kiekiui tenka visas didžiulis srovių krūvis. Nereikia įrodinėti, kad vis tiek geriau prisiimti Pasaulio našta, nei likti gyvenimo nuošalėje. Kai kalbu apie atsargumą, tuo pačiu primenu bebaimiškumą, sutvirtintą praplėsta sąmone. Tačiau be narsos neįmanoma kurti. Be kūrybos neįmanoma priartėti prie Taurės. Tik liepsna virš Taurės nušviečia skliauto aukštį. Todėl mūsų žvilgsniui Išganytojų neslepia auksinis arnotas.

307. Dažnai girdime pavadinimą Ugninė Kariauna, nes Aukso amžius – Satja juga – prasideda ugnies stichija. Tada susirenka tie, kurie kupini šios visa ką persmelkiančios stichijos. Ugnies judėjimas ir veržlumas – tai šviesos principo esmė. Neįmanoma pralenkti šviesos, nes ją maitina visur kur esančios ugnies srautai. Todėl ir sakau, kad ugnies sruvenimas pats tyriausias ir veržliausias. Visa nepasireiškusi erdvė – tai ugnies laivas.

Senovinis ugnies sienos simbolis byloja apie erdvės ugnį. Rytuose egzistuoja žinios apie Ugninę Kariauną, kuri pakils Naujo Amžiaus aušroje.

Kataklizmai kyla dėl ugnies ir planetos nuosėdų nesiderinimo. Tos planetos dujos, kurios atsirado dėl irimo proceso išskirtų nuodų, maitina nesutramdomą Ardos energiją, kitaip sakant kūno materija ir ugnis nesuderinami dalykai. Švytinčioji materija siekia sutaikinti nederančius pradus, tačiau tai, kas vadinama tamsa, paralyžiuoja šviesos materijos pradą – tada įvyksta katastrofa.

Ugninė Kariuomenė gyvuoja, kai erdvės ugnis pasiekia pergalę.

308. Kiekvienas nusikaltėlis vengia vietų, kuriose įvykdytas nusikaltimas. Žmonės suvokia, kad jų elgesys astraliniame pasaulyje neatitinka dvasios orumo, todėl tokia grėsminga Astralo vartų baimė. Bando net negalvoti apie šį perėjimą, tikėdamiesi, kad nežinojimas apsaugo nuo atsakomybės. Tuo tarpu žinantis gali naudotis tais perėjimais kaip mes naudojames laiptų pakopomis.

Nuo seno žinomas tiesioginio kilimo dangun simbolis. Kas dar be sąmonės prasiplėtimo gali sąlygoti šį kilimą? Vėlgi ugnis. Ši stichija transformuoja kelią. Kūnų ugnis susijungia ir maitinasi

iš erdvės ugnies. Psichinės energijos reiškinys pagrįstas ugnies principu. Ugnis sukelia visus fenomenus. Ugnis nušviečia visus jėjumus.

Be abejo, ugnies stichijos žmonėms nelengva gyventi fiziniame kūne. Tačiau būtent juos pasirinkite bendradarbiais, nes jiems nebūdinga išdavystė. Pavojus neprivers juos blaškytis. Pareigą jie supranta, o jų siekis kyla kaip liepsna. Kam lengviausia įžiebtį antpečių ugnis? Kam lengviausia kurti, jeigu ne visa persmelkiančiai ugniai? Sunku žmonėms suvokti šios stichijos požymius. Žemė, oras, vanduo – šios stichijos akivaizdžios, bet kalbos, kad ugnis persmelkia vandenį, jiems atrodo kaip humoras. Ugnies persismelkimą reikia suvokti, kitaip nepraeisime Ugninių Vartų.

309. Iš visų pasireiškimų labiausiai vertiname absoliučią dvasios būseną. Klaidos niekis, kai tvirtėja ugnies pradas. Veiksmas – kaip besiplaikstanti kario vėliava; jo ryžtas – kaip karūna, jo dvasios liepsna – kaip perlas.

Liepsningoji dvasia, tu sudegini klaidas ir persmelki tamsą. Labiausiai vertiname dvasios ugnį.

310. Sunkiai skiriamos sąmonės plėtimosi ribos. Be abejo, šios pakopos realiai egzistuoja, bet jų linijos vingiuotos. Čia netinka bendri vertinimai. Ypatingai atsargiai reikia vertinti žemesnėse pakopose, kad nepakenktume!

Kaip galima priversti visus atsigręžti į vieną pusę? Tačiau žiūrėdami į skirtingas puses, žmonės matys skirtingus dalykus, nepakenkdami Visuotinei Gerovei. Tegul žiūri į skirtingas puses. Tegul stebi visus žvaigždžių erdvės taškus. Reikia, kad akis išmoktų stebėti. Tegul naudojasi visomis bendromis sancaupomis, tik prisilaikydami Visuotinės Gerovės. Leiskite naudotis visais šaltiniais, ir daugiausiai teks tam, kuris daugiau sutalpins.

Dvasios degimo reiškinys toks įvairialypis. Tačiau jau geriau suklysti, perdėti gėrio galimybes, bet tik nesumenkinti. Eidami per pievą neskinkite gėlių be reikalo. Nueidami pagalvokite, kad net pats nepaslankiausias bendradarbis gali įnešti savo akmenį į bendrą statinį. Nereikia atmesti, kol neperžengta išdavystės riba. Vertinkite pagal šį tamsųjį požymį.

...Vertimas tęsiamas...